

Inhoud

Deel 1

Voorwoord
Handleiding

Januari	Het Woord van God	<i>Anne Marinus</i>
Februari	Wedergeboorte	<i>Tiny Romkes</i>
Maart	Heilige Geest	<i>Monique Romkes</i>
April	Oud en Nieuw Verbond	<i>Jürgen Brandt</i>
Mei	Het volk Israël	<i>Arno Smedema</i>
Juni	Gezag	<i>Klaas Boersma</i>

Deel 2

Voorwoord
Handleiding

Juli	Gods wezen	<i>Helma Esselink</i>
Augustus	Gemeente	<i>Wilma Kraayenhof</i>
September	Relaties	<i>Kees Kloosterman</i>
Oktober	Doop en avondmaal	<i>Rick Boellaard</i>
November	Verlost van de zonde	<i>Peter van Eendenburg</i>
December	Christus' Wederkomst	<i>Gerard Ubbink</i>

Voorwoord

Dit dagboek is speciaal voor jongeren vanaf circa 15 jaar. De Bijbel is een dik boek. Als je van plan bent om er zelf in te gaan lezen, weet je dikwijls niet goed waar je moet beginnen. Toch weet je dat het voor je geloof noodzakelijk is om de Bijbel zelf te gaan lezen. Om je op weg te helpen is dit Bijbelse dagboek gemaakt. Je leert de Bijbel lezen en je leert waar de basiswaarheden, die je al geloofde, in de Bijbel staan. Kortom: dit dagboek helpt je bij een GOEDE START van je persoonlijk geloofsleven.

Als je een druk dagprogramma hebt, is het een goede gewoonte om elke dag met de Heer te beginnen, de zogenaamde "stille tijd". Zo bouw je je relatie met je Heer op en is je verdere dag gericht op de hemelse dingen. Dit dagboek wil je hulp zijn om elke dag een GOEDE START te hebben.

Elke maand wordt een ander fundamenteel thema besproken. Ook is elke maand door iemand anders geschreven. Twaalf medewerkers hebben zich hiervoor ingezet. Vandaar dat je verschil in stijl aan zult treffen. Maar geen verschil in waarheid. Je zult bepaalde waarheden meerdere keren aantreffen. Je krijgt échte antwoorden op geloofsvragen en échte informatie over de Heer en Zijn werk. Elk voor zich hebben we ons best gedaan om duidelijk uitleg te geven, maar misschien heb je nog wat toelichting nodig. Daarom is het mogelijk om via Monique Romkes (0527 – 68 50 88; promkes@planet.nl) contact te leggen met de schrijvers(sters).

We hopen dat de Bijbel voor jou net zo'n schat zal worden als het voor ons is. We wensen je succes komend jaar en bovenal, Gods zegen.

De samenstellers

Schrijver(ster)s:

Anne Marinus

Jürgen Brandt

Helma Esselink

Klaas Boersma

Tiny Romkes

Wilma Kraayenhof

Arno Smedema

Kees Kloosterman

Monique Romkes

Peter van Eendenburg

Rick Boellaard

Gerard Ubbink

Handleiding

De Schriftplaatsen die geciteerd worden, zijn uit de Statenvertaling. Dit zou je misschien niet verwachten in een dagboek voor jongeren in deze tijd. De motivatie is simpel: er bestaat geen betere Nederlandse vertaling voor Bijbelstudie.

Natuurlijk kun je zelf een andere vertaling gebruiken, maar we willen je toch uitdagen het met de Statenvertaling te proberen. Tenslotte heb je ook les in Engels en Frans (gehad). Dus Oudnederlands kun je ook gewoon leren. De Oudnederlandse begrippen zijn breder in betekenis dan de begrippen die we in het tegenwoordige Nederlands gebruiken. Ook wordt door de oude termen de symboliek die erachter steekt beter weergegeven.

Bij het lezen van de Statenvertaling moet je weten wat het gebruik van haken ( ) of *cursieve* woorden betekenen. Haken geven een tussenzin aan. Cursieve woorden geven aan dat het betreffende woord niet in de originele grondtekst stond.

Dit dagboek blijft mensenwerk. Daarom is het goed om de uitleg te controleren. Een concordantie is hier zeer geschikt voor. Een concordantie geeft een woordenlijst van woorden, die je in de Bijbel tegenkomt. Tegenwoordig kun je die ook op Internet vinden: www.statenvertaling.net. Ook zijn er mooie bijbel-programma's te koop, (bijvoorbeeld de "Online Bible") met een zoekfunctie.

Ten slotte moet je natuurlijk weten hoe je een Bijbeltekst op zoekt. Na het noemen van de naam van het Bijbelboek, volgt het hoofdstuknummer, dan het versnummer.

Dan ben je nu klaar om te starten!

Johannes 1:1

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.

Het Woord

Het thema van de korte overdenkingen in de maand januari is "het Woord van God".

Johannes 1 : 1 begint met de woorden "In den beginne". Daarmee zinspeelt Johannes op het (her)scheppingsverhaal uit Genesis 1, dat met dezelfde woorden begint. Hij heeft het hier immers over het Woord, waardoor al het geschapene is ontstaan. Dat Woord was er dus al voor de hemelen en de aarde.

Als wij Genesis 1 : 1 vergelijken met Johannes 1 : 1 dan zien we een parallel: God was in den beginne en het Woord was in den beginne. De vraag is: Wie of wat is het Woord? En dan blijkt uit het vervolg van Johannes 1 dat het om de Heere Jezus gaat. We lezen in vers 14 dat het Woord "vlees is geworden". Johannes heeft hier duidelijk de persoon van de Heere Jezus op het oog. Het Woord werd een wezen van vlees en bloed, dat wil zeggen het werd volledig mens, met alles wat dat inhoudt. Sterker gezegd: God die Geest is, werd volledig mens. Voor Johannes is de gedachte aan de zonde daar niet bij inbegrepen. Vanuit het Grieks wordt erop gewezen dat het bij de "vleeswording" om een historisch gegeven gaat. Het is werkelijk gebeurd!

En... hoe is het gesteld met de woorden die ik spreek?

Spreek ik van Jezus Christus, de opgestane en levende Heiland?

2 Timótheüs 3 : 16

16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

Goddelijke inspiratie

Dit is waarschijnlijk de belangrijkste tekst uit de Bijbel over de Goddelijke inspiratie van de Bijbel. Ook vandaag staat het Woord van God geweldig onder vuur. Velen menen dat de Bijbel slechts een opmerkelijk menselijk boek is zonder Goddelijke inspiratie. Anderen menen dat de Schrift slechts gedeeltelijk door God is geïnspireerd.

Wat betekent het nu dat wij geloven dat het Woord van God van kافت tot kافت is geïnspireerd door God? Of anders gezegd: Wat verstaan we onder volledige en woordelijke inspiratie? In bovenstaand vers wordt een bijzonder kenmerk gegeven van "de Schrift". Dat kenmerk is dat de Schrift "van God ingegeven" is. Dat is in de Griekse grondtekst één woord: theopneustos, wat letterlijk betekent: "Godgeblazen".

Dit betekent in de eerste plaats dat de Schrift door God is "uitgeblazen", dat wil zeggen van Hem is uitgegaan; het zijn Zijn woorden, zoals Hij wilde dat ze opgeschreven zouden worden. In de tweede plaats zijn het woorden die God heeft "ingeblazen", wat wil zeggen dat Hij ze door middel van menselijke instrumenten (profeten en apostelen) in schrift heeft laten vastleggen. Kortom, als kinderen van God geloven wij dat bij het opstellen van de oorspronkelijke manuscripten de Heilige Geest de schrijvers leidde, zelfs in de keuze van hun uitdrukkingen, op iedere bladzijde van de Schrift, zonder echter hun persoonlijkheid uit te schakelen.

Mag ook ik zó door Gods Geest begeesterd en geïnspireerd worden!

Hebreë 1:1

- 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

God spreekt

Onze God is een God die spreekt. En waarom spreekt Hij? Hij spreekt omdat Hij Zijn aard, Zijn gedachten, Zijn wil en Zijn plannen tot uitdrukking wil brengen. Kortom, Hij wil Zichzelf kenbaar maken aan jou en mij. Hij legt Zijn werk van verleden en heden uit; Hij kondigt Zijn toekomstige daden aan en Zijn uiteindelijke overwinning.

Onze God blijft niet stom, zoals de afgoden van zowel de oude als de moderne heidenen. (1 Korinthe 12 : 2) Een afgod spreekt niet. Een afgod antwoordt niet en hij redt ook niet! Dit is het kenmerkende van de valse god. Je moet in dit geval 1 Koningen 18 : 26-29 maar eens lezen. Daar lezen we dat de profeten van Baäl de naam van Baäl aanroepen, en dan staat er twee keer "maar er was geen stem en geen antwoorder".

Onze God heeft niets gemeen met de koude en afwezige goden van de filosofen en heidenen. Onze God heeft in Jezus Christus laten zien dat Hij niet onverschillig, kwaadwillend of krachteloos bleef zwijgen, aangezien het in Zijn aard ligt om Zich uit te drukken. Maar onze God is een sprekende God! Niet via briefjes rechtstreeks of via anderen uit de hemel, maar door Zijn Zoon Jezus Christus.

Laat ik daarom altijd afgestemd zijn op de Heere Jezus Christus, want ik mocht "de stem van de Heere" eens verwarren met een stem uit de diepte van mijn eigen hart en Hem wellicht te schande maken door de indruk te wekken alsof de Heiland achteraf iets anders bedoeld heeft, dan dat Hij gesproken heeft.

Kolossenzen 1 : 25

25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

De volheid van Gods Woord

Er wordt in dit vers gesproken over het "vervullen" van het Woord Gods. Het woord "vervullen" betekent letterlijk voleindigen, compleet maken. De Nieuwtestamentische boeken hebben allemaal een sleutelwoord. Het sleutelwoord van de Kolossensenbrief is: volkomenheid of volheid. In dat woord kunnen we ook de woorden "voleindiging" en "compleet maken" ontdekken. Iets wat niet volkomen is, is niet compleet, is niet af, er ontbreekt nog iets, het is nog niet vol, dus moet er nog wat bij.

En nu spreekt de apostel hier over het "vervullen van het Woord Gods". Het was onder andere zijn bediening en verantwoordelijkheid om het geschreven Woord van God te voltooien, af te maken, volkomen te maken, vol te maken, zodat de Schrift voleindigd en volkomen was. Dit betekent dat de Bijbel het complete afgeronde Woord van God is. Aan de openbaring van God in de Schrift hoeft dus niets meer toegevoegd te worden. Alles wat we nodig hebben voor wedergeboorte, groei en vruchtdragen vinden we in de Bijbel!

Mag ik net als Paulus een dienaar zijn van het Woord Gods.

Lukas 6: 46

46 En wat noemt gij Mij, Heere, Heere, en doet niet hetgeen Ik zeg?

Het gezag van Gods Woord

Jezus "Heer" (kurios) noemen, betekent Zijn gezag erkennen. Maar hoe kan iemand Zijn gezag erkennen en tegelijkertijd negeren wat Hij zegt?

In aansluiting op vers 46 vertelt de Heiland een gelijkenis of, zoals het er staat: "Ik zal u tonen ("duidelijk maken" of "waarschuwen") op wie men lijkt wanneer men "Mijn woorden hoort, en dezelve doet". Het is goed om tot de Heere Jezus te komen om Zijn woorden te horen, zoals de schare dat deed, maar daar mag het niet bij blijven. Als kinderen van God behoren wij te leven onder het gezag van het Woord van God.

Het gezag in de Bijbel staat altijd in het kader van een persoonlijke relatie. De persoonlijke mens staat tegenover de persoonlijke God. Christen-zijn betekent meer dan het aanvaarden van bepaalde leerstellingen of het veranderen van ons gedrag. In het Christen-zijn gaat het in de eerste plaats om het hebben van een persoonlijke relatie met de Schepper zelf. Na de bekering ontstaat er gemeenschap, contact, dialoog. Dat wil zeggen: in onze afhankelijkheid (gebed) spreken wij tot God en God spreekt, door Zijn Woord en Geest, tot ons. Vanuit deze persoonlijke relatie tussen Schepper en schepsel spreekt God ons met gezag aan. God verwacht van ons dat we niet alleen hoorders, maar ook "daders van het Woord" zijn en dat we ons door de Geest laten leiden.

**Als ik de echte diepe gemeenschap met Christus wil ervaren,
dan moet ik leven onder het gezag van Gods Woord.**

Handelingen 2:41

41 Die dan zijn woord gaarne aannamen.

Onderwerping aan Gods Woord

Onderwerping aan God houdt onderwerping aan Gods Woord in. Leven onder het gezag van God betekent leven onder het gezag van het Woord van God. We zien dat zo mooi in het bovenstaande vers. De mensen werden geconfronteerd met het Woord van God. Dat is het Woord dat ons vertelt over zonde en schuld; verzoening en vergeving; sterven en opstanding. En we lezen dat de mensen zich bogen onder dit Woord van God en zij namen het Woord gaarne aan, zij bekeerden zich van hun eigen wegen, naar de weg van God. Dat is het je onderwerpen aan het Woord van God.

Als mensen kunnen we allerlei inzichten hebben. Ons gevoel en onze ervaringen kunnen iets anders zeggen, maar als Gods Woord het op een bepaald punt anders zegt moeten we dat aanvaarden. Leven onder het gezag van de Bijbel betekent dan ook dat we onze eigen inzichten behoren prijs te geven voor de uitspraken en waarheid van het Woord van God. Daarbij komt ook de gezindheid van ons hart aan het licht.

Als kinderen van de levende Heer moeten we geloven wat de Bijbel zegt, want het is Zijn Woord, Christus spreekt tot ons! En het is zoals Gods Woord zegt dat het is. We behoren ten allen tijde ons eigen inzicht te onderwerpen aan het Woord van God. Het "Er staat geschreven" is het einde van alle tegenspraak. De Bijbel beslist elke discussie.

Wat ik moet doen is stil zijn, eerbiedig elk woord horen dat van Christus' lippen vloeit, Zijn Woord gehoorzamen en al Zijn heerlijke waarheden doorgeven aan de wereld.

Handelingen 9 : 31

31 De Gemeenten dan, door geheel Judéa, en Galiléa, en Samaria, hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende in de vreze des Heeren, en de vertroosting des Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd.

De "vreze des Heeren"

Nu wordt er in Handelingen 9 : 31 gesproken over wandelen "in de vreze des Heeren". Er wordt door gelovigen erg gerommeld met de Bijbelse uitdrukking "de vreze des Heeren". Men wil de tekst niet letterlijk nemen, terwijl dat toch echt de enige manier is om aan de Bijbelse betekenis van die uitdrukking recht te doen.

De uitdrukking is afkomstig uit het Oude Testament. (vergelijk 2 Kronieken 19 : 9; Spreuken 1 : 29) Het betekent dat men leeft in eerbied en ontzag voor de HEERE en in gehoorzaamheid aan Zijn wil. Het is het diepe besef dat we niet zonder gevolgen tegen het Woord van de Heer kunnen ingaan. God is geen wispelturige en onredelijke tiran, Hij is ook genadig en barmhartig en bewogen met de mens en de wereld, maar Hij laat niet met Zich spotten. Wie tegen Zijn Woord ingaat, komt Hem tegen.

In Handelingen 9 zien we de heerlijke gevolgen van het respecteren en eren van onze Heer. Zij werden vermenigvuldigd! Het gehoorzaam volgen van de Heer en Zijn Woord heeft tot gevolg dat er zegen volgt op ons werk. Dit wil in de eerste plaats niet zeggen dat geluk, voorspoed, welvaart en gezondheid automatisch je deel zal zijn, maar wel dat Christus met aangenaamheid op je leven kan neerzien.

"De vreze des HEEREN is de tucht der wijsheid".

Handelingen 17 : 11

11 En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, *als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren.*

Bestudering van Gods Woord

Voor deze dag willen we een aantal belangrijke uitgangspunten op een rijtje zetten voor een gezonde Schriftuitleg. Ze zijn onmisbaar voor Bijbelonderzoek en Bijbeluitleg.

1. Schrift met Schrift vergelijken, de Bijbel legt zichzelf uit.
2. De tekst in de normale letterlijke betekenis nemen, tenzij vanuit de tekst zelf goede redenen zijn te geven om dat niet te doen.
3. Een Bijbelgedeelte moet uitgelegd worden vanuit het directe verband waarin het gedeelte staat en in het licht van de gehele Bijbel.
4. We mogen niet boven de Schrift uitgaan, niet speculeren, niet fantaseren (Schriftinleg). Je moet je telkens afvragen: Staat er ook werkelijk wat er wordt beweerd?
5. De moeilijkere Bijbelgedeelten kunnen vaak worden uitgelegd in het licht van eenvoudiger teksten.

"Maar het Woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord, dat onder u verkondigd is". (1 Petrus 1 : 25)

Vervolg van 8 januari "Bestudering van Gods Woord"

6. Het is erg belangrijk om als Christen in afhankelijkheid van de Heilige Geest ons verstand te gebruiken in het Bijbelonderzoek en de uitleg van de Schrift en in de toetsing van allerlei zaken.
7. "Wat zegt de Bijbel?" Dat is de vraag die in elke situatie en discussie gesteld behoort te worden. Hier kan niet genoeg nadruk op gelegd worden.
8. Besef dat de Bijbel alleen voldoende is. Men noemt dit: de Bijbel is genoegzaam. Om naar de wil en het plan van God te leven hebben wij niet meer nodig dan alleen Gods Woord (Sola Scriptura). Er zijn geen speciale andere openbaringen via profetieën, dromen en dergelijke nodig.
9. Weet dat de Bijbel Gods geopenbaarde wil is. Zoals de Bijbel het voorschrijft en adviseert behoort het te gebeuren. Dat is geen wetticisme of letterknechterij, maar eenvoudig gehoorzaamheid aan de wil van God, zoals die in de Bijbel tot ons komt.

Eigenlijk zouden de bovenstaande principes voor Bijbelonderzoeken Bijbeluitleg vanzelfsprekend moeten zijn, maar er is de laatste jaren veel veranderd. Veel gelovigen willen nog wel buigen voor het Woord van God, maar niet allen. Toch is de Bijbel onze enige norm voor geloof en leven.

We behoren daarom ook alleen maar datgene te accepteren wat een Bijbelse basis heeft!

Lukas 24 : 27

27 En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem *geschreven* was.

De eenheid van Gods Woord

Als we kijken naar de leer en het onderwijs van de Heere Jezus ten dage van Zijn omwandeling op aarde, dan zien we dat de inhoud van Zijn leer zwaar steunt op het Oude Testament.

Het bovenstaande vers is genomen uit het gesprek tussen de Heere Jezus en de Emmaüsgangers. Hij gaat de Emmaüsgangers vanuit het Oude Testament uitleggen wat over Hem geschreven staat. In het Oude testament wordt de beloofde Messias al in veel Schriftplaatsen heel gedetailleerd aangekondigd, zoals Deuteronomium 18 : 15. Psalm 132 : 11 e.a. De overtuiging van de Heere Jezus dat Hij gekomen was om de Schriften te vervullen, lag ten grondslag aan alles wat Hij leerde.

Ook de rest van het Nieuwe Testament steunt ten volle Jezus' opvatting van het Oude Testament. We vinden voortdurend aanhalingen en citaten. En zo doorloopt Jezus het héle Oude Testament ("al de Schriften") en legt teksten uit over Hemzelf, dat wil zeggen Messiaanse teksten die hun vervulling vonden in Zijn persoon. De betekenis van deze Messiaanse teksten kon pas ten volle worden begrepen in het licht van Jezus' lijden, sterven en opstanding. Het leven van de Heiland Zelf is de sleutel voor het begrijpen van de hele Bijbel.

Als ik niet de eenheid van Gods Woord erken (Oude en Nieuwe Testament), dan ontnem ik mijzelf de bron die ik nodig heb om God werkelijk te leren kennen.

Romeinen 15 : 4

- 4 Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.

Gods Woord is praktisch

De apostel Paulus zegt dat de woorden van de Schriften zijn opgeschreven voor onze lering. Vanuit het Grieks kunnen we zien dat God met het laten opschrijven van de Schrift al het doel had daarmee de gelovigen van latere tijden te onderwijzen. Maar wat houdt die onderwijzing, die lering, dat onderricht, precies in? De onderwijzing houdt in dat de gelovigen aan de hand van bijvoorbeeld de voorbeelden uit het Oude Testament, (letterelijk: "Door toedoen van de volharding en de vertroosting der Schriften") zullen blijven hopen.

Hier worden de woorden "volharding" en " vertroosting" gebruikt. Dit laat ons weten dat het volgen van de Heere Jezus inderdaad die volharding en vertroosting nodig heeft. Als kind van God moet je kunnen standhouden en verdragen. Soms uit zich dit in een geduldig verwachten, andere keren moet je meer actief het hoofd bieden aan de omstandigheden. Wij kunnen dit alleen maar in ons leven waarmaken als we ons geloof en vertrouwen op Gods Woord hebben gesteld.

Een prachtige praktische uitwerking van de Schrift is dat het vertroost. Vanuit het Woord van God mogen we elke dag bemoedigd worden. Daarbij mogen we ons ook realiseren dat situaties of gebeurtenissen vertroosting kunnen brengen.

Mag Gods Woord mij zo veranderen dat ik anderen mag bemoedigen en vertroosten.

Johannes 20 : 31

31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon Gods; en opdat gij, gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

Het doel van Gods Woord

Het doel van Gods Woord is hetzelfde als dat van het Evangelie naar de beschrijving van Johannes, namelijk dat men zou geloven in de Heere Jezus Christus en het eeuwige leven zou ontvangen!

De apostel Petrus verklaart in Handelingen 10 : 43: *"Deze geven getuigenis al de profeten, dat een ieder, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam."*

Het voornaamste doel van Gods Woord is dus mensen tot hun Redder te brengen door geloof in ze op te wekken. Maar dit is niet het enige. Immers, als mensen eenmaal door geloof tot hun Redder gebracht zijn is het nodig om te groeien in het allerheiligst geloof. (Judas : 20) Zij die hun hoop op de Heere Jezus hebben gesteld, zijn opnieuw geboren (wederomgeboren). Maar als dat is gebeurd heb je als pasgeboren kinderen de voedende kracht van Gods Woord nodig om te kunnen groeien. Dus enerzijds is het doel van de Bijbel om geestelijk opnieuw geboren te worden. Anderzijds is het doel van de Bijbel om op te groeien van kind tot een volkomen (volwassen) man.

Als u dit nog niet gedaan heeft, beste lezer, dan is de oproep aan u om uw leven te geven aan de Heere Jezus Christus en op te groeien in het geloof.

Éfeze 4 : 13

13 Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;

Groei door Gods Woord

Uit het verband kunnen we ontdekken dat apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars aan de Gemeente gegeven zijn tot de "volmaking der heiligen... tot opbouwning des lichaams van Christus; ... een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;"

De bedieningen uit vers 11 hebben allemaal met het Woord van God te maken. Apostelen en profeten zijn de oudste bedieningen.

Kenmerkend voor de bediening van de profeten is, dat de Heilige Geest door hen tot de gemeente sprak. (vergelijk Handelingen 21 : 10, 11) Overigens wordt de gave van profetie vandaag niet meer gegeven! Dit heeft te maken met het "vervullen van Gods Woord". (zie 4 januari)

Ook wordt de bediening van evangelist genoemd. Hun taak bestaat uit de verkondiging van het Evangelie in de ruimste zin. (vergelijk 2 Timótheüs 4 : 2) Herders en leraars worden hier in één adem genoemd. Een herder brengt de kudde bij het voedsel van het Woord van God. De opdracht van de herder en leraar is respectievelijk de gemeente te leiden en haar te onderwijzen in de juiste (gezonde) leer en levenswandel.

Mag mijn verlangen zijn dat ik in geestelijk opzicht een volwassen persoon mag worden, opdat ik een goed onderscheidingsvermogen heb, en in dit opzicht Gods doel met mijn leven bereikt mag hebben.

Éfeze 6 : 17

17 En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord.

Gods Woord als wapenrusting

Als een mens tot geloof in de Heere Jezus is gekomen en dus heeft besloten om de Heiland te volgen, dan staat die persoon een levenslange strijd te wachten. Niet alleen is het dan zijn taak om het Woord van God te verspreiden onder de mensen, maar hij moet ook het geloof verdedigen! Zijn voornaamste wapen, zowel voor de verdediging als voor de aanval, is de Bijbel. Het is het geestelijke zwaard, waarmee de gelovige vijandige denkbeelden en filosofieën kan bestrijden en het pad kan effenen om Gods waarheid ingang te doen vinden in het bolwerk van het menselijk denken en de menselijke wil.

De Heere Jezus Zelf is een prachtig voorbeeld van dit soort praktisch Bijbelgebruik. Het meest tot de verbeelding sprekende voorbeeld is als Hij in de woestijn verzocht wordt door de duivel. (Matthéüshéus 4 : 1-11) Tot driemaal toe pareert de Heer de duivel met de woorden "er is geschreven". Alle drie de keren pareert de Heer de duivel vanuit het Oude Testament. Ook mensen die Hem in verzoeking probeerden te brengen, bestreed de Heer met het Bijbelse woord.

Verder zien we in de Bijbel dat mensen die er oprecht en eerlijk naar vroegen, vaak onder de indruk van Jezus" antwoord waren. Gods Woord is een machtig wapen om de denk- en handelswijze van mensen te beïnvloeden. Daarom moet een kind van God goed de Bijbel kennen.

Mag Gods Woord ten allen tijde in mijn hart en in mijn leven zijn, opdat ik bestand zal zijn tegen de aanvallen van de boze.

Johannes 17:17

17 Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.

Gods Woord is de waarheid

Vooral de evangelist Johannes maakt veelvuldig gebruik van het woord altheia, "waarheid". Hij zegt dat Gods Woord de waarheid is. Hij spreekt over de Geest der waarheid. (Johannes 16 : 13) De Geest leidt immers in al de waarheid. Verder zegt Johannes dat de waarheid door de Heere Jezus is gekomen. (Johannes 1 : 17) In het bekende Johannes 14 : 6 lezen we dat Christus de waarheid is! Verder is het die waarheid die ons vrij maakt. (Johannes 8 : 3) En zo zouden we verder kunnen gaan.

Dat we in de Bijbel kunnen lezen dat Gods Woord de waarheid is, is een stukje zelfgetuigenis van het Woord over de eigen onfeilbaarheid. Anders gezegd: de Schrift is waarachtig en volmaakt! We vinden dat ook terug bij de Heere Jezus, die Zijn argumenten en leer altijd baseerde op de Schrift.

Nu betekent dit alles niet dat er in de Bijbel geen kwesties staan die wij niet kunnen begrijpen. We zullen ook nooit een bevredigend antwoord vinden op alle problemen. Maar als kinderen van God geloven wij in de foutloosheid, in de onfeilbaarheid van Gods Woord op grond van uitspraken van de Bijbel zelf. Gods Woord is waarheid!

Mag ik, ondanks alle moeilijkheden en twijfels van het leven, staan op het Woord van God.

Romeinen 10 : 14, 15a

- 14 Hoe zullen zij dan *Hem* aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij *in Hem* geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die *hun* predikt?
- 15a En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?

Gods Woord gepredikt

Paulus worstelt in dit vers met het trieste feit dat de meeste Joden nog niet behouden zijn geworden. Als kinderen van God hebben wij met deze zelfde worsteling te maken, namelijk dat de wereld niet tot geloof komt en behouden wordt. Daarom stelt Paulus nu vier op elkaar aansluitende vragen die opheldering moeten geven over wie er nu verantwoordelijk is voor het niet behouden zijn van de Joden. Voor ons: voor het niet behouden zijn van de wereld.

De eerste vraag is logisch: Hoe kunnen de Joden Jezus als Heer en Heiland aanroepen, als ze niet eerst tot geloof in Hem zouden zijn gekomen? De tweede vraag is: "Hoe zullen zij *in Hem* geloven, van Welken zij niet gehoord hebben?" Vandaar vervolgens de derde vraag: "En hoe zullen zij horen, zonder die *hun* predikt?" En de vierde vraag is: "Hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?"

God is niet verantwoordelijk voor het verloren gaan van de Joden of de wereld; Hij heeft Zijn predikers wel uitgezonden.

Heere Jezus, geef dat ik getrouw ben in het verkondigen van Uw Evangelie op de plaats waar u mij geplaatst hebt.

Romeinen 1:16

- 6 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een ieder, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Gods Woord een kracht Gods

Hier geeft de apostel Paulus een reden waarom hij bereid is om het Woord van God in Rome te verkondigen. Hij schaamt zich niet voor het Evangelie. Tegenover het "zich schamen" staan het verkondigen en het belijden. (vergelijk Lukas 9 : 26, 2 Timótheüs 1 : 8)

Het Evangelie heet hier het Evangelie van Christus, omdat de inhoud de uit de dood opgestane Heiland is. Vandaar ook dat het Evangelie een kracht Gods is, want het gaat om Hem die de dood heeft overwonnen. En als die kracht (van God afkomstig) de dood kon overwinnen, dan is ze ook sterk genoeg om verloren zondaren te behouden.

Wat kan deze kracht Gods dan in een mensens leven doen?

1. Het bevrijdt van de straf der zonde; als kind van God bezit je dat nu al.
2. Het bevrijdt van de macht van de zonde; dat is een werkelijkheid die nu in de gelovige wordt uitgewerkt.
3. Het bevrijdt van de aanwezigheid van de zonde in ons; en dat is wat we straks ontvangen zullen.

Dat ik mij nooit voor de boodschap van God zal schamen, maar het in vrijmoedigheid en blijdschap zal doorgeven.

Johannes 17:17

17 Uw woord is de waarheid.

Het Woord der Waarheid

Ook vandaag is het weer duidelijk dat de leugen regeert. Dat uit zich op heel veel manieren. Een duidelijk voorbeeld is de reclame op de televisie. Daarin worden de producten en prijzen ons prachtig voorgeschoteld. Er wordt geadverteerd met snelle en "goedkope" leningen. Maar heel veel mensen komen daardoor in de grote financiële problemen. De praktijk blijkt meestal heel anders te zijn.

Nog gevaarlijker wordt het als de waarheid van Gods Woord losgelaten wordt. En ook dat zien we vandaag aan de dag gebeuren, zowel buiten als binnen de gemeenten. Het Woord van God wordt aangepast aan de behoeften van de mensen. De "hele raad Gods" wordt niet meer verkondigd, maar een deel van de waarheid wordt maar verteld. Maar een halve waarheid is ook een leugen!

De mens wordt vandaag steeds meer een God voorgehouden die alleen maar liefde is. Het gaat steeds meer om de God als de Hulp van mensen. Hij kan voorzien in je behoeften. Ben je eenzaam, ben je arm, ben je ziek, ben je gescheiden, kom maar bij God en alles wordt opgelost. Maar dat je in de eerste plaats als verloren zondaar bij God moet komen, wordt steeds minder gehoord. De waarheid van Gods Woord wordt op deze manier geweld aan gedaan.

Heer, mijn gebed is dat wij vol mogen zijn van Uw genade en Uw waarheid.

Filippenzen 2 : 16

16 Voorhoudende het woord des levens, mij tot een roem tegen den dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb gelopen, noch tevergeefs gearbeid.

Het Woord des Levens

Het Woord des Levens is het Evangelie, waardoor men het eeuwige leven ontvangt. En zoals we gezien hebben dat vandaag de leugen regeert in plaats van de Waarheid van Gods Woord, zo zien we ook dat de dood vandaag heerst in plaats van het Leven van God. Als de volle waarheid van de Bijbel niet meer verkondigd wordt, dan wordt de mensen feitelijk het woord van de dood voorgehouden. Maar Paulus roept ons gelovigen hier op om de mensen het Woord des levens voor te houden.

Wat we hierin weer zo prachtig kunnen ontdekken is dat het altijd om de Heere Jezus Christus gaat. Omdat Christus de dood heeft overwonnen, is Hij het Leven. En het Woord dat deze Levende Christus verkondigd kan dus ook niet anders zijn dan het Woord des Levens. Daaruit vloeit weer voort dat een mens nooit het Leven kan ontvangen buiten het Woord van God om.

Het tragische is dat heel veel mensen op zoek zijn naar het echte leven, maar men loopt aan Christus voorbij. Men wijst Hem radicaal af. Men zoekt misschien wel, maar op de verkeerde plek! Wat men moet doen is luisteren naar het Woord van God en Christus daarin ontdekken. En pas dan zal men het echte Leven en het ware geluk gevonden hebben.

Dank Heere Jezus voor Uw Leven in mij. Mag ik getrouw zijn en de mensen het Woord des levens voorhouden.

Openbaring 19 : 13

13 En Hij was bekleed met een kleet, dat met bloed geverfd was; en Zijn Naam wordt genoemd het Woord Gods.

Christus het Woord Gods

Wat is het heerlijk te beseffen dat Christus het Woord van God is. Stel dat dit niet zo was, maar dat Hij het woord van mensen zou zijn geweest, wat had ik dan met dat woord moeten doen? Wat had ik dan aan zulk een woord gehad? Niets, helemaal niets! Telkens weer blijkt dat het woord van de mens onbetrouwbaar en leugenachtig is. De woorden van de mensen bevatten geen leven, maar de dood; geen waarheid, maar leugen; niet de (G)geest, maar het vlees; niet het licht, maar de duisternis; niet de Christus, maar de duivel.

Op het woord van mensen kunnen we nooit en te nimmer vertrouwen. Ook kunnen en mogen we er niet op bouwen. De woorden van mensen zijn veranderlijk als het weer. Mensen spreken zoals het hun het beste uitkomt.

De Heere Jezus Christus is totaal anders. Hij sprak en spreekt woorden van eeuwigheidswaarde. Maar Hij sprak niet alleen woorden, Hij maakte ook waar wat Hij zei. Kortom, Hij was ook wat Hij zei. Hij is het Woord! In Openbaring 19 : 13 staat er dan nog bij dat Hij het Woord Gods is. Als er iemand betrouwbaar, eerlijk, rechtvaardig en liefdevol is, dan is het God Zelf. Dit betekent dat we te allen tijd op Hem en Zijn Woord kunnen bouwen en vertrouwen.

**Mag ik zijn als die wijze man die zijn huis bouwde op de rots.
Mag ik elke dag staan op de beloften van mijn Heer en God.**

1 Petrus 1 : 23

23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar *uit* onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Het zaad der wedergeboorte

De wedergeboorte vinden we prachtig uitgelegd in Johannes 3 in het gesprek tussen de Heere Jezus met Nicodémus. Wedergeboorte en bekering is niet hetzelfde, maar gebeuren wel gelijktijdig. Bekering wil zeggen dat het initiatief van de mens uitgaat, hij komt tot geloof en dus tot bekering. Wedergeboorte wil zeggen dat het initiatief van God uitgaat. God doet een mens wedergeboren worden. In de praktijk betekent dit dat je de Heilige Geest ontvangt en een nieuwe schepping bent geworden. Maar wedergeboorte gaat niet zonder geloof en zonder wedergeboorte is er geen geloof.

We lezen in het bovenstaande vers dat wij niet wedergeboren zijn uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad. En dan staat erachter: "... door het levende en eeuwig blijvende Woord van God". Een mens wordt alleen maar wedergeboren door het Woord van God en dus door God. Ook de in het Grieks passieve vorm van het werkwoord "wedergeboren zijn" geeft aan dat deze verandering door God tot stand is gebracht! Het onvergankelijke zaad en het levende en eeuwig blijvende Woord van God zijn synoniem. (vergelijk Lukas 8 : 11) Het gaat om hetzelfde.

"Wetende, dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die [u] van de vaderen overgeleverd [is;] Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam". (1 Petrus 1 : 18, 19)

Lukas 8 : 11

11 Dit is nu de gelijkenis: Het zaad is het Woord Gods.

Het zaad is het Woord Gods

Vanaf vers 11 vinden we de verklaring van de bekende gelijkenis van het zaad. De nadruk van de gelijkenis ligt niet op de zaaier, want hij wordt helemaal niet meer genoemd, maar op wat er met het zaad gebeurt. Deze gelijkenis vertelt waar het zaad (het Woord dus) terecht komt en wat ermee gebeurt!

Wat is zaad? In het "Koenen handwoordenboek der Nederlandse taal" worden er verschillende betekenissen gegeven. Daar staat bijvoorbeeld dat zaad "kiem" of "oorsprong" is. Kiem is het eerste beginsel van iets.

Als we dit toepassen op het Woord van God dan zien we dat er al levenskracht in de kiem zit. (vergelijk Romeinen 1 : 16) Het doel daarvan is om vrucht voort te brengen. (vergelijk Lukas 8 : 15) En die toepassing heeft het ook in het leven van de gelovige. Het is de bedoeling dat de mens het Woord van God hoort, (vergelijk Romeinen 10 : 14, 15) ontvangt, (Lukas 8 : 13) begrijpt, (Lukas 8 : 10) gelooft en bewaart, (Lukas 8 : 15) opdat die mens vrucht draagt voor de Heere.

Mag het zaad van het Woord van God in mijn leven ontkiemen, opgroeien, opbloeien en vrucht dragen.

Hebreeën 4 : 12

12 Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.

Gods Woord is als een zwaard

Ik zeg wel eens: "Ik heb mijn zwaard vanmorgen ook bij me." Met dat zwaard bedoel ik dan mijn Bijbel. De vergelijking van het Woord van God met een tweesnijdend zwaard is afkomstig uit Jesaja 49 : 2. (vergelijk Hoséa 6 : 5)

Hebreeën 4 : 12 betekent dat er aan de mens niets overblijft dat niet door het Woord wordt geraakt. Er blijft ook niets voor het Woord verborgen. Een zwaard hakt diep op een mens in. Er komen nogal wat wonden van. En zo kan ook het Woord je niet onberoerd laten. Het Woord roept de mens op tot het maken van een keuze. De werking van de Bijbel roept altijd een reactie op bij de mensen. Als je het zwaard des Geestes hanteert, dan gebeurt er wat. Soms realiseren wij ons dat te weinig.

"En neemt het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord".

Kolossenzen 4 : 6

- 6 Uw woord zij te allen tijde in aangenaamheid, met zout besprengd, opdat gij moogt weten, hoe gij een ieder moet antwoorden.

Gods Woord is ons woord en ons woord is Gods Woord

Gods Woord heeft ook alles te maken met de woorden die wij elke dag spreken. Als er een bandje van ons spreken zou worden opgenomen, zouden we - denk ik - allemaal schrikken. Zonder na te denken spreek je dan soms woorden uit waarmee je andere mensen kwetst of verdriet doet. Dat is natuurlijk nooit de bedoeling, maar het gebeurt wel. We lezen dat het woord van de gelovigen altijd aangenaam moet zijn. Wat doet het Woord van God (zout) dan met een mens?

- Het Woord conserveert. Als je tot geloof komt in de Heere Jezus ontvang je eeuwig, onvergankelijk en onverderfelijk leven. (vergelijk 1 Korinthe 15 : 50-54; 2 Timótheüs 1 : 10)
- Het Woord is een medicijn. Dankzij het Woord zijn wij overgegaan van de dood naar het Leven. De ziekte die "zonde" heet, is overwonnen.
- Het Woord als reinigingsmiddel. We lezen in Éfeze 5 : 26 over Christus en de Gemeente: "Opdat Hij haar heiligen zou, *haar* gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord;"
- Het Woord heeft een smaak. Het Woord is of "ten dode" en dus bitter. Of het is "ten leven" en dan is het zoet. (vergelijk 2 Korinthe 2 : 16)

"Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout smakeloos wordt, waarmede zal [het] gezouten worden?" (Matthéüs 5 : 13)

Jeremía 23 : 29

29 Is Mijn Woord niet alzo, als een vuur?

Gods Woord als een vuur

Het Woord van God heeft dezelfde eigenschappen als vuur. Vuur geeft licht en warmte. Het wordt gebruikt om goud te zuiveren en het onkruid te verbranden. Als je in het vuur valt en verbrandt dan ben je van je lichaam, van je vlees af. Tegelijkertijd ben je dan gereinigd, want al het onreine, al het tijdelijke is dan weg. Kortom, vuur oordeelt! Vuur wordt dan ook gebruikt voor het oordeel van God, met name aan het einde der tijden.

En zoals vuur erg heet is en de dingen verbrandt, zo zeggen we van de Bijbel dat het reinigt. Door de Bijbel wordt de oude mens, de oude natuur, geoordeeld. Je zou kunnen zeggen dat het oordeel de weg tot reiniging is. Maar als dit gezegd wordt in verband met de natuurlijke mens, dan betekent het dat er via die reiniging verzoening plaatsvindt tussen God en die mens.

Gods Woord oordeelt en beproeft ons geestelijk leven en ons geloof. (vergelijk 1 Petrus 1 : 7) Hierdoor wordt ons geloof sterker en zuiverder. Het gevolg hiervan is dat we Christus in alles gaan vertrouwen en Hij daardoor verheerlijkt wordt. En zo zal ons leven meer en meer vrij komen van zorg en onrust en zal Zijn vrede onze harten en zinnen bewaren.

**"Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus".
(1 Petrus 1 : 7)**

Jeremía 23:29

29 Is Mijn woord niet alzo, en als een hamer, *die* een steenrots te morzel slaat?

Gods Woord als een hamer

Zoals er parallellen zijn tussen het Woord van God en het vuur zo zijn er ook parallellen te vinden tussen het Woord van God en de hamer. De hamer komen we in de Bijbel negen keer tegen en dat allemaal in het Oude Testament. Ook hier gaat het in het bijzonder weer om oordeel. We vinden dat ook terug in het woord vermorzelen of verbrijzelen.

We zien in Richteren 4, waar we de geschiedenis van Sísera en Jaël vinden, dat Sísera gedood wordt doordat Jaël hem met de nagel en de hamer door de slaap slaat. Oordeel!

Toegepast op de gelovige mens van vandaag zou je kunnen zeggen dat onze oude mens door de hamer van Gods Woord vermorzeld is. Ons stenen hart is door de werking van het Woord en de Geest een hart van vlees geworden. En zo hebben we door de wedergeboorte en de inwoning van de Heilige Geest een nieuw hart ontvangen.

Heer, verbreek met Uw Woord de hardheid van mijn hart en leven en maak het zacht voor de werking van Uw Geest.

Lukas 4:4

- 4 En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle woord Gods.

Gods Woord als voedsel

Voedsel en kleding zijn basisvoorwaarden voor een menswaardig bestaan en onontbeerlijk om het leven in stand te houden. Maar het wil nog niet zeggen dat een leven die deze dingen bezit beantwoordt aan het doel wat God met dit leven heeft. Als je alleen maar gericht bent op de aardse dingen, kom je niet toe aan die dingen waar het in het leven werkelijk om gaat. Met andere woorden: er zijn hogere (geestelijke) waarden in het leven die de zorg om materiële zekerheid weliswaar niet overbodig, maar wel van ondergeschikt belang maken.

Een mens beantwoordt ten diepste aan het doel van God met zijn leven als hij leeft vanuit de Bijbel. Daarbij is het uiteraard belangrijk dat je je regelmatig voedt met diezelfde Bijbel.

We moeten beseffen dat de verzen uit Lukas 12 geen vraag is aan ons, maar een oproep! Blijkbaar vond Jezus het belangrijk om deze oproep te doen.

**"Ik heb mijn voeten geweed van alle kwade paden,
opdat ik Uw Woord zou onderhouden". (Psalm 119 : 101)**

Jesaja 44 : 6

- 6 Zo zegt de HEERE, de Koning van Israël, en zijn Verlosser, de HEERE der heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.

Zo zegt de HEERE...

Na de woorden van de profeten "zo zegt de HEERE" kwam de boodschap van God. Het is als bij de afkondiging van een wet of bij het uitspreken van een vonnis, bijvoorbeeld bij de rechtbank. Dan staan de rechters en de advocaten, de beklaagden en de getuigen en al het volk op de publieke tribune op: "In naam der Koningin..." Wat dan volgt heeft rechtskracht, geldigheid over leven en dood, vrijheid of gevangenschap.

Zo is het ook met de boodschap van de Bijbel, Gods Woord. Deze heeft geldigheid! Alleen strekt het bij de HEERE verder dan vrijheid of gevangenschap; leven of dood, het gaat ook over tijd en eeuwigheid! Dit is veel consequenter en definitiever.

Wat is het geweldig dát God spreekt, ook in deze laatste dagen. Hij zegt ons in Hebreeën 1 : 1 dat Hij in deze laatste dagen tot ons spreekt door de Zoon. Als we de Schriften openen spreekt Christus tot ons.

Wat is het geweldig dát God spreekt. Want Hij heeft geen andere bedoeling dan je van het eerste tot het laatste woord te verzekeren van de over je besloten genade en liefde. De Heer heeft Zich niet van de mens afgewend, maar Hij spreekt nog elke dag en roept de verloren mens tot Zich. "Zo zegt de HEERE..."

Heere, mag ik vandaag Uw stem zijn waardoor anderen horen van uw liefde, barmhartigheid en genade.

Genesis 3:9

9 En de HEERE God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij?

Gods Woord voor de mens

Op de eerste bladzijden van de Bijbel worden we geconfronteerd met het fenomeen van het spreken van de slang. De slang sprak grote woorden tot de mens, maar groter dan de slang kon spreken tot de mens, is het spreken van God de HEERE, waarin Hij de gevallen mens weer tot Zich riep.

Je bent niet als lucht voor God. De HEERE riep de bevende, miserabele Adam tot zich. Hij had zich verstopt. Op de vlucht voor de toch alwetende en alziende God.

We zien in deze geschiedenis dat alle liefde van één kant komt. Het is de HEERE God die roept! Hij laat de mens zeggen wat zijn positie is. Hij hoort in groot geduld aan dat Adam de schuld schuift op Eva en dat Eva die doorstuurt naar de slang. Dat is een geduld van de HEERE geweest! Zijn liefde is geen smake-loze grap, geen gril. Hij kan de praatjes en smoesjes van de mens, z'n nietige verontschuldigheden zelfs aanhoren. Hier zien we de liefde van de Heer die ons neemt zoals wij zijn.

Dank U Heer dat u nog steeds mensen tot U roept!

2 Timótheüs 3 : 15

15 En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is.

De betekenis van Gods Woord voor ons

In het bovenstaande vers zegt Paulus dat de Schriften ons wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof in Christus Jezus. Je moet de Bijbel dus niet beschouwen als een handboek voor allerlei wetenschappen.

Hier staat dus dat de kennis van het Oude Testament iemand kan "wijs maken tot zaligheid", als dit gepaard gaat met geloof in Christus Jezus. De behoudenis ligt dus niet in het kennen van het Oude Testament zelf, maar uitgaande van het geloof in Christus Jezus kan men met het Oude Testament bewijzen dat Jezus de Christus is en dat de behoudenis in Hem wordt gevonden.

Al in het Oude Testament kunnen we leren over de verlossing die er in de Heere Jezus is. Die boodschap komt vaak op een verborgen manier tot ons, maar daarom komt ze wel tot ons. We zien het bijvoorbeeld in de offerandes, in de bouw van de tabernakel, in de geschiedenissen van de Richteren en in de uitgesproken en opgeschreven profetieën.

Dank u Heer voor Uw Woord dat mij wijs maakt.

Openbaring 22:21

21 De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

Christus heeft het laatste woord

We zijn bij het slot van de Bijbel terechtgekomen. Het is prachtig om te zien dat we in het begin van de Bijbel al geconfronteerd worden met het spreken van God. En zo eindigt de Bijbel ook, namelijk met het spreken van Christus. Hij staat aan het begin van de dingen, maar Hij is ook het einde van de dingen. Het laatste woord in de Bijbel is "Amen". Dit betekent dat al het voorgaande wis en waarachtig is. God heeft gesproken en wat Hij heeft gesproken is waar en al de dingen zullen in en door Hem vervuld worden.

Christus zegt in Openbaring 1 : 8: *"Ik ben de Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige."*

Als Christus hier zegt dat Hij "het Einde" is, dan wordt daar niet alleen mee bedoeld dat Hij de dingen afsluit, doet ophouden, maar veel meer dat Hij het doel - de eindbestemming - is van de dingen.

In ons spraakgebruik zeggen wij wel eens dat we iets of iemand het einde vinden. Dat betekent dat wij het geweldig vinden. Mag Christus voor ons ook het "einde" zijn. Mag Hij het doel van ons leven en bewegen in deze wereld zijn, maar dat wij Hem ook geweldig vinden om Wie Hij is en om wat Hij elke dag betekent in ons leven.

**Christus is de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige,
het Begin der schepping Gods.**

Johannes 3:6

- 6 Hetgeen uit vlees geboren is, is vlees en hetgeen uit den Geest geboren is dat is geest.

Deze maand wil ik graag samen met jullie het onderwerp wedergeboorte bestuderen.

Ook in andere godsdiensten kent men een dergelijk woord, namelijk reïncarnatie. Letterlijk betekent dat: vleeswording. We zullen in de komende studie zien dat de Bijbel leert dat wedergeboorte niet "opnieuw vleeswording" betekent, maar geestwording. Reïncarnatie is dus niets meer dan een verbastering van de leer van de wedergeboorte. Het grote verschil is dat reïncarnatie over aards leven gaat en wedergeboorte over eeuwig leven.

Wedergeboorte kwam tot stand door de opstanding van de Here Jezus. Daarvoor was wedergeboorte niet mogelijk.

Ondanks dat het woord maar zes keer voorkomt, kun je wel stellen dat wedergeboorte het centrale onderwerp is in de Bijbel. Wel wordt er vaker over wedergeboorte gesproken, maar worden er andere woorden gebruikt zoals, uit God geboren worden, uit of naar de Geest geboren worden of uit Hem geboren worden. Volgens de Bijbel is wedergeboorte het middel of de methode van God om een oude en onvolmaakte schepping te vervangen voor een volmaakte nieuwe schepping.

Het is niet mijn bedoeling dat deze studie alleen een theoretische woordstudie wordt; ik hoop dat het zal mogen bijdragen tot meer kennis van Gods woord en we daardoor zullen opgroeien tot volwassen gelovigen. We zullen ervaren dat als we bereid zijn om de Heer Zijn werk in ons te laten doen, dat ook gevolgen zal hebben voor ons dagelijks leven. Het zal namelijk ons denken en inzichten (die van nature betrekking hebben op de oude schepping) veranderen, om vervolgens te ervaren dat je meer gericht wordt op de toekomst, een volmaakte nieuwe schepping.

Johannes 3:3

- 3 Voorwaar, voorwaar zeg ik u; Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien.

Om goed te begrijpen wat wedergeboorte is, is het belangrijk om te kijken wat de betekenis is van het Griekse woord dat hier gebruikt wordt. Het woord "gennao", dat hier vertaald is met wedergeboorte, kan het beste vertaald worden met "voortbrengen". Het woord zelf zegt niets over de manier van voortbrengen. Dit moet blijken uit het zinsverband. In de Bijbel is het daarom verschillend vertaald.

Als het om een vrouwelijke activiteit gaat, zoals de geboorte van een kind, wordt het vaak vertaald met baren, als echter de voortbrenger een man is wordt gennao vertaald met gewinnen of verwekken. Dit zien we ook hier in Johannes 3 : 3. Nicodémus vat het op als een vrouwelijke activiteit, maar uit het antwoord van de Here Jezus in vers 5 kunnen we afleiden dat het niet gaat om een vrouwelijke, ofwel een natuurlijke geboorte, maar een mannelijke activiteit. Geboren worden uit Geest is een mannelijke activiteit, Geest is namelijk altijd mannelijk.

Om uit drukken dat het om een tweede geboorte gaat gebruikt de Bijbel drie verschillende Griekse bijwoorden, namelijk het woord "palin" wat "opnieuw" betekent, het tweede bijwoord "anothen" verwijst naar de oorsprong, namelijk "van boven", het derde bijwoord "ana" geeft de richting aan namelijk "naar omhoog". Wedergeboorte is dus iets wat opnieuw gebeurt, maar dan met een andere oorsprong, niet meer aards, maar hemels en met een andere bestemming, eeuwig leven in plaats van de dood.

De Here Jezus was de eerste die opstond uit de dood en werd daardoor het hoofd van de nieuwe schepping. Hij was ook de eerste die wedergeboren werd. Vergelijk 1 Korinthe 15 : 20.

Romeinen 5 : 12

12 Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgaan is, in welken allen gezondigd hebben.

De Bijbel leert ons dat het noodzakelijk is dat we wedergeboren worden. We kunnen hier dus al uit concluderen dat onze natuurlijke geboorte, in de Bijbel ook wel vlees, oude mens of oude natuur genoemd, dus niet voldoende is. De Here Jezus bevestigt dit door te stellen dat om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan, we eerst wedergeboren moeten worden. Zie Johannes 3 : 4.

De natuurlijke mens is door zijn geboorte uit Adam een zondaar en daardoor ongeschikt voor het koninkrijk van God. Het is dus noodzakelijk dat we van deze oude zondige natuur verlost worden. Dat is al gebeurd op Golgotha, toen de Here Jezus onze oude mens in de dood heeft gebracht. Romeinen 6 : 2: "*Wij die der zonde gestorven zijn...*" Romeinen 6 : 4: "*Wij zijn dan met Hem begraven...*" Let op, het woord zonde (enkelvoud) wordt hier gebruikt. Het woord zonde verwijst naar onze zondige menselijke natuur. Het gaat hier dus niet om zonden. Zonden zijn wel een gevolg van de zonde. Neem bijvoorbeeld een zieke boom, die kan geen gezonde vruchten voortbrengen. De oorzaak ligt dan niet bij de vruchten, maar bij de boom. Je kunt onze stamboom of oude mens daarmee vergelijken. Wij zondigen, omdat we zondaar zijn.

In Johannes 3 : 6 zegt de Here Jezus dat vlees door vlees wordt voortgebracht, wat betekent dat wij onze oude natuur van onze ouders geërfd hebben. We zijn dus als het ware erfelijk belast, er is geen sprake van keuze. Als we wedergeboren zijn, is er wel een keuzemogelijkheid, namelijk wie wij willen dienen: De oude mens of de nieuwe mens.

1 Korinthe 15 : 44

44 Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam.

We hebben al eerder gezien dat wat hier een natuurlijk lichaam wordt genoemd, ook wel vlees en bloed genoemd, niet kan binnengaan in het Koninkrijk van God. Toch zien we in de praktijk vaak dat mensen, met de beste bedoelingen, zichzelf willen verbeteren. Iedereen maakt zich daar wel eens schuldig aan, ook gelovigen. Door vroom en religieus te leven en zichzelf bepaalde regels op te leggen, hoopt men toch binnen te gaan in het Koninkrijk.

Maar hoe goed we ook ons best doen, we kunnen op deze manier niet met God verzoend worden. Het is gedoemd om te mislukken, we blijven namelijk vlees en bloed. Denk maar eens aan alle goede voornemens die we soms hebben. In de praktijk komt er vaak niets van terecht, wat meestal tot veel frustraties leidt. Het is daarom belangrijk dat we de oorzaak kennen van ons gedrag. Deze ligt namelijk in onze afkomst. Ook Paulus komt tot deze conclusie in:

Romeinen 7 : 18, 19

- 18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.
19 Want het goede, dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.

Als we dus eerlijk naar onszelf kijken, moeten we net als Paulus erkennen dat we niet in staat zijn ons zelf te verlossen, zoals hij zegt in:

Romeinen 7 : 24

24 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods.

We moeten namelijk verlost worden van onze oude natuur om een nieuwe te kunnen ontvangen.

Jesaja 53 : 5

- 5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond; om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.

Zoals ik al eerder heb aangeduid, is er verschil tussen zonde en zonden. Dit vers in Jesaja spreekt over zonden (meervoud). Het gaat hier niet over de zonde, onze oude natuur, maar over onze daden of de vruchten van onze zondige natuur. In het Oude Testament wordt al geprofeteerd dat de Here Jezus zou komen om onze zonden op zich te nemen. Het gaat hier over het lijden van de Here Jezus. Het lijden dat op de Here Jezus kwam, was een gevolg van de toorn van God, vanwege onze zonden. *"Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout"*. (1 Petrus 2 : 24)

Omdat God rechtvaardig is, is het noodzakelijk dat de zonden bestaft worden. Deze straf is door de Here Jezus op Zich genomen en gedragen. *"...zodat Hij [God] Zelf rechtvaardig is, ook als Hij [God] hem rechtvaardigt die uit het geloof van Jezus is..."*. (Romeinen 3 : 26; vertaling N.B.G.)

De Here Jezus is dus het middel, waardoor God onze zonden kan vergeven. Het resultaat hiervan is: *"Zalig zijn zij, welke ongerechtigheden vergeven zijn, en welke zonden bedekt zijn; Zalig is de man, welken de Here de zonden niet toerekent"*. (Romeinen 4 : 7, 8; Psalm 32 : 1)

Als we begrijpen dat de gehele mensheid van nature verloren is, moeten we ons afvragen voor wie we verloren zijn. We zijn niet het eigendom van onszelf, maar Gods eigendom. Daarom is het in de eerste plaats Gods zaak. Hij voorziet dan ook in een verlossingsplan voor deze wereld. Wedergeboorte heeft een belangrijke plaats in dit verlossingsplan. We worden wedergeboren met als bestemming, niet de oude schepping, maar de nieuwe schepping.

Romeinen 6:7

7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

De straf voor onze zonden is dus gedragen door de Here Jezus. Onze zonden zijn verlost, maar daarmee zijn we nog niet verlost van onze oude natuur. De Bijbel leert ons dat er maar één manier is, om van onze oude natuur of de zonde verlost te worden en dat is de dood. De dood is niet alleen het gevolg van de zonde, maar ook het einde ervan. *"Gelijk de zonde geheerst heeft tot de dood"*. (Romeinen 5 : 21)

Doordat de Here Jezus stierf in onze plaats werden wij verlost van de zonde of de oude mens. Nadat de Heer geleden had voor onze zonden, moest Hij nog sterven voor onze zonde. Zijn lijden bracht ons vergeving van zonden, maar Zijn dood bracht ons pas de verzoening met God. *"...indien een voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn."* (2 Korinthe 5 : 15)

Met Hem is de gehele mensheid in de dood gebracht. Gelukkig is het daar niet bij gebleven, want dat zou betekenen dat we wel verlost zijn van de zonde, maar tegelijkertijd gestorven zijn. Ons leven hier op aarde zou dan volkomen zinloos zijn geweest, terwijl de prijs zo hoog was. *"Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaderen overgeleverd is; Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam"*. (1 Petrus 1 : 18, 19)

Wij zijn wedergeboren met een bepaald doel, niet om ons leven af te nemen, maar juist om ons leven te geven. Wij zijn niet alleen met Hem gestorven, maar wat meer is, we zijn ook met Hem opgewekt. Daardoor hebben we eeuwig leven ontvangen.

Johannes 12 : 24, 25

- 24 Voorwaar, voorwaar zeg ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.
- 25 Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven.

Dit tarwegraan is in de eerste plaats een beeld van de Here Jezus, die doordat Hij gestorven is veel vrucht draagt, namelijk de Gemeente. In het Hebreeuws is het woord voor tarwe verwant aan het woord voor zonde. Het tarwegraan wordt hier vergeleken met de natuurlijke mens, die met zonde belast is. In de eerste instantie dus een beeld van de Here Jezus die voor ons tot zonde gemaakt is.

"...indien het sterft, brengt het veel vrucht voort." Het blijft niet bij sterven. Het uiteindelijke doel is vrucht dragen. Als je verder leest in Johannes 12 zie je dat de Heer het beeld van het tarwegraan op iedere gelovige van toepassing brengt. *"Die zijn [aardse] leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven"*. Er is dus sprake van twee soorten levens.

"Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt". (1 Korinthe 15 : 44) Een natuurlijk lichaam is tijdelijk aards leven, een geestelijk lichaam is eeuwig. Opstanding en wedergeboorte brengen beiden eeuwig leven voort. Ze zijn dus synoniem. Wedergeboorte is gelijk aan opstanding, maar omgekeerd is het daarom nog niet waar. Opstanding is nog geen wedergeboorte. De Bijbel kent namelijk ook een opstanding van het vlees, zoals bij Lazarus en het dochtertje van Jairus. Beiden stonden op uit de dood, maar zijn vervolgens ook weer gestorven. De Here Jezus daarentegen was de eerste die opstond uit de dood in nieuwheid des levens, eeuwig leven. Deze opstanding is gelijk aan wedergeboorte.

Exodus 14 : 22

22 En de kinderen Israëls zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter en aan hun linkerhand.

We hebben gezien dat wedergeboorte in de eerste plaats van toepassing is op de Here Jezus, daarna wordt het toegepast op alle gelovigen die na de opstanding van de Here Jezus tot geloof zijn gekomen. *"Gij, die Mij gevolgd zijn in de wedergeboorte"*. (Matthéüs 19 : 28)

Vervolgens wordt het begrip wedergeboorte ook toegepast op het volk Israël. Na de opname van de Gemeente, zal Israël als eerste volk, uit alle andere volken worden wedergeboren. De natuurlijke geboorte van het volk Israël was tijdens de uittocht uit Egypte. Je kunt dit land zien als de natuurlijke moeder van Israël. Dat is waarschijnlijk ook de reden dat er tot vandaag een speciale relatie bestaat tussen Israël en Egypte. Egypte was ook het eerste land in het Midden-Oosten dat vrede sloot met Israël.

Vanaf het moment dat Jakob, die van God bij Pniël de naam Israël had gekregen, zich met zijn familie in Egypte vestigde, was Egypte feitelijk zwanger. De negen plagen die over Egypte kwamen kun je dan ook vergelijken met de negen maanden van een zwangerschap. De tiende plaag kwam zowel over Israël als Egypte. Beide volkeren konden daaraan ontsnappen, door het bloed aan de deurpost. Dit is een beeld van de dood en opstanding van de Here Jezus.

De negende letter van het Hebreeuwse alfabet is een "thet", wat "baarmoeder" betekent. Israël moest dus verlost worden uit Egypte. Dat was niet gemakkelijk. Het had per slot van rekening enkele eeuwen deel uitgemaakt van Egypte. *"...zo deed de Here de zee weggaan..." "en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd"*.

Zoals het ook gaat met een geboorte. Het water breekt. Zo werd Israël geboren of verlost.

Exodus 16:3

- 3 En de kinderen Israëls zeiden tot hen: Och, dat wij in Egypteland gestorven waren door de hand des Heren, toen we bij de vleespotten zaten, toen we tot verzadiging brood aten. Want gijlieden hebt ons uitgeleid in deze woestijn, om deze ganse gemeente door de honger te doden.

Zoals we gisteren gezien hebben, is de uittocht uit Egypte de natuurlijke geboorte van het volk Israël. Daar ontstond de aardse natie Israël. Helaas verliep de geboorte niet helemaal zoals het had moeten gebeuren. De navelstreng, de natuurlijke verbindingslijn tussen moeder en kind, waarmee het kind gevoed wordt, was niet afgesneden. Dat is dan ook de reden waardoor het volk terug bleef verlangen naar Egypte. Egypte is in de Bijbel altijd een beeld van deze stoffelijke wereld.

Deuteronomium 27 en 28 geven een verslag vooraf van wat er daarna met het volk Israël is gebeurd. Israël werd verstrooid onder de volken en zou naar Egypte terugkeren. Dat is ook inderdaad gebeurd. In 70 na Christus werd de tempel in Jeruzalem verwoest. Veel Joden zijn toen terug gekeerd naar Egypte. Men heeft zelfs geprobeerd zichzelf daar als slaaf te verkopen. Het eindigde dus zoals het begonnen was, als slaaf in Egypte.

Sindsdien is de Joodse staat een dode staat, of zoals de Bijbel zegt een "dood lichaam". *"En uw dood lichaam zal aan alle gevogelte des hemels, en aan de beesten der aarde tot spijze zijn; en niemand zal ze afschrikken"*. (Deuteronomium 28 : 26) Het woord dood heeft hier niet de betekenis zoals wij dat kennen in de zin van "ophouden te bestaan", maar het Bijbelse begrip dood heeft te maken met scheiding of verbroken gemeenschap. Er is geen communicatie meer.

Israël wilde zich niet afhankelijk stellen van de Heer. Het resultaat hiervan was dat God Zijn aangezicht voor haar verborg. Deze waarheid wordt in verschillende profetieën herhaald.

Ezechiël 37:11

- 11 Toen zeide Hij tot mij: Mensenkind deze beenderen zijn het ganse huis Israëls; ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze verwachting is verloren; wij zijn afgesneden.

In Ezechiël 37 wordt beschreven hoe de wedergeboorte van het volk Israël tot stand zal komen. We zien hier dat Israël vergeleken wordt met een verzameling beenderen. We weten uit de Bijbel dat iets pas levend wordt als er geest in komt. Denk aan Adam. Pas toen God adem des levens in zijn neus had geblazen, werd hij een levende ziel. De Geest is levendmakend. Zo is ook onze wedergeboorte tot stand gekomen. *Vers 5: "Ziet, Ik zal geest in u brengen en gij zult levend worden."* *Vers 6: "En ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en geest in u geven, en gij zult levend worden".*

Opvallend is dat er twee keer wordt aangekondigd dat er geest in de beenderen zal komen. Het lijkt alsof ze twee keer tot leven komen. Dat is niet het geval. De profetie handelt namelijk over twee verschillende zaken. Vers vijf spreekt over de wedergeboorte van individuele Joden. Als voorbeeld wil ik noemen de Joden die wedergeboren werden na de opstanding van de Here Jezus, zoals onder andere de discipelen van de Here Jezus. Vers zes spreekt over de wedergeboorte van de staat Israël. Deze komt tot stand via de leden van het volk.

Wat we tot nu toe behandeld hebben, gaat over Gods wil met betrekking tot Israël. Wat er daadwerkelijk gebeurde, lezen we in de volgende verzen. Er ontstond wel een lichaam, maar het was dood. Er is nog geen sprake van wedergeboorte. Wat we hier zien is de huidige Joodse staat Israël, een ongelovige Joodse staat. We kunnen dus concluderen dat de profetie van Ezechiël uit vers zes nog steeds niet vervuld is.

Ezechiël 37 : 9, 10

- 9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot de geest; profeteer, mensenkind en zeg tot de geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest kom van de vier winden, en blaas in deze gedooden, opdat zij levend worden.
- 10 En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

Ezechiël moet zich hier richten tot de geest in plaats van de beenderen. De geest die niet gekomen was na de eerste profetie van Ezechiël. Je vraagt je af waarom de geest niet gekomen is na de eerste profetie. Het antwoord hierop vind je in het Nieuwe Testament. De Geest komt alleen in hen die Christus aan-nemen. Wij ontvangen de Geest, door geloof in Hem, die ons de Geest geeft. Zo is het met ons gegaan en zo zal het ook gaan met het volk Israël.

Handelingen 7 : 51

- 51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en horen, gij weder-
staat altijd de Heilige Geest; gelijk uw vaders zo ook gij.

Israël als volk heeft de opgestane Christus afgewezen. De huidige situatie van de staat Israël is nog precies dezelfde als in de tijd van Ezechiël en als in de dagen van de Here Jezus: een ongelovige Joodse staat, die niet tot geloof in haar Messias wil komen. Omdat Israël als volk door God is uitverkoren tot een bepaald doel, zal God hen uiteindelijk dwingen tot overgave.

Een ander aspect van de komst van de Geest is namelijk dat Hij een oordeel brengt over de oude natuur. Ook over Israël zal dit oordeel komen. De Bijbel noemt dit "de tijd van benauwdheid voor Jakob"; ook wel "grote verdrukking" genoemd. *"O wee, want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden"*. (Jeremia 30 : 7) Deze verdrukking zal tot gevolg hebben, dat slechts gelovigen uit het volk overblijven.

Ezechiël 37 : 9

- 9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot de geest; profeteer, mensenkind en zeg tot de geest; Zo zegt de Here HERE: Gij geest kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedooden, opdat zij levend worden.

Hier wordt dus duidelijk aangegeven dat het initiatief tot overgave niet van Israël maar van God uitgaat. Hij zal zijn Geest sturen. Voordat deze profetie vervuld wordt, moet eerst het volk tot bekering komen. God komt met een oordeel, ook wel grote verdrukking genoemd. Dit oordeel zal er uiteindelijk toe leiden, dat het Joodse volk in hun benauwdheid de Heer zal aanroepen. *"...het zal Mijnen Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De Heere is mijn God"*. (Zacharia 13 : 9)

Daarna zal de bovenstaande profetie uit Ezechiël eindelijk vervuld worden. Het gaat dan niet alleen over de twee stammen, waaruit de Joodse staat momenteel bestaat, maar over alle twaalf stammen van Israël.

Markus 13 : 24-27

- 24 Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven.
- 25 En de sterren des hemels zullen daaruit vallen, en de krachten, die in de hemelen zijn, zullen bewogen worden.
- 26 En alsdan zullen zij den Zoon des mensen zien, komende in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid.
- 27 En alsdan zal Hij Zijn engelen uitzenden, en zal Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het uiterste der aarde, tot het uiterste des hemels.

Dat zal een geweldige gebeurtenis zijn! Zo zal de wedergeboorte van de staat Israël plaatsvinden. De Geest zal komen in de verstrooide Israëlieten over de gehele aarde en van daar uit zullen ze verzameld worden, om een levend lichaam te worden in het beloofde land.

Romeinen 1:16

16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet, want het is kracht Gods tot zaligheid, een ieder, die gelooft, eerst de Jood, en den Griek.

God heeft een plan met het Joodse volk, maar de uitvoering daarvan moet wel aan bepaalde voorwaarden voldoen. Veel mensen, ook gelovigen, hebben het idee opgevat, dat het niet nodig is dat Joden wedergeboren worden. Zij denken dat de Joden, omdat ze in het verleden het uitverkoren volk van God waren, automatisch behouden zijn. Dit is een groot misverstand en wordt ook niet zo geleerd in de Bijbel.

We hebben in het voorgaande gezien dat in het Oude Testament al geprofeteerd wordt dat de dode beenderen eerst levend gemaakt worden. De wedergeboorte van Israël komt, net als de individuele wedergeboorte van een zondaar, tot stand op voorwaarde van geloof. Ook Paulus was zich bewust van deze waarheid. In Romeinen 9 tot 11 heeft hij dan ook geen andere boodschap voor Israël, dan dat de mens door alle bedelingen heen slechts gerechtvaardigd wordt door geloof. Dit geldt zowel voor jood als heiden.

Op de vraag, waarom Israël nog steeds niet is wedergeboren, antwoordt hij: *"Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar uit de werken der wet; want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoets"*. (Romeinen 9 : 32)

De fout van Israël was dat zij gerechtvaardigd wilden worden uit de werken der wet en niet uit geloof. Men wilde zich zelf verlossen en dat is niet mogelijk. De natuurlijke mens heeft een Verlosser nodig. In Romeinen 9 : 33 haalt Paulus een citaat uit het Oude Testament aan, waaruit we kunnen concluderen dat rechtvaardiging door geloof ook in het Oude Testament al werd geleerd.

Een ongelovig Israël werd door God terzijde gezet, een gelovig Israël zal weer worden aangenomen.

Johannes 3:3

- 3 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg ik u: tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien.

We hebben inmiddels gezien dat niet het woord wedergeboorte, maar wel het begrip voorkomt in het Oude Testament. Het woord wedergeboorte komt wel voor, maar dan als plaatsnaam, namelijk Gilgal. Dit wordt meestal vertaald met rad of wiel, of als het werkwoord wentelen of draaien.

Een van de eerste keren dat het woord voorkomt in de Bijbel is hier in Johannes 3, waar Nicodémus, die het volk onderwijs gaf uit het Oude Testament, 's nachts bij de Here Jezus komt. Hij had gehoord over de Here Jezus en waarschijnlijk zelf ook de tekenen en wonderen gezien die de Here Jezus deed. Hij wist uit het Oude Testament dat de Here Jezus de Messias kon zijn, zoals die beschreven was in het Oude Testament. *"Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zijt gij een leraar van Israël, en weet gij deze dingen niet?"* (Johannes 3 : 10)

De Here Jezus verwijt Nicodémus dat hij niet weet wat wedergeboorte is. Maar kon hij dat dan weten, als het woord hier voor de eerste keer gebruikt wordt? Als leraar of voorganger van het volk, werd van hem verwacht het begrip wedergeboorte te kennen, zoals we ook zelf gezien hebben in de voorgaande studie over de wedergeboorte van Israël. *"Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Wij spreken wat Wij weten, en getuigen wat Wij gezien hebben; en gijlieden neemt Onze getuigenis niet aan".* (Johannes 3 : 11)

De Heer verwijt Nicodémus, maar richt Zich over het hoofd van Nicodémus tot het gehele volk, dat ze Zijn getuigenis niet aannemen. De Here Jezus suggereert hier verder dat wat Hij zegt afkomstig is uit het Oude Testament. Dit had Nicodémus dus kunnen weten door de Schriften te bestuderen. Maar zelfs Jezus' op het Oude Testament gefundeerde uitspraken, werden niet geloofd.

Johannes 3 : 15

15 Indien Ik ulieden de aardse dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe zult gij geloven, indien Ik ulieden de hemelse zou zeggen.

De Here Jezus spreekt nog steeds over wedergeboorte. Dus de vraag is hier: Behoort wedergeboorte tot de aardse of tot de hemelse dingen? Het antwoord is: allebei. Het hangt samen met Gods bestemming.

We hadden al gezien dat de Bijbel twee soorten van opstanding kent. Er is een opstanding van het vlees en een opstanding des levens. De opstanding van het vlees zien we bijvoorbeeld in het Oude Testament bij de geschiedenis van de zoon van de Sunamietische vrouw in 2 Koningen 4 en in het Nieuwe Testament bij het dochtertje van Jäirus en Lazarus. Deze mensen werden wel opgewekt uit de dood, maar in het vlees en zijn als gevolg daarvan ook weer overleden. Zij kregen bij hun opstanding geen eeuwig leven.

Het herstel van Israël van dorre beenderen tot dood lichaam, is opstanding in het vlees. Israël wordt weer een volk, maar heeft nog geen eeuwig leven. Eeuwig leven komt bij hun bekering, na de grote verdrukking. Het wedergeboren volk blijft een aards volk, maar nu met het opstandingsleven van de Here Jezus. Het volk krijgt door wedergeboorte deel aan de nieuwe schepping en zal na het verdwijnen van deze schepping, de nieuwe aarde bewonen.

Wedergeboorte vanuit het Oude Testament behoort tot de aardse dingen. Dit ligt aan de toekomstbestemming. Gelovigen die wedergeboren worden voor de nieuwe aarde, behoren tot de "aardse dingen". De uitzondering hierop zijn de gelovigen, die wedergeboren zijn na de opstanding van de Here Jezus tot aan Zijn wederkomst. Die gelovigen zijn bestemd voor de hemel. Zij behoren dus tot de "hemelse dingen". Deze hemelse dingen kon Nicodémus inderdaad niet weten. Deze zijn pas later door de apostel Paulus geopenbaard. Zij maken deel uit van de verborgenheid.

Wedergeboorte is de weg van een oude schepping naar een nieuwe. Dat had Nicodémus moeten weten.

2 Petrus 3 : 13

13 Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelken gerechtigheid woont.

We hebben nu inmiddels geleerd dat wedergeboorte allereerst van toepassing is op de Here Jezus. Zonder Hem was er geen sprake geweest van wedergeboorte, op grond van Zijn dood en opstanding is wedergeboorte mogelijk geworden. (Zie 7 februari). Lees:

Matthéüs 19 : 28

28 Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte.

Hier wordt wedergeboorte vervolgens toegepast op de Gemeente van Christus, die zowel uit Joden als heidenen bestaat. Daarna zal ook de staat Israël wedergeboren worden, wel met een andere bestemming, zoals we in het voorgaande hebben gezien.

Als laatste zullen ook de hemelen en de aarde veranderd worden. Het begrip wedergeboorte wordt van toepassing gebracht op de gehele oude schepping. De komst van de nieuwe hemelen en aarde is ook het resultaat van de opstanding van de Here Jezus. *"Want wij weten, dat het ganse schepsel tezamen zucht, en tezamen in barensnood is tot nu toe"*. Romeinen 8:22 De geschiedenis van de schepping zoals we die in de Bijbel vinden, is vergelijkbaar met een zwangerschap. De oude schepping, zoals wij die kennen, vervult de rol van moeder, uit wie straks het nieuwe leven zal geboren worden. Hetzelfde beeld dus als de oude mens, die de nieuwe mens in zich draagt.

Net zoals de oude mens, is ook de oude schepping niet volmaakt. Sterker nog, omdat we geboren zijn uit deze oude schepping kunnen we het koninkrijk van God niet binnengaan. Morgen wil ik graag verder gaan met de vraag wat er mis is met de oorsprong van deze wereld.

Genesis 1:1,2

- 1 In den beginne schiep God de hemel en de aarde.
- 2 De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op de afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.

Er is in het boek Genesis maar één vers dat spreekt over de schepping van hemel en aarde en dat is hier in Genesis 1 : 1. Het idee dat in de volgende verzen beschreven wordt hoe God deze schepping tot stand heeft gebracht, berust op een groot misverstand. De Bijbel vermeldt dit namelijk niet, omdat het voor ons niet van belang is.

De zin "De aarde nu was woest en ledig en duisternis was op de afgrond", vertelt iets dat plaats vond na vers 1, dus na de schepping van hemel en aarde. Aan deze gedachte moet je eerst even wennen, omdat het vaak anders geleerd wordt. Maar dat God eerst chaos zou scheppen en vervolgens in zes dagen de hemel en aarde daaruit zou vormen, wordt niet door de Bijbel gesteund. Deze leer is een oude Griekse leer, die ook in de dagen van de Here Jezus bekend was en heeft veel mensen beïnvloed; helaas ook veel christenen in hun interpretatie van Genesis. De Bijbel leert dat God geen chaos scheidt; Hij is een God van orde en niet van wanorde.

De correcte vertaling van vers twee is volgens mij als volgt: *"Maar de aarde werd woestheid en ledigheid en duisternis wegens het verschijnen van de afgrond"*. Wat hier vermeld wordt is geen vervolg van vers 1, maar het gevolg van een oordeel dat over de schepping is gekomen. Ik wil nu niet ingaan op wie of wat deze verwoesting heeft veroorzaakt, omdat dat een heel ander onderwerp is dan waar we nu mee bezig zijn.

Vers 1 spreekt dus over de oorspronkelijke schepping en vers 2 over de gevolgen van een verwoestend oordeel, waardoor het een woeste, ledige en duistere wereld werd.

Genesis 2:4

- 4 Dit zijn de geboorten des hemels en de aarde, als zij geschapen werden; ten dage dat de HEERE God de aarde en de hemel maakte.

Na de oorspronkelijke schepping uit Genesis 1 : 1 en de gevolgen van een verwoestend oordeel uit vers twee, krijgen we zeven dagen van herstel. Het werk van deze week wordt in Genesis 2 : 4 de "geboorten des hemels en der aarde" genoemd. Een geboorte komt tot stand uit iets dat er al is. Scheppen echter betekent in de Bijbel: het maken van iets uit niets.

Kolossenzen 1:16

- 16 Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen.

De schepping is voortgebracht door het Woord. God sprak en het was er. Christus kennen we nu als het Woord. Daarom wordt van Christus gezegd dat Hij de schepper van hemel en aarde is. Alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen. Dat betekent: ten behoeve van Hem. De schepping is er tot eer van de Schepper. Door de val van de schepping kwam deze in de macht van satan. Dat was in de eerste plaats een verlies voor de Schepper zelf, wat ook de reden is dat de Heer is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. (Lukas 19 : 10) Het gaat in dit vers niet alleen over de mensheid, maar over de gehele schepping.

"En alle dingen bestaan tezamen door Hem". (Kolossenzen 1 : 17) Dit is geen herhaling van het voorgaande vers, maar spreekt over de wereld zoals hij nu is, door Christus verwekt. Het gaat in vers 17 over de geboorte van de wereld die verwekt werd uit de woestheid en ledigheid en duisternis van Genesis 1 : 2. De zeven dagen die daarop volgen, spreken dus nog niet over wedergeboorte.

Kolossenzen 1 : 18

18 En Hij is het Hoofd des lichaams, der Gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeboorne uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

De meeste Bijbelvertalingen geven hier in de plaats van "allen": "alles" of "alle dingen". Dat is ook een betere vertaling. Het gaat hier niet over personen maar over dingen. Hier wordt nog niet over de toekomstige wedergeboorte van de wereld gesproken, maar wel over dat aspect van de wedergeboorte dat al tot stand is gekomen. Want diegenen die in Christus zijn, zijn nu al een nieuwe schepping, samen vormen zij het Lichaam van Christus.

Zoals we al eerder gezien hebben, is de opstanding van de Here Jezus de voorwaarde voor de wedergeboorte van uiteindelijk de gehele schepping.

Kolossenzen 1 : 20

20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelfen, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen, die in de hemelen zijn.

Hier wordt gesproken over de uiteindelijke wedergeboorte van de gehele schepping. Paulus spreekt hier over "alle dingen". Dus niet alleen over de verlossing van de mensheid, maar over de verlossing van "de hemelen en de aarde".

De oorspronkelijke, zowel als de huidige wereld, waren bestemd voor God. Maar sinds de opstand van satan lag de gehele schepping in de macht van satan en diende hem in plaats van de Schepper. Door het verzoeningswerk van Christus zal de oude schepping worden wedergeboren tot Hem, en uiteindelijk tot het doel komen, waarvoor zij geschapen werd, namelijk tot eer van God.

Door wedergeboorte worden niet alleen wij, maar uiteindelijk dus de gehele oude schepping verlost uit de macht van satan.

Hebreeën 10:9

9 Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen.

We hebben gezien dat er dus een verschil is tussen geboorte en wedergeboorte. Geboorte is het leven voor de dood, terwijl wedergeboorte leven na de dood is. Tussen geboorte en wedergeboorte ligt dus de dood.

Dit principe geldt ook voor de geboorte en wedergeboorte van deze wereld. De wereld werd geboren uit een vrouwelijke, oude zondige wereld, met als mannelijk aandeel, het levende Woord van God. De wereld zoals wij die nu kennen, is nog steeds dezelfde wereld uit Genesis 1. Er was wel iets veranderd, maar niet vervangen of vernieuwd. Het werk van de zes dagen van Genesis was nog geen wedergeboorte. De wedergeboorte is immers het resultaat van de opstanding van Christus. Hij is het Zaad dat in de aarde viel en stierf en vervolgens veel vrucht droeg, door opstanding uit de dood.

De functie van het werk van de zes dagen in Genesis was om deze gevallen schepping klaar te maken voor de rol van moeder. De onvruchtbare vrouw die vruchtbaar werd. De aarde die onvruchtbaar was geworden, werd weer vruchtbaar.

Vervolgens was het wachten op het Zaad, of het tarwegraan, dat in de aarde zou vallen en vrucht zou dragen, namelijk het verlossingsplan van de Here Jezus. De uiteindelijke bevalling zal pas plaats vinden op de Jongste Dag.

Het is belangrijk te weten dat deze oude schepping een actief aandeel heeft in het tot stand komen van de nieuwe schepping. Ze wordt gebruikt om een nieuwe schepping voort te brengen. Dat is ook de reden dat God in Genesis 1 zegt "*dat het zeer goed was*". De oude schepping was toen geschikt gemaakt, om die rol van moeder te spelen, in de uiteindelijke wedergeboorte van de schepping.

Genesis 1:28

28 En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

Adam krijgt hier de opdracht van God om de aarde aan zich te onderwerpen. Je kunt je afvragen waarom God deze opdracht aan Adam geeft. We weten inmiddels dat het een onmogelijke opdracht voor hem was, omdat hij zelf genomen was uit deze oude schepping. Maar zoals God tot Zijn doel komt in deze gevallen wereld, zo bereikt Hij ook Zijn doel met Adam.

De eerste opdracht die hij krijgt is om te zorgen voor nageslacht en in Genesis 3 : 15 wordt daarover gezegd: *"En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen"*.

We weten dat als het zaad van de vrouw uiteindelijk de Here Jezus werd geboren en dat Hij, door Zijn opstanding uit de dood, de macht van satan heeft gebroken. (Hebreeën 2 : 14)

Eén van de titels van de Here Jezus is "Zoon des mensen", ook wel vertaald met "Zoon van Adam". Zoon heeft in het Hebreeuws ook de betekenis van erfgenaam. Hij is dus de erfgenaam van Adam en erft daarmee ook alle beloften en opdrachten van Adam. De strijd werd wel gevoerd, maar niet door Adam, maar door zijn zoon of erfgenaam. Hij kreeg de opdracht de wereld aan Zich te onderwerpen en daarover te heersen. Dit wordt ook verklaard in 1 Korinthe 15 : 45. Van de Here Jezus wordt hier gezegd dat Hij de tweede Adam is. Het gaat niet om de eerste geboorte, maar om de tweede. Niet de eerste Adam, maar de tweede. Niet de oude mens, maar de nieuwe mens. Niet de oude schepping, maar de nieuwe schepping. Dit is de betekenis van Hebreeën 10 : 9 *"Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen."*

1 Korinthe 2:12

12 Doch wij hebben niet ontvangen de geest der wereld, maar de Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn.

Wat betekent wedergeboorte voor jou persoonlijk? Door wedergeboorte heb je eeuwig leven ontvangen, ben je een kind van God geworden. Je bent verlost van je oude natuur en hebt een nieuwe natuur ontvangen, geboren uit de Geest van God. Je oude mens fungeert als moeder voor het nieuwe leven. Wedergeboorte is voor ons het begin van een proces.

Nadat het zaad in ons geplant is, is het de bedoeling dat het gaat groeien. Voeding is daarvoor noodzakelijk. In de natuur zien we hetzelfde principe. Na het zaaien is er regen nodig om het te laten kiemen, om vervolgens een plant te worden en vrucht te dragen.

In de Bijbel wordt het Woord van God vergeleken met water, ook wel levend water genoemd. Het is Gods wil dat het zaad dat Hij in ons geplant heeft, ook gaat groeien en uiteindelijk vrucht zal dragen. Daarvoor is kennis van Gods Woord nodig. "*Opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn*".

Er zijn verschillende onderwerpen in de Bijbel die belangrijk zijn voor een gelovige om te weten. Wedergeboorte is één daarvan. Want pas nadat we wedergeboren zijn, kan de Heer in ons gaan werken, dan pas kunnen we Zijn Woord begrijpen. Het is een belofte van God dat Hij Zijn Geest zou geven en Die zal ons leiden in alle waarheid.

Johannes 16:13

13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden.

Om te kunnen groeien in je geloof, moet je kennis van zaken hebben. Met andere woorden: Je moet weten waar je in gelooft, daarom is studie van Gods woord zo belangrijk voor een gelovige.

Éfeze 4 : 17

17 Ik zeg dan dit, en betuig het in de Heere, dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoed.

Eén van de onderwerpen uit de Bijbel, die belangrijk is om te weten nadat je bent wedergeboren, is dat we worden veranderd in ons denken. Om de Heer te kunnen dienen is het noodzakelijk dat ons denken wordt veranderd.

Het denken van deze wereld is onderworpen aan ijdelheid of leegheid, omdat deze wereld geen toekomst heeft in zichzelf. Paulus zegt in 2 Korinthe 3 : 5 dat we van onszelf niet in staat zijn om iets te bedenken van de zaken van God. Het is uit Hem, dat we er toe in staat zijn. Hij heeft ons bekwaam gemaakt.

Over Éfeze 4 : 17: Het Griekse woord "nous", dat hier vertaald is met "gemoed", wordt op andere plaatsen beter vertaald met "verstand". Vergelijk Titus 1 : 15: *"Maar beide hun verstand en geweten zijn bevlekt"*. Het gaat dus niet om gevoelens, zoals vaak gedacht wordt bij het Nederlandse woord gemoed, maar om ons verstand of denken. *"En dat gij zoudt vernieuwd worden in de geest uws gemoeds"*. (Éfeze 4 : 23)

De vernieuwing houdt in dat ons aardgerichte denken wordt veranderd in geestelijk denken. We leren als het ware denken zoals God denkt. Het is een wonder van Gods kant dat Hij ons denken en inzichten gaat veranderen of vernieuwen. De Geest, die we ontvangen hebben bij onze wedergeboorte, gaat dat in ons bewerken. Dit gebeurt via het Woord van God. Door Zijn Woord worden onze ogen geopend.

In Lukas 24 : 31 gebeurde dit ook met de Emmaüsgangers: *"En hun ogen werden geopend, en zij kenden Hem"*.

1 Korinthe 2:14

14 Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want ze zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat ze geestelijk onderscheiden worden.

De natuurlijke mens, hoe intelligent ook, kan dit niet begrijpen. We kunnen de wijsheden Gods alleen begrijpen als we de Geest van God hebben ontvangen. Dit is gebeurd toen we wedergeboren zijn. Daarvoor was ons denken leeg en zinloos.

De Geest van God, ook wel "het nieuwe leven in ons" genoemd, kan wel onderscheid maken tussen natuurlijk en geestelijk denken. Dat is ook de reden waarom men ons vaak niet begrijpt als we over ons geloof in de Here Jezus willen praten. Men kan het ook niet begrijpen, daarvoor moet men de Geest ontvangen hebben. Gelovigen echter of zoals vers 15 zegt: "*Geestelijke mensen*" kunnen wel beide onderscheiden.

1 Johannes 5:20

20 Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij de Waarachtige kennen; en wij zijn in de Waarachtige, in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de Waarachtige God, en het eeuwige leven.

Wij behoren dus te weten dat Hij degene is die ons het verstand heeft gegeven, om Hem te kennen. Het gaat dus niet om gevoelens, zoals we ook gisteren gezien hebben in Éfeze 4 : 23, waar hetzelfde woord vertaald wordt met gemoed. Dat kan je op het verkeerde been zetten vanwege de Nederlandse betekenis van het woord gemoed. Gevoel of emotie kan heel verraderlijk zijn. Het kan van dag tot dag verschillen. Waar het om gaat zijn feiten uit Gods woord. Het is een belofte van Hem en Hij is trouw aan datgene wat Hij beloofd heeft. Hij zal Zich aan ons bekendmaken als de Waarachtige God, namelijk de Here Jezus Christus.

1 Petrus 1:3

- 3 Geloof zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

"Wedergeboren tot" betekent, zoals we eerder gezien hebben, dat we voor een bepaald doel zijn wedergeboren. Namelijk zoals de tekst hierboven aangeeft: tot een levende hoop.

Hoop heeft in deze wereld de betekenis gekregen van "niet zeker weten". Je hoopt dat iets gaat gebeuren, wil zeggen dat je het niet zeker weet. In de Bijbel echter heeft het de betekenis van "zeker weten". God heeft het beloofd en er is geen reden om daaraan te twijfelen. In dit leven is alles onzeker. Je moet altijd maar afwachten hoe het afloopt. De toekomst van een gelovige is zeker en daarin ligt onze troost. Hoop wil zeggen: een zekere toekomstverwachting.

Tot een "levende" hoop. Een levende hoop geeft aan dat deze toekomstverwachting nu al een rol speelt in ons leven. Een levende hoop, die ons leven bepaalt. Toekomstverwachting heeft niets te maken met omstandigheden, onze interesse ligt in de toekomst. Wie Hij is die ons verlost heeft en wat Hij nog allemaal gaat doen.

Hebreeën 6: 18, 19

- 18 Opdat wij, door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden;
- 19 welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is.

Wij verwachten dingen die absoluut zeker zijn, maar nog niet gezien worden en dat bepaalt ons leven hier. De Heer vernieuwt ons denken en daarmee ons inzicht, waardoor onze gerichtheid niet meer op deze wereld is gericht, maar op de toekomst. De hoop wordt hier een anker der ziel genoemd. Ziel staat in de Bijbel voor de praktische levenswandel. De levende hoop is als het ware een houvast voor ons leven nu, wij verheugen ons op onze toekomst.

1 Petrus 1:4,5

- 4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u,
- 5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in de laatste tijd.

De levende hoop uit vers 3, wordt hier in vers 4 een "onbevlekkelijke" (wat betekent zonder zonde), en een "onverwelkelijke" (wat eeuwig betekent) erfenis genoemd, die in de hemel bewaard wordt voor ons. Zowel de erfenis als wij worden bewaard in de hemel. We worden als het ware voor elkaar bewaard.

Je vraagt je nu misschien af wat je moet doen om deze erfenis te ontvangen. Nu, het is de verantwoording van iedere gelovige om zich beschikbaar te stellen in de dienst van de Heer. Niet in eigen kracht, maar in Gods kracht. Dat is mogelijk gemaakt door de wedergeboorte. De heerlijkheid van ons nieuwe lichaam, dat we in de toekomst zullen ontvangen, is afhankelijk van de zaligheid der ziel. De ziel staat in de Bijbel voor onze wandel hier op aarde. In hoeverre we zullen erven is dus afhankelijk van onze vrijwillige dienst aan de Heer.

Dat is ook wat Paulus bedoelt als hij in Filippenzen 3 : 12 zegt: *"Niet dat ik het al gekregen heb, of al volmaakt ben; maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben."* Het gaat hier niet over Paulus' behoud, want dat was al gebeurd. Het gaat hier over de erfenis, waarvoor Paulus alles wil vergeten wat achter hem ligt, om zich uit te strekken naar die prijs die van boven is, in Christus Jezus.

Wedergeboorte met als doel een erfenis. Iedereen die wedergeboren is, komt voor de keuze te staan of hij/zij ook daadwerkelijk de Heer wil dienen en zal zijn verantwoordelijkheid hiervoor moeten nemen. De keuze hoeft niet moeilijk te zijn. Als je kiest voor deze wereld, kan de Heer Zijn werk niet in je doen en kun je niet erven. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij jou.

Galaten 4:7

- 7 Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.

Zoon in de Bijbel heeft ook de betekenis van erfgenaam, zoals we hier ook zien. Helaas is het woord "huios" - het Griekse woord voor zoon - niet altijd met zoon vertaald. Op sommige plaatsen is het met kind vertaald, onder andere in Romeinen 8 : 23: *"En niet alleen dit , maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik zuchten in onszelven, verwachtede de aanneming tot kinderen [dit moet dus vertaald worden met aanstelling tot zonen] namelijk de verlossing van ons lichaam"*.

Kinderen zijn we zolang we in het vlees zijn. Bij de verlossing van ons lichaam of de opname van de Gemeente (deze vallen dus samen), volgt de aanstelling tot zoonschap. Bij deze gelegenheid zal dus blijken of we ons ook tijdens dit leven als een zoon gedragen hebben en waardig zijn om met Christus te erven. Om een zoon of erfgenaam te worden, is opvoeding daartoe noodzakelijk.

1 Petrus 1:7

- 7 Opdat de beproeving uws geloofs bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus.

In vers 6 wordt gesproken over verzoeking. Het verschil tussen verzoeking en beproeving is dat verzoeking niet van God is en er op gericht is om iets stuk te maken. Maar God zet verzoeking om in beproeving en dit is bedoeld als leerproces. Ons geloof wordt getest en het is de bedoeling dat we daardoor sterker worden. Het is ook tot eer van God, omdat het heerlijkheid uitwerkt.

Romeinen 8 : 25 zegt dat wij de zoonstelling met lijdzaamheid verwachten. Beproeving of verdrukking werkt lijdzaamheid (= passie) uit. Bereidheid om te lijden en daardoor ervaring op te doen. We maken ook in dit leven zulke keuzes. Je kiest bijvoorbeeld voor een sport. Het gevolg is dan, dat je prioriteiten moet stellen. Je moet soms afzien, maar je gaat ervoor, vanwege het eindresultaat.

2 Korinthe 5 : 17

17 Zo dan, indien iemand in Christus is die is een nieuw scepstel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Dit is niet alleen toekomst, het is ook de dagelijkse realiteit voor iedere gelovige. Er wacht ons een geweldige toekomst, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar alles wat tot de oude schepping behoorde is weggedaan. Maar ook de periode waarin we nu leven, is een heel bijzondere tijd in de heilsgeschiedenis. Wij zijn namelijk de uitzondering op alle andere gelovigen die de nieuwe aarde verwachten. Wij verwachten namelijk een hemelse toekomst, wij zullen met Hem regeren in de toekomst.

Romeinen 8 : 17

17 Heel de schepping wacht op het openbaar worden van de zonen Gods.

Als we ons bewust worden van deze geweldige positie zullen we ervaren dat we met Hem in de overwinning staan. Hij is het die ons bekwaam maakt en daardoor zullen we ook leren eventuele moeilijke tijden in ons leven te overwinnen, door steeds opnieuw onze positie weer in te nemen.

We zijn aan het eind van deze studie over wedergeboorte gekomen. Ik hoop dat het voor jullie duidelijk is geworden wat de Bijbel leert over wedergeboorte. Na een heleboel leerstellige zaken wil ik ook graag wat persoonlijks meegeven. Mijn verlangen is dat jullie ook bewust zullen gaan leven vanuit deze geweldige positie waarin de Heer ons geplaatst heeft. Als je nog geen definitieve keuze hebt gemaakt, is het absoluut de moeite waard om er over na te denken. Ik kan het je van harte aanraden. Ik heb geen spijt gehad van mijn beslissing, om mijn leven in Zijn handen te geven en ben nog steeds vol verwondering als ik zie, hoe Hij mijn leven heeft veranderd. De laatste tekst die ik jullie wil meegeven is:

Kolossenzen 1 : 10

10 Opdat gij moogt wandelen waardiglijk de Here, tot alle behagelijheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God.

i am convinced that..

Trouble

Sickness

Persecution

Hunger

Nakedness

Danger

Life ...

OR Death

Angels ...

OR Demons

Present ... OR Future

Height ...

OR Depth

Cannot Separate Me from the Love
of God which is in Christ Jesus

Rom. 8:35,38,39

De Heilige Geest

Deze maand zullen we ons bezig houden met wat de Heilige Geest is, wat hij doet en deed. Er bestaan best veel misverstanden over het werk van de Heilige Geest in onze tijd. Maar als we ons in de Bijbel gaan verdiepen over dit onderwerp, blijkt het toch niet zo moeilijk te zijn. Wie of wat is de Heilige Geest? Wat is geest eigenlijk? We beginnen maar met het laatste.

Lukas 24 : 37,39

- 37 En zij verschrikt en zeer bevreesd geworden zijnde, meenden, dat zij een geest zagen.
- 39 Ziet Mijn handen en Mijn voeten; want Ik ben het Zelf; tast Mij aan, en ziet; want een geest heeft geen vlees en benen, gelijk gij ziet, dat Ik heb.

Nadat de Heere Jezus was opgestaan uit de dood verscheen Hij regelmatig aan de discipelen. Deze verschijning uit Lukas 24 was op het moment dat de Emmaüsgangers teruggekomen waren bij de elf discipelen. Toen stond Jezus plotseling in hun midden. Jezus laat zijn lichaam zien en betasten. Het heeft vlees en beenderen. We leren door Jezus' uitspraak iets over "geest". Een geest heeft geen vlees en beenderen.

Hoewel het opstandingslichaam van de Heer van een andere orde is dan onze lichamen, was het een lichaam. Hij legt hier uit dat Hij geen geest is, omdat Hij een stevig lichaam heeft.

We weten nu in ieder geval wat geest niét is: geen vlees en beenderen. Geest is geen stevig lichaam, dat je kunt betasten. Een lichaam heeft zijn stevigheid van de beenderen. Door het vlees heeft het zijn vorm gekregen. Als geest dit alles niet heeft, dan is geest van een "niet-stevige" substantie en heeft het geen vaste vorm.

Johannes 3:8

8 De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een ieder, die uit den Geest geboren is.

Johannes 3:6

6 Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.

Twee teksten uit Johannes 3, even in de verkeerde volgorde, voor het gemak. We bespreken nu niet dit hoofdstuk, maar we willen iets over "geest" leren.

Johannes 3 : 8 vergelijkt geest met de wind. Wind is een luchtstroom, waarvan je alleen iets merkt wanneer het langskomt. Waar het oorspronkelijk vandaan komt en waar het uiteindelijk heengaat, is onduidelijk. Zelf is het onzichtbaar. Het is er wel, zelfs merkbaar, maar zonder vorm. Je kunt het voelen, maar niet aanraken. Je kunt het niet betasten, vangen of vasthouden.

De eerste keer dat we iets over geest horen in de Bijbel is in Genesis 1 : 2. Daar staat over de Geest van God dat hij zweefde op of boven de wateren. Zweven of waaien is ongeveer hetzelfde. De Geest, of gewoon geest, is iets wat we niet kunnen grijpen of begrijpen. Iets wat we niet zien, maar wel merken. Er wel is, maar niet in vaste vorm. We kennen eigenlijk best veel onzichtbare stromen in de wereld om ons heen. Of straling. Elektriciteit, microgolven van de magnetron, gsm. Zo vreemd is geest ook weer niet.

Als we nog even aan wind terugdenken, dan is er nog iets belangrijks om te noemen. Wind beweegt, brengt dingen in beweging; is soms krachtig, soms zwak, maar staat niet stil. Het werkt iets uit. Zo is het met de Geest van God ook. Want er kan iets uit die Geest geboren worden.

Geest heeft levenskracht. Uit de Geest kan iets geboren worden. (Ook in jouw leven: wedergeboorte.) Dat God leven geeft, zien we bij het maken van de oude en de nieuwe schepping. God is mannelijk. Zijn levenskracht is verwekkende kracht. (Johannes 1 : 12, 13)

Genesis 2:7

7 En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; also werd de mens tot een levende ziel.

Job 33:4

4 De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen heeft mij levend gemaakt .

Wind is een onzichtbare luchtstroom of geest. Adem is dat ook. Bij alles wat God geschapen heeft, heeft Hij Zijn levenskracht gebruikt. (Psalm 104 : 30, Jesaja 42 : 5) Soms staat er in de Bijbel bij dat Gods Geest schiep. Of dat Hij Zijn adem ergens in blies, zodat het tot leven kwam. Vaak wordt het overgeslagen en spreekt de Bijbel gewoon van scheppen of maken.

Als je over het spreken van woorden nadenkt (hoe dat gaat), dan merk je dat je met ademstootjes bezig bent. Stukjes adem worden in de mond door de tong en lippen tot klanken gevormd en onderbroken door medeklinkers. Eigenlijk is gesproken woord ook gewoon geest. Sterker nog, alle geluiden zijn geest. Alle muziek ook. De instrumenten kun je zien, maar het geluid niet. Geluid wordt opgevangen door onze oren. Ook gesproken woorden komen via het oor bij ons binnen.

Psalm 33:6

6 Door het Woord des HEEREN zijn de hemelen gemaakt, en door den Geest Zijns monds al hun heir.

Gods Woord is ook geest. De Heere Jezus zei: *"De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven."* (Johannes 6 : 63)

Spreken is een geestelijk iets; horen ook. Gods woorden zijn de formulering van Gods gedachten. Onze hersenactiviteit, waarin ideeën en gedachten en plannen ontstaan, is natuurlijk ook geest. Je kunt misschien een frons op het voorhoofd zien of een blik in de ogen, maar de gedachten kun je niet zien. Het is een geestelijk gebeuren. In de hersenen wordt elke activiteit van de mens aangestuurd.

Nu kun je je waarschijnlijk wel voorstellen dat het heel wat uitmaakt wiens gedachten je leert kennen. Gods gedachten of die van een mens. Ik denk dat we de gedachten van sommige mensen over ons helemaal niet willen weten. Sommige wrede dictators moeten vreselijke gedachten gehad hebben. En moordenaars bijvoorbeeld. Gedachten blijven geestelijke activiteit, maar alles wat geestelijk is, komt niet persé van God. Elke geest is niet persé goed. De Bijbel spreekt ook over boze geesten. (Lukas 7 : 21; Handelingen 19 : 16)

Mensen denken en spreken uit hun eigen geestelijke bron. De kern van de mens - het levensbeginsel - is geest. Lees Genesis 6 : 17 en Genesis 25 : 8. Maar ook ons denken - verstand - is geest.

Job 32 : 8

8 Zekerlijk de geest, die in den mens is, en de inblazing des Almachtigen, maakt henlieden verstandig.

Spreuken 17 : 27

27 Wie wetenschap weet, houdt zijn woorden in; en een man van verstand is kostelijk van geest.

Het maakt een groot verschil met welke geest je te maken hebt. De menselijke geest, een boze geest of Gods Geest. De geesteswereld kunnen we niet zien, maar bestaat wel. Engelen zijn ook geesten. (Hebreeën 1 : 13, 14) Gods tegenstander - satan - is een engel. Een cherub is een engel. (Ezechiël 28 : 14) *"En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts".* (2 Korinthe 11 : 14)

God heeft een geestelijke tegenstander. Daarom leert de Bijbel ons de geesten te onderscheiden. Geestelijke wezens staan boven vleeselijke wezens. Ze kunnen meer, hebben meer macht en hebben geen lichamelijke beperkingen zoals mensen. Ze zijn bijvoorbeeld niet zo sterfelijk als mensen.

Het is logisch dat God de hoogste van alle wezens is. Hij heeft alles gemaakt en alles in Zijn macht. Eén kik van Gods kant, van Zijn Levenskracht en alles valt in elkaar. (Jesaja 40 : 7, 21-25, Handelingen 17 : 24, 25)

Hoewel een mens een geestelijk innerlijk heeft, noemt de Bijbel de mens: vlees. Het vervelende aan de menselijke situatie is dat de mens onder de macht van satan is gekomen. God is wel sterker dan satan (Ezechiël 28 : 16; Openbaring 20 : 10), maar een mens niet. (Éfeze 2 : 1-3; Hebreeën 2 : 14, 15)

Wat is de gezindheid van de menselijke geest? Oftewel het wezen van een mens. Zijn innerlijk of zijn hart. *"...Doch God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig;..."* (Romeinen 3 : 4) *"...er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een toe".* (Romeinen 3 : 12)

Niet zo fraai. Volgens de Bijbel is het innerlijk van een mens boos en onbetrouwbaar door de zondeval. De mensheid is bij de zondeval van Adam afgesloten geraakt van de directe verbinding met God. Gods doel en ideaal met de mens lijkt verloren gegaan. Toch is er een uitweg. God kan het onmogelijke doen. En dat doet Hij door te spreken.

Ondanks de scheiding tussen God en mensen, heeft de mens de geestelijke antenne behouden, die de Woorden van God kan opvangen. Om die reden heeft God altijd tot de mensheid gesproken en heeft Hij Zijn Woorden nauwkeurig laten optekenen.

Een mens kan zelf niet de waarheid over God te weten komen. Het moet hem verteld worden door God. Hoe God is, wat Hij doet. Wat zijn plannen zijn om de mensheid te redden. Hoe Hij met zijn vijand afrekenet. En dat is nu precies wat God altijd gedaan heeft. Hij heeft gesproken. (Hebreeën 1 : 1)

Lees 2 Petrus 1 : 19-21. Hier staat dat het woord van de profeten (de profetie) niet door hun eigen wil voortgebracht zijn, maar door Gods wil. De gelovige mensen die profeteerden, werden door de Heilige Geest gedreven. De profetie staat vast. Wat gesproken is, zal gebeuren.

Het woord van de profeten kun je niet naar eigen smaak uitleggen, want het staat in verband met ander gesproken woorden van God. Daarom is de goede bijbelonderzoekmethode: Schriftplaatsen met andere Schriftplaatsen vergelijken, om zo tot een overzicht over een onderwerp te komen. Als God volmaakt is, dan kan het Woord Gods zichzelf niet tegenspreken. Als het toch tegenstrijdig lijkt, dan ligt het aan ons begrip of onbekendheid met een bepaalde waarheid.

2 Timótheüs 3 : 16

16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is.

"Ingegeven" = ingeademd (letterlijk in Grieks). Heel de Bijbel is door God ingeblazen of geïnspireerd, dus ontstaan uit de Geest van God. Als je weet dat de hele Bijbel door de Geest van God Zelf gemaakt is, dan is het niet meer zomaar een boek. Dan is de Bijbel zelf een schepping van God. Dan krijg je er heilig ontzag voor. Niet vreemd dat God Zijn Woord zijn eigen goddelijke status geeft. (Johannes 1 : 1)

Gods Geest en Gods Woord dragen allebei de Godheid uit. Ze komen tot de mens en werken iets uit met goddelijke autoriteit. Een belangrijke conclusie, die we moeten trekken: Gods Woord en Gods Geest zijn nooit tegenstrijdig aan elkaar. Ze werken met elkaar mee voor Gods doeleinden. Iemand die met de Geest van God vervuld is, spreekt de woorden Gods. Uit de inhoud van Gods Woord herken je Gods Geest, namelijk Gods gedachten, kracht en leven.

We hebben tot nu toe de term "geest" in zijn algemeen besproken. Ik wil verder gaan met wat Gods Geest specifiek deed.

We nemen eerst een kijkje in het Oude Testament. Jozua werd een wijs leider door de Geest. (Deuteronomium 34 : 9) Gideon verzamelde een leger door de Geest. (Richteren 6 : 34) Saul profeteerde door de Geest. (1 Samuël 10 : 6) Daniël kon dromen uitleggen door de Geest. (Daniël 5 : 11) God geeft wijsheid, overwinning, kracht, openbaring van verborgenheden, kennis door Zijn Geest.

Over Simson staat telkens dat de Geest Gods vaardig over hem werd en dan versloeg hij een leeuw of een legertje van 1000 man. Zoiets kan alleen in actie-films. Simson deed het. (Richteren 14 : 6, 19 en 15 : 14, 15)

Over degene die de voorwerpen voor de tabernakel ging ontwerpen, staat dat God hem vervulde met de Geest. (Exodus 31 : 1-5) Natuurlijk was hij al handig met materialen, maar om het vorm te geven, zodat de voorwerpen Gods waarheden goed weergaven, was extra kennis nodig.

Over David staat dat hij zijn woorden door de Geest gesproken had. Heel wat Psalmen staan op naam van David. (2 Samuël 23 : 1-4) David wordt een profeet genoemd wordt. (Handelingen 2 : 30) Er zijn niet zoveel profeten waarvan zoveel woorden opgetekend zijn. Zelfs de boeken Jesaja en Jeremia hebben minder pagina's dan de Psalmen. Gods Geest geeft overvloedig, naar Zijn wil.

Al deze werkingen van de Geest zijn de werkingen van God Zelf. Hij is het die mensen uitkiest en mensen geeft wat ze nodig hebben om Hem te dienen. Al deze werkingen laten zien dat God groot is en dat voor Hem niets onmogelijk is.

Wat er in de Bijbel beschreven staat, is voor ons bewaard, zodat we een beeld krijgen van wie en hoe God is en waar Hij mee bezig is door de geschiedenis heen; waar Hij naar toe werkt.

Niet bij alle werken staat erbij dat de Geest het deed. Wat er bijvoorbeeld tijdens de woestijntocht van Israël allemaal gebeurde, daar wordt geen enkele keer de Geest van God genoemd. Toch beschrijft de Bijbel het spreken van God en de aanwezigheid van God als activiteit van de Geest.

Nehemia 9 : 19, 20

- 19 Hebt Gij hen nochtans door Uw grote barmhartigheid niet verlaten in de woestijn; de wolkkolom week niet van hen des daags, om hen op den weg te leiden, noch de vuurkolom des nachts, om hen te lichten, en dat, op den weg, waarin zij zouden wandelen.
- 20 En Gij hebt Uw goeden Geest gegeven om hen te onderwijzen; en Uw Manna hebt Gij niet geweerd van hun mond, en water hebt Gij hun gegeven voor hun dorst.

Haggai 2 : 4, 5

- 4 Doch nu, wees sterk, gij Zerubbabel! spreekt de HEERE; en wees sterk, gij Josua, zoon van Jozadak, hogepriester! en wees sterk, al gij volk des lands! spreekt de HEERE; en werkt, want Ik ben met u, spreekt de HEERE der heirscharen;
- 5 Met het woord, in hetwelk Ik met ulieden een verbond gemaakt heb, als gij uit Egypte uittrokt, en Mijn Geest, staande in het midden van u; vreest niet!

Aan de wolk/vuurkolom, die steeds bij Israël was, kennen we relatie die er was tussen God en het volk. Hij was hen nabij. Hij onderwees hen, onderhield hen en leidde hen naar het land. De heerlijkheid van God woonde op de ark des Verbonds, die zijn plaats had in het midden van Israël. Het is niet nodig om overal erbij te zeggen dat Gods Geest er was, want het is overduidelijk dat er geen verschil is tussen God en Gods Geest.

Gods Geest is de aanuiding voor al wat de onzichtbare God doet. Als je in één woord moet zeggen wat de Geest van God is, kun je het beste zeggen: Gods leven. Als Gods leven in mensen werkt, deelt Hij uit van Zichzelf. Van Zijn hoger leven deelt Hij uit, zonder dat Hij het zelf kwijtraakt.

God werkt Zijn wil uit. Hij deelt van Zijn gedachten, eigenschappen of vaardigheden mee door de Geest. God is rechtvaardig, daarom is Hij in principe goed voor mensen. Behalve voor mensen, die Hem stelselmatig verwerpen of afwijzen. Voor opstandige of ongelovige mensen is Hij hard. Daarom zie je in de Bijbel symbolen voor het werk van de Geest, zowel in positieve als negatieve zin.

Je hebt de olie in de kruik van Sarfath, als beeld van leven. Olie (uit olijven) als natuurproduct heeft de eigenschap dat het niet bederft. Het kan wel twee tot drie jaar goed blijven. Olie geeft kracht en lenigheid aan een mens, kortom: levenskracht. Een wolk is ook zo'n symbool. Als God neerdaalt in de tabernakel of in de tempel wordt dat uitgebeeld met een wolk.

Exodus 40 : 34

34 Toen bedekte de wolk de tent der samenkomst; en de heerlijkheid des HEEREN vervulde den tabernakel.

Zie ook 1 Koningen 8 : 10, 11.

Ook vuur is een symbool voor de Geest van God. De Heer Zelf verscheen als vuur op Sinaï. (Exodus 24 : 17)

Jesaja 30 : 27

27 Ziet, de Naam des HEEREN komt van verre, Zijn toorn brandt, en de last is zwaar; Zijn lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong, als een verterend vuur;

Zie ook Jesaja 4 : 4.

Niet voor niets dat een vlam van vuur er uitziet als een tong. Het is het oordelende werk van God over ongelof. Al wie Hem niet wil kennen, zal uiteindelijk door vuur omkomen. (2 Thessalonicenzen 1 : 8) Ja, heel deze schepping zal uiteindelijk door vuur verbranden. (2 Petrus 3 : 10) Ook de werken van gelovigen van onze tijd zullen geoordeeld worden. Het aardse verdwijnt, het hemelse blijft over. (1 Korinthe 3 : 13)

Hopelijk heb je nu een beetje door wat de Geest van God is en deed. Maar dan komt nu de vraag natuurlijk op: Hoe zit het nu met ons? Wat kunnen wij van Gods Geest verwachten? Wel, het is niet zo dat alle oudtestamentische gelovigen helden waren. God koos steeds weer leiders uit die een speciaal werk deden. Stuk voor stuk zijn ze op één of andere manier een beeld/illustratie vooraf van het werk van de Heere Jezus.

Wat ik hiermee wil zeggen is, dat je als gelovige niet direct grote machtige daden van God moet verwachten in je privé-leven. De verschillende verhalen over helden van God in het Oude Testament, dienden in hun tijd in de ontwikkeling van Gods plan. Zij zijn met hun leven betrokken geraakt bij het plan dat God aan het uitvoeren was. Daarom moet we weten wat Gods plan in onze tijd is, zodat wij ook eventueel betrokken kunnen raken bij Zijn werk. Daarover later.

De geschiedenissen in het Oude Testament tonen ons grote werken van Gods Geest. Toch hebben deze werken een tijdelijk karakter. Gods Geest gaf de voorwerpen voor de tabernakel, maar de tabernakel werd vervangen door de tempel. God gaf geweldige overwinningen aan de rechter Gideon, maar later waren er weer andere vijanden. God gaf Israël een prachtig land, maar ongeveer 700 jaar later waren zowel de tien als de twee stammen er weer uitgestuurd. De werken Gods in het Oude Testament hebben een tijdelijk karakter. Er komen geen definitieve oplossingen tot stand.

Hetzelfde zie je met Gods Geest op mensen. Gods Geest kan voor een bepaalde actie over mensen komen (ontwerpen tabernakel). Gods Geest kon ook weer van mensen wijken. Denk aan Saul. Zelfs komt het voor dat God een leugengeest geeft aan mensen, die voorheen profeten Gods waren.

Lees 2 Kronieken 18 : 19-23.

Is God niet bij machte om blijvende werken te doen? Is God onmachtig om zegen te brengen en te zorgen dat de situatie dan standhoudt? Je zult zeggen dat het ligt aan het ongeloof van mensen, dat God zijn eigen werken weer ongedaan maakt. Dat is zo. Maar kan Hij het niet zodanig oplossen dat mensen veranderen? Ja, dat kan Hij.

Dat is ook steeds de aankondiging geweest in het Oude Testament, dat er een tijd zou komen waarin Israël definitief Gods volk zal zijn en blijven, levend in het beloofde land en van harte dienstbaar aan hun God. De profetieën die daarover gaan, hebben het ook steeds over de Geest van God. Dit is ons volgende onderwerp.

Lees Jeremía 31 : 31-34.

De Heer draagt er zorg voor dat er een nieuw verbond gaat komen, waarin definitieve verlossing tot stand komt. Ook de zonden worden weggedaan. Het hoofdstuk eindigt met "*...er zal niets weder uitgerukt, noch afgebroken worden in eeuwigheid*".

Onder het Oude Verbond kon geen blijvende verlossing tot stand komen, want het was een voorwaardelijk verbond tussen twee partijen, namelijk God en Israël. God bleef wel trouw, maar Israël niet. Zo werd het verbond door ontrouw gebroken. Het Oude Verbond werd voor God onbruikbaar.

Jesaja 44 : 2, 3

- 2 Zo zegt de HEERE, uw Maker, en uw Formeerder van den buik af, Die u helpt : Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht , en gij, Jeschurun, dien Ik uitverkoren heb!
- 3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen.

In vers 5 van ditzelfde hoofdstuk zie je Israëlitische mensen zich het eigendom van de Heer noemen. Dat komt overeen met Jeremía 31 : 34. In Jesaja 44 : 22, 23 wordt gesproken over verlossing door de Heere en wegdoen van zonden. Dit komt ook overeen Jeremía 31 : 34.

De volgende profetieën zijn Ezechiël 36 en Ezechiël 37. Let op de overeenkomsten. Lees Ezechiël 36 : 24-28 en Ezechiël 37 : 14, 26-28.

Als je zo de profetieën bestudeert en naast elkaar legt, krijg je steeds meer informatie. Het Nieuwe Verbond heeft te maken met dat God Zijn Geest geeft en het is definitief. Terugkeer in het land, vergeving van zonden, bekering, reiniging en kennen van God met het hart kom je steeds weer tegen.

Ezechiël 39 : 21-29 zegt: "*Van die dag aan en voortaan*" en "*Ik zal mijn aangezicht niet meer verbergen, wanneer Ik mijn Geest zal hebben uitgegoten*". Dat zijn definitieve dingen.

Jesaja 32 : 12-18 zegt: "*Er zal onvruchtbaar land zijn en verwoeste verdedigingswerken en een verlaten paleis; ...totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte*".

Jesaja 59 : 21

21 Mij aangaande, dit is Mijn Verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch van den mond van uw zaad, noch van den mond van het zaad uws zaads, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

Wat ook steeds weer naar voren komt in de profetieën, is de komst van de Verlosser. De verlossing komt niet uit de lucht vallen. Er is een mens, van God afkomstig, die de verlossing brengt; de beloofde Messias.

Zacharia 12 : 10

10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben,...

Zacharia 12 : 10 is ongetwijfeld een verwijzing naar de Heere Jezus. Hij is degenen, die doorstoken is met een speer aan het kruis. (Johannes 19 : 32-37) Over Hem wordt gerouwd als spijtbetoning van het feit dat men Hem niet herkend heeft als Messias.

Ook in de profetieën die we al gelezen hebben zien we de Verlosser aangekondigd. *"Zo zegt de Heere, de koning Israëls en zijn Verlosser..."* (Jesaja 44 : 6) *"...en zij zullen allen te zamen eenen eenigen koning tot koning hebben..."* (Ezechiël 37 : 22) *"... en mijn knecht David zal koning over hen zijn, en zij zullen allen te zamen een Herder hebben..."*; *"...en mijn knecht David zal hunlieder vorst zijn tot in eeuwigheid"*. (Ezechiël 37 : 24, 25)

Lees Jesaja 11 : 1-10.

Het rijtje of de scheut uit Isai is een verwijzing naar de Heere Jezus, die uit de geslachtslijn van David is. Op Hem zal de Geest des Heeren rusten. Hij zal met gerechtigheid komen. Voor de gelovigen ten zegen en voor de ongelovigen ten oordeel, zegt vers 3-5. De Heere Jezus wordt aangesteld als een pilaar voor rust, dat wil zeggen vrede, voor de volkeren der aarde, volgens vers 10.

Lees Jesaja 42 : 1-4.

Nadat Jezus op de sabbatdag een man met een verdorde hand heeft genezen, willen de farizeeërs hem doden. De Heer vervolgde zijn weg, zonder de Farizeeën te bestraffen. Matthéüs getuigt hierover in hoofdstuk 12 : 16-21 dat het de vervulling is de profetie van Jesaja 42.

Ook deze profetie zegt dat de Messias gerechtigheid zal brengen.

Jesaja 42 wordt nog vaker aangehaald in het Nieuwe Testament. Als de oude man Simeon in Lukas 2 de pasgeboren Jezus in zijn armen houdt, betuigt hij zijn blijdschap, omdat Hij het voorrecht had om de geboorte van de Messias nog mee te maken. Simeon verwachtte de geboorte van de Messias. (Lukas 2 : 25-32) Simeon looft God, omdat God zijn belofte vervult over de komst van de Messias. Simeon wist dat God zaligheid (verlossing) en verlichting zou brengen via dit kind. Zaligheid en verlichting voor alle volkeren, met in het bijzonder heerlijkheid (= eer) voor het volk Israël.

Lees Jesaja 42 : 6-10. (De Heer spreekt hier tot de Messias.)

De zaligheid die God geeft, heeft niet alleen te maken met bevrijding van vijanden, maar ook met bevrijding op geestelijk niveau, van de banden van zonde en dood, van Gods vijand, satan.

"Nieuwe dingen" spreken van het Nieuwe Verbond, dat de Heer ging brengen. En de Messias staat borg voor dat Nieuwe Verbond. Hij wordt gegeven tot een "verbond des volks". Aan de Messias heeft God vele beloften gedaan. Jezus werd deze Uitverkorene, omdat Hij trouw was. Daarom wil God via Hem mensen zegenen.

Dat is een verschil met het Oude Verbond. Daar werd een afspraak gemaakt tussen God en een heel volk. Het Nieuwe Verbond lag vast in beloften van God aan de Messias. Eerst moest de Heere Jezus een afschuwelijk dienstwerk doen (sterven aan het kruis). Dan zou Hij verlost worden (opstanding). Dan zou Hij de Middelaar worden tussen God en mensen, om mensen te zegenen. Het Nieuwe Testament bevestigt deze waarheid op veel plaatsen. (Galaten 3 : 14, 17, 22; Hebreeën 7 : 21, 22; 8 : 1-4, 6) De uitverkoren opgestane Messias stelde Zich beschikbaar om Gods wil te doen. Hij beloofde God om Hem te dienen. Veel Psalmen spreken hiervan.

Ik denk dat je nu wel begrijpt dat de beloften over de Geest van God te maken hebben met de komst van het Nieuwe Verbond en met de komst van de Messias.

Lees eventueel nog Jesaja 9 : 1-6 en Jesaja 59 : 15 - 60 : 2.

Lees Jesaja 61 : 1-8.

De Heere Jezus leest deze profetie in Lukas 4 : 14-21. Kijk eens waar Hij stopt met lezen.

Lukas 4 : 21

21 En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

De Heere Jezus leest Jesaja 61 voor en verklaart dat het over Hem gaat. De Verlosser is gekomen! Nu mag je verwachten dat al wat aangekondigd en beloofd is in de profetische boeken aangaande het Nieuwe Verbond gaat komen. Maar... uit het boek Handelingen en de geschiedenis, blijkt duidelijk dat het Nieuwe Verbond over Israël nog nooit is aangebroken. Tot op heden heerst Israël niet over zijn vijanden en de Messias wordt nog altijd niet door hen erkend.

Is het Nieuwe Verbond dan nog niet aangebroken? Heeft Jezus gefaald? De Bijbel verklaart deze dingen. De simpele waarheid is deze: Er zit tijd tussen de eerste komst van Jezus in vernedering en Zijn tweede komst in verhoging. Heb je gezien waar de Heere Jezus stopte met voorlezen in Lukas 4?

Hij stopte bij *"om te prediken het aangename jaar des Heeren"*. In Jesaja 61 staat er achteraan: *"...en de wraak onzes Gods"*. Wel, verlossing van zonden is wel gekomen bij de dood en opstanding van de Heer, maar de overwinning op Gods vijanden op aarde (waarin Israël een prominente rol speelt) is nog niet gekomen. Dit is het geheim, de verborgenheid in Gods plan, waar de apostel Paulus uitgebreid over spreekt.

Israël is door God uit haar ambt gezet als volk Gods en de Gemeente is hier voor in de plaats gekomen. (Romeinen 9-11) Israël verwierp de Messias, ook na Zijn opstanding, en moet nog een zware periode ondergaan voordat zij in het Nieuwe Verbond wordt bevestigd. De Heere Jezus wist van dit Goddelijk plan. Hij zei tegen Pilatus: *"Nu is mijn Koninkrijk niet van hier."* (Johannes 18 : 36)

Lees ook 1 Petrus 1 : 10-12.

Matthéüs 28 : 18

18 En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

De Heere Jezus wordt door God bevestigd als Zijn Messias door de opstanding uit de dood en Zijn uitermate verhoging, met de woorden: "*Gij zijt mijn Zoon, heden heb ik u gegenereerd.*" (Handelingen 13 : 30-39) Hij brak de macht van satan. (Hebreeën 2 : 14, 15) Door Hem is volmaakte redding gekomen. Door Zijn plaatsvervangend lijden en sterven heeft Hij de schuld betaald die de mensheid heeft vanwege de zonde. Sindsdien kan God mensen vrijspreken van hun zonden en hen in een relatie met Zichzelf brengen die niet meer ongedaan te maken is: eeuwig leven. Vandaar het heerlijke evangelie: Er is Leven voor een ieder, die zich tot Jezus Christus wendt. (Romeinen 1 : 1-4, 16, 17) Heb jij, beste lezer, dat al gedaan?

De Heere Jezus werd geboren uit Gods Geest. (Matthéüs 1 : 18) De Vader heeft Hem vanaf het begin speciaal begeleid. (Lukas 2 : 40) Op twaalfjarige leeftijd kon Hij al met schriftgeleerden praten. Hij was wijs in de Schriften. Jezus werd geleid in zijn leven door Gods Geest. (Lukas 4 : 1) Hij had de Schriften bestudeerd en was de perfecte gelovige. Door Zijn innige gemeenschap met God gaf Hij zijn eigen menselijke eer en leven op en wilde Gods Dienstknecht zijn.

Jezus was niet een soort halfgod, maar een mens als jij en ik, met de mogelijkheid om door satan verleid te worden, maar Hij bleef trouw. Jezus was een gelovige en heeft trouw moeten leren uit de dingen die Hij meemaakte. (Hebreeën 5 : 7, 8) God had in Hem de perfecte vertegenwoordiger op aarde. God kon heel Zijn Geest, heel Zijn leven in Jezus uitwerken. (Johannes 1 : 18; 3 : 31-34; 14 : 8-10)

Door Zijn geloof zag Hij de mensen zoals God ze zag en was Hij met ontferming bewogen. Door Zijn geloof heeft Hij zich laten vernederen om te sterven uit liefde voor God en de schepping.

Filippenzen 2 : 8, 9

- 8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.
- 9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd...

De Heere Jezus voldeed als enige mens aan Gods eis: absolute gehoorzaamheid. Uit vrije wil. Daarom was Hij de enige die de schuld van de mensheid op zich kon nemen. Hij stierf aan het kruis, beladen met onze zonden. Ja, Hij stierf namens de mensheid. Hij onderging zo de straf die Adam had gekregen. En God nam de zonden van Hem af en gaf Hem leven; satan had het nakijken.

Er was weer verbinding ontstaan tussen God en mensen, door de mens Jezus Christus. Leven, dat onschendbaar is door satan. Jezus was niet voor satans verleiding gevallen. Hij werd door God rechtvaardig verklaard, al droeg Hij de zonden der wereld. Satan was overwonnen. Gods plan met de Messias had gewerkt. Hij werd de middelaar van het Nieuwe Verbond. (Hebreeën 12 : 24) Er was nu Leven voorradig voor mensen. Leven dat gereinigd was, volkomen aan God gewijd en in gemeenschap met Hem. Kortom: heilig leven. Dat is de reden dat de Geest van God in het Nieuwe Testament "Heilige Geest" genoemd wordt. Heilige Geest heeft altijd te maken met de Messias.

De Heere Jezus wordt in de evangeliën aangekondigd als degene die met de Heilige Geest en met vuur zou dopen, door Johannes de Doper. (Matthéüs 3 : 11) Dat betekent dat Hij het eeuwige leven zou uitdelen; het leven dat de dood achter zich had en met God verbonden blijft. Jezus zei in:

Johannes 7 : 38, 39

- 38 Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien .
- 39 (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)

De Heere Jezus was de eerste die opstandingsleven kreeg. Daarom was Hij ook de eerste die de beloofde Heilige Geest ontving.

Handelingen 2 : 32, 33

32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.

33 Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.

Dit sprak Petrus op de pinksterdag. Natuurlijk was zojuist de Heilige Geest op de apostelen gevallen. Maar in dit vers staat dat Jezus eerst de beloofde Heilige Geest ontvangen had. Natuurlijk was de Geest van God op Jezus toen Hij op aarde leefde, maar op dezelfde manier als de mensen uit het Oude Testament.

Het definitieve eeuwige leven in relatie met God, kwam bij de opstanding van Jezus. Het is de vervulling van Psalm 51. Lees Psalm 51 : 9-12. Het is een gebed van de Heere Jezus, toen Hij onze zonden droeg. Hij vroeg om een vaste geest, die niet zou verdwijnen. Hij heeft het gekregen.

Wie ontvingen de Heilige Geest nog meer?

Handelingen 2 : 38

38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Lees Handelingen 5 : 30-32 en Éfeze 1 : 13.

Degene die zich bekeert, God gehoorzaam is of gelooft, ontvangt de Heilige Geest. Het is uiteraard drie keer hetzelfde. Wie gelooft dat God zijn Messias aangesteld heeft en zich tot Hem wendt om redding, wordt behouden. Dan geloof je het evangelie. Dan ben je wedergeboren of een kind van God.

Als je het evangelie gelooft, heb je eeuwig leven ontvangen, nu al, tijdens je leven. Dan heb je de Heilige Geest ontvangen.

1 Korinthe 6 : 19

19 Of weet jij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien jij van God hebt, en dat jij uws zelfs niet zijt?

Over ongelovigen staat er:

Judas 19

19 Dezen zijn het, die zichzelf afscheiden, natuurlijke mensen, den Geest niet hebbende.

Besef je hoe groot die gave is, die je als gelovige hebt ontvangen? Zonder voorwaarden te stellen bood God je dit eeuwige leven aan. Hij nam het risico dat je misschien deze gave niet op de juiste waarde zal schatten tijdens je leven en dat Hij dan niets aan je heeft. God is het waard dat we ons verdiepen in de bedoeling die Hij ermee heeft in nieuwtestamentische tijd.

Er worden verschillende termen gebruikt om aan te duiden dat iemand de Heilige Geest ontvangt. De Bijbel spreekt over: Doop in/met Heilige Geest - Verzegeling met de Heilige Geest - Gezalfd met de Heilige Geest - Geboren worden uit de Geest - Geest ontvangen - Geest uitstorten - Geest in ons hart - Geest woont in ons. Deze verschillende termen geven extra informatie, maar zijn verder echt hetzelfde.

Klopt onze conclusie over "geest" nog steeds? Onzienlijk, actief leven van God. Maar natuurlijk. Het is nu echter blijvend leven geworden. Leven dat een gelovige kan ontvangen via Christus.

1 Korinthe 15 : 45

45 Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest.

Hier wordt over Christus gesproken.

Lees Romeinen 8 : 9-11. Er wordt geen verschil gemaakt tussen de Geest van God of de Geest van Christus. Christus is God.

In vers 10 wordt zelfs kortweg "Christus in ulieden" genoemd. De Heilige Geest is gewoon Christus. Christus is immers ook onzienlijk, nu. Verborgen in de hemel tot Zijn wederkomst. (Kolossenzen 3 : 1-4) In vers 11 staat dat de Geest van God Jezus uit de doden opwekte. Omdat er vervolgens staat dat onze sterfelijke lichamen levend gemaakt worden door Gods Geest, betekent het dat de opstandingskracht in ons woont. Twee keer wordt expres de opstanding van Jezus genoemd, omdat de Heilige Geest gewoon opstandingsleven is. Lees ook Éfeze 1 : 17-20.

Als de Geest van Christus ook gewoon "Christus in ulieden" genoemd wordt, is de Geest van God dan ook "God in u"? Betekent dat soms ook dat God zelf in ons - gelovigen - woont? Jazeker.

Johannes 14 : 23

23 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken.

2 Petrus 1:3,4

- 3 Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd;
- 4 Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid.

Goddelijke natuur = Gods eigen natuur/karakter/wezen/leven.

Het is Gods wens dat we meer en meer van zijn Goddelijke natuur zouden ontvangen. Die kracht, dat leven, zal dan ook in ons, gelovigen, Zijn werk doen. Sterfelijke lichamen levend maken, is het werk dat Christus nu doet om ons lichaam en tijd in Zijn dienst te stellen, zodat het voor God vrucht voortbrengt. Dat we vervuld zouden worden met Zijn Geest. Daar hebben we het nog over.

De Heilige Geest kwam bij de opstanding, vóór Pinksteren.

Lees Johannes 20 : 19-22.

Jezus blies op zijn discipelen en zij ontvingen de Heilige Geest. Weet je nog dat Adam levend werd, toen God in hem blies? Hier zijn we bij de tweede Adam (= Jezus Christus) en Hij heeft de macht om levend te maken voor de eeuwigheid. Toen de Heer op aarde leefde, wekte Hij het dochtertje van Jaïrus en Lazarus op. Maar zij zijn weer gestorven. Hier deelt Hij blijvend leven van God uit. De Heer had dit van tevoren gezegd. (Johannes 5 : 20-26)

De Heilige Geest is gekomen bij de opstanding van Christus. Het verstand van de discipelen was al geopend om de Schrift te verstaan. (Lukas 24 : 44-49) Uit Handelingen lijkt het alsof de Heilige Geest pas op de pinksterdag kwam. Wat gebeurde er dan op de pinksterdag?

We gaan ons verdiepen in het boek Handelingen. Lees Handelingen 1 : 4-8.

Hoewel de discipelen de Heilige Geest al ontvangen hadden, moesten ze op de Heilige Geest wachten. Waarom? Het antwoord staat in:

Handelingen 1 : 8

8 Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

De Geest ging beginnen met werken in de apostelen. God had daar een speciale dag voor in gedachten.

Lees Handelingen 2 : 1-4.

De Heilige Geest kwam in een grote wind en werd verdeeld in vlammen en zat op een ieder van hen. De komst van de Heilige Geest komt met een symbool, die we al kennen uit het Oude Testament: vuur. Het was de grote demonstratie van Gods kant, van de vervullingen van de profetieën. Niemand kon nog ontkennen dat de Heilige Geest gekomen was.

Lees Handelingen 2 : 4-8.

De profetie van Joël 2 : 28-32 wordt in Handelingen 2 vervuld. God liet zien dat het Nieuwe Verbond aangebroken was, in Jeruzalem, het centrum van het godsdienstige jodendom. Hij liet het ook zien aan godsdienstige Joden, die opgegroeid waren in het buitenland, maar nu in Jeruzalem woonden, door in hun taal te spreken. (De stad was sowieso drukker dan normaal, want er waren Joden, van heinde en verre naar Jeruzalem gereisd, om het "wekenfeest" te vieren).

De apostel Petrus, die het woord neemt, houdt een paaspreek. Hij legt uit dat de Heere Jezus opgestaan is, als vervulling van oudtestamentische profetieën. En dat het de Heere Jezus is die verantwoordelijk is voor deze gebeurtenis. Petrus spreekt nadrukkelijk en officieel de aanwezige Israëlitische mannen aan zich te bekeren tot hun Messias.

De "komst van de Heilige Geest" was het bewijs van de foute inschatting van de leidslieden van Israël. Jezus was weldegelijk Degene die Hij beweerde te zijn. Veel Israëlieten reageren dan ook aangeslagen op de prediking en op die dag bekeerden zich 3000 mensen tot de Heere Jezus Christus.

Op de pinksterdag werden de apostelen publiekelijk één doordat ze dezelfde gebeurtenis meemaakten. Het was voor iedereen duidelijk dat de apostelen een speciale groep waren. Ze waren de volgelingen van Jezus en ze werden vanaf dat moment getuigen van Jezus Christus. Christus is Grieks voor Gezalvde. In het Hebreeuws is Gezalvde Messias.

Feitelijk werd de Heere Jezus pas de Gezalvde Gods bij de opstanding. (Handelingen 2 : 36) De apostelen gingen vanaf dat moment spreken van de opgestane Heer. Ze begonnen te vertellen van de dingen die zij gezien hadden. De Gemeente trad in werking. Zij werden met bijzondere kracht gevuld om te spreken in talen die ze niet kenden.

Het evangelie wordt in Handelingen eerst en vooral aan het Joodse volk aangeboden, inclusief hun leidlieden. Maar ze hebben het niet gewild. Ze vervolgden de apostelen en hun bekeerlingen. Nu was voor God het moment aangebroken om zijn verborgen plan te ontvouwen. Dat de Gemeente niet gebouwd zou worden uit Joden alleen, maar uit mensen van alle volkeren. In Handelingen vind je dan ook een overgang van aards naar hemels koninkrijk.

Steeds in Handelingen zie je dat de Heilige Geest op een groep mensen "valt". Als de Geest op mensen valt, gaan ze met vreemde talen spreken. Je ziet in Handelingen dat God officieel laat zien dat het Nieuwe Verbond niet beperkt is tot Joden alleen. Eerst valt de Heilige Geest op de Joodse discipelen, daarna op de Samaritanen (overblijfsel van de tien stammen van Israël), daarna op gewone heidenen.

Lees Handelingen 8 : 14-17 over de Samaritanen.

Lees nu Handelingen 10 : 34-47 en Handelingen 11 : 14-18.

Petrus wordt door de Heer naar Cornélius - een Romein - gestuurd. Hij nodigt zijn vrienden uit om naar de boodschap van Petrus te luisteren. Een heel gezelschap heidenen.

In Azië (Turkije) komt de Geest wat later. (Handelingen 19 : 1-6) Zij zijn ook gewoon heidenen. Deze late datum heeft waarschijnlijk te maken met Paulus' bediening, die beschermd werd door de Heer. Eerst hield de Heilige Geest Hem tegen om naar Azië te gaan. Als hij er later toch komt, blijft hij er wel twee jaar. Daarna wordt hij vrij snel gevangen genomen in Jeruzalem. De oorzaak voor zijn vangenneming is beschuldiging door Joden uit Azië.

Het valt op dat het boek Handelingen steeds "de Geest" als eigenaam gebruikt. In geen ander nieuwtestamentisch boek wordt zo vaak over God als "de Geest" gesproken.

Waarom heeft de Heer ons Zijn Geest gegeven? Wat wil Hij ermee bereiken? Hij wil dat wij naar de Geest leren wandelen. Oftewel: naar de Geest leven, door de Geest geleid worden, in de Geest zaaien, door de Geest wandelen, in nieuwigheid des levens wandelen, wandelen waardiglijk onze roeping, uit geloof leven. Zodat Hij ons met Christus verheerlijken kan, later.

Lees Romeinen 8 : 5-9, 12-17.

Romeinen 8 : 14

14 Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn (*kinderen**) zonen Gods.

* foute vertaling. Het Griekse "huios" betekent zonen.

De Heer neemt onze oude natuur niet weg. Maar Hij heeft het wel in de dood gebracht. Het heeft zijn kracht over ons verloren. Maar in de praktijk werkt dit alleen als wij ook daadwerkelijk steeds meer van Zijn Geest/Woord ontvangen in ons verstand en bereid zijn om het geleerde te doen. Het is: uitdoen van de oude mens, door middel van aandoen van de nieuwe mens. Twee naturen zitten in een gelovige en strijden om ons te leiden. Dit geeft strijd van binnen.

Hoe ziet een door de Geest geleid leven er dan uit? En waar leidt de Geest heen? God werkt een plan uit. Dat plan heeft fasen. In verschillende tijden doet God een verschillend werk. In de tijd van de aartsvaders bouwde God een geslacht op voor de Messias. In de tijd van Israël geeft God een letterlijk volk, een letterlijk land met aardse zegeningen of vervloekingen.

De bouw van de Gemeente in deze tegenwoordige tijd, is weer een ander werk. In de toekomst zal God de volkeren op de aarde onderwerpen aan Zijn Messias. Als je wilt weten wat God in deze tijd wil en doet, moet je de nieuwtestamentische brieven bestuderen en daarin in het bijzonder de brieven van broeder Paulus. Als je weet wat God wil doen, kun je ook betrokken raken bij het werk van de Geest in deze tijd.

De Gemeente is het Lichaam van Christus. Zijn persoonlijk hemelse volk. Bedoeld om met Christus te regeren in Zijn Koninkrijk. Al wat Christus doet in de toekomst, doet Hij met inschakeling van de Gemeente.

Lees Hebreëen 12 : 22, 23.

"Algemene vergadering" is de benaming voor de volksvergadering of regering in het Grieks. "Gemeente der eerstgeborenen" is de benaming voor de raad van oudsten in het Hebreeuws.

Openbaring 1:6

6 En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Dit is misschien geheel nieuw voor je. De Heere Jezus is Koning en Hogepriester. Dit was onder het Oude Verbond onmogelijk. Koningschap en priesterschap waren aan twee verschillende stammen gegeven in Israël. De Gemeente is bestemd om te delen in Christus' roeping.

Éfeze 1:11

11 In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren verordineerd (*voorbested*) waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;

Dit betekent dat de Gemeente Christus' eigen erfenis/loon is. God had het voorgenomen in Zijn plan. Deze waarheid houdt in dat al wat in de profetieën beschreven staat als werk van de Messias, ook ons werk zal zijn. Op verborgen wijze vindt je de Gemeente dan ook beschreven in de profetie van:

Jesaja 62:11, 12

- 11 Ziet, de HEERE heeft doen horen, tot aan het einde der aarde: zegt der dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, Zijn loon is met Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.
- 12 En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlost des HEEREN; en gij zult genoemd worden de gezochte, de stad, die niet verlaten is.

Met deze wetenschap zul je begrijpen dat elk lid van de Gemeente in opleiding moet om Christus te kunnen dienen in Zijn Koninkrijk. Een priester moet het Woord leren spreken, een koning moet rechtvaardig leiden kunnen geven.

De Vader geeft ons de Heere Jezus als voorbeeld en zegt dat Hij ons wil veranderen naar Zijn Beeld. Hij wil ons de kennis geven die Hij Jezus ook gaf. Hij wil ons machtig maken in de Schriften. Hij wil ons liefde en nederigheid leren, zodat we bekwaam worden voor onze taak later.

Uit de aansporingen van de nieuwtestamentische brieven blijkt deze waarheid duidelijk. De Heer spreekt tot ons (Bijbelstudies) en Hij geeft ons een loopbaan (ons dagelijks leven). We zitten regelmatig in de schoolbanken en we hebben een stageplaats. Op die manier leren we de Heer te vertrouwen. We leren wie Hij is en wat hij doet. Ook leren we voor Hem uit komen en een zelfstandig kind van God worden, die zelf zijn beslissingen kan maken tot Gods eer.

Lees Éfeze 1 : 17-19 en Éfeze 3 : 16-20.

We moeten de opstandingskracht leren kennen in onze levens. Dan raken we vol met de Heilige Geest.

Lees Éfeze 4 : 11-16.

Als we ieder voor zich tot kennis van Christus komen en ook leren leven in liefde, groeien we op tot volwassenen in het geloof. In de Statenvertaling kom je in dit verband dikwijls het woord "volmaakt" tegen, in de plaats voor volwassenen. Ook wordt er gesproken over zonen en over erfgenamen of erven. Het is Gods bedoeling dat de opleiding slaagt en Hij ons een erfenis kan uitdelen in de toekomst, waar we verantwoordelijk over kunnen zijn, tot Zijn eer. De Geest leidt ons tot die heerlijkheid.

Romeinen 8 : 29

29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

Christus doet dit opvoedingswerk. Hij weet waar Hij mee bezig is in verband met ons. Wij zien het dikwijls pas achteraf. Hij bepaalt de volgorde waarin Hij ons dingen kan leren en hoeveel Hij ons kan leren. Het is Zijn zorg en Hij doet het met al wat in Hem is. We kunnen Hem tegenwerken door zelf uit te maken wat we van God verwachten in ons leven of door zelf een doel en plan uit te stippelen. Daarom is het belangrijk om aan God bekend te maken dat je voor Hem beschikbaar bent, zodat Hij jou persoonlijk Zijn wil voor jouw leven kan leren.

Lees Romeinen 12 : 1, 2. Lees 2 Korinthe 3 : 14-18.

In de vrije/directe relatie die we met de Heere Jezus hebben, worden de Schriften voor ons geopend en worden we zelf veranderd naar de heerlijkheid/glans van het Nieuwe Verbond. Het zal je dan ook niet verbazen dat de Heilige Geest van Christus spreekt en niet van zichzelf.

Lees Johannes 16 : 7-15.

De Geest in ons zorgt ervoor dat we de Bijbel en de Heere Jezus gaan begrijpen. Vervolgens leren we uit Johannes 17 dat de gelovigen na de opstanding op dezelfde voet doorgaan in hun relatie met Christus als zij gewend waren. Het verschil is dat Hij niet meer lijfelijk aanwezig zal zijn. De Heer maakt duidelijk dat zij los komen te staan van de wereld en één zijn met elkaar. Ook beloofd Hij hen dat al wat ze vragen in Zijn naam. (Johannes 16 : 23, 24) Hij het hen zal geven. Wat uit de geschiedenis van Handelingen tot ons komt, bevestigt de vervulling van deze woorden van de Heer.

De apostelen spraken het Woord Gods onbevreesd en de Heer gaf wonderlijke hulp in de vorm van macht om te genezen, spreken in talen, vrijlating uit gevangenis, wonderbare bescherming, enzovoorts.

Kunnen wij verwachten dat de Heer hetzelfde met ons handelt als met de apostelen? Ongeveer wel, wat relatie en onderwijs betreffen. Maar de verzorging of hulp is wel wat veranderd.

Zoals je in de begintijd van Israël als volk een grote demonstratie van Godswege had, met nog een periode van wonderen en daarna niet meer, zo is dat met de Gemeente ook. Ook profetieën en tongentalen vallen hierover.

Lees 1 Korinthe 13 : 8-12.

Vaak wordt dit gedeelte uitgelegd in de toekomst, wanneer we bij de Heer zullen zijn. Maar het worden van een kind tot volwassene in het geloof, gebeurt nu, terwijl we nog op aarde zijn. "*Wanneer het volmaakte zal gekomen zijn*", is de aanduiding voor het Woord in zijn totaliteit. Het Woord Gods was nog niet compleet in de dagen van de apostelen. De apostelen zelf hebben door hun geschriften het Woord Gods - de Bijbel - afgemaakt. (Romeinen 16 : 25, 26)

Het verborgen plan van God, dat Hij in deze tijd uitwerkt, moest toen bekend gemaakt worden. Gods verborgenheid werd gepredikt en in de vorm van brieven bekendgemaakt. Deze geschriften wilde God nog in de Bijbel opnemen. Paulus zegt in Kolossenzen 1 : 24-27 dat zijn opdracht is om het Woord Gods te vervullen, te voltooien.

Lees Openbaring 22 : 18, 19.

Waarom zou God deze sterke waarschuwing geven als Hij later nog profeten zou sturen? Profeten horen het Woord Gods te spreken, maar als alles gesproken is wat gesproken moest worden, dan zijn profeten overbodig geworden. Ook de gave van kennis is niet meer nodig als God alles bekend gemaakt heeft.

De gave van spreken met vreemde talen is niet meer nodig, als het evangelie gezaaid is in andere landen. Trouwens, over het spreken met vreemde talen staat alleen iets in de Eerste Korinthebrief en daar worden de misvattingen besproken in het gebruik van deze gave. Paulus spreekt er niet zo enthousiast over. Je zou zeker niet de conclusie trekken dat hij wenst dat alle gelovigen met vreemde talen spreken.

Het werd nooit aan alle gelovigen gegeven. Het wordt ook nergens beschreven als bewijs van geestelijk leven. Wat er tegenwoordig doorgaat voor tongtalen is een vreemd gebrabbel. Tevens gaat het vaak gepaard met vallende mensen, mensen in tranche. Dit kan ik niet herkennen als het werk van de Geest van God. Het doet me eerder denken aan oosterse rituelen, waarbij mensen zich open stellen voor boze geesten. De Bijbel roept ons op verstandig te zijn, niet om ons verstand uit te schakelen. Bovendien gaf God het spreken met vreemde talen als een teken aan ongelovige Israëlieten. Het is natuurlijk voor hen onverdraaglijk dat de verkondiging van het Woord Gods in een heidense taal gebeurt. Het is de vervulling van Jesaja 28.

Lees 1 Korinthe 14 : 21, 22.

Profetie is een teken voor de gelovigen. Profetie is openbaren van verborgenheden. God wil Zijn plan bekendmaken aan gelovigen, Hij openbaart verborgenheden. (1 Korinthe 2 : 9-13)

Genezingen komen in Handelingen uitgebreid voor als bewijs van Gods werk. Echter later komt er ziekte voor onder de dienstknechten van Paulus, bij Epafroditus en Trofimus, wat niet wonderbaar genezen wordt.

Al deze uiterlijke tekenen van het Koninkrijk van God zullen weer komen als het Koninkrijk tot de aarde uitgebreid wordt in de toekomst. Maar nu heeft het Koninkrijk geen uiterlijk gelaat.

De gelovigen van nu horen bij de hemel. (Éfeze 2 : 6)

Christus is ten hemel opgevaren, dus verborgen. Gods werk is onzichtbaar. Daarom verdwenen de uiterlijke kentekenen weer.

Hoe ziet een levenswandel uit Gods Geest er dan wel uit? Nou, zoals we al hadden gezien leidt de Geest ons tot volwassenheid in het geloof. Dit is een proces dat gedurende ons leven plaatsvindt.

Vol met de Geest is gelijk aan: vol met het Woord. Vergelijk Éfeze 5 : 17-21 met Kolossenzen 3 : 12-17. Het Nieuwe Testament geeft ons genoeg adviezen, waardoor we kunnen weten in welke richting de Heer ons opvoedt: liefde met Hem en met elkaar. (Galaten 5 : 22) We zijn geschapen in Christus tot goede werken, die God voorbereid heeft. (Éfeze 2 : 10) Wat zijn goede werken? Werken van het opstandingsleven van Christus, in ons.

Leven in de liefde van Christus komt er op neer dat we de verbondenheid met onze broeders en zusters niet ontkennen. Al onze broeders en zusters, ook de zwakke, onaardige, behoren bij Christus en dus bij ons. We zouden onder elkaar onrecht niet aanrekenen, elkaar vergeven, helpen, steunen. We zouden meeleven met elkaar, elkaar vertroosten.

We zouden elkaar niet tergen, bedriegen en ook niet elkaar bekristiseren. We zouden de armen en de gevangenen, niet vergeten. We zouden zorg dragen voor financiën van predikers en andere behoeftige broeders en zusters. We zouden ons huis openstellen voor elkaar. We zouden vrede bewaren met de buitenwereld, voor zover in ons vermogen ligt. En dat alles niet schijnheilig, maar echt. Onmogelijk? Voor ons wel, maar de Heer speelt het klaar.

Leven uit geloof komt er op neer dat we de Heer de gelegenheid geven om tot ons te spreken. We zouden vasthouden dat we rein en volmaakt voor Hem zijn, in Christus. We zouden daarom altijd vrijmoedigheid hebben om tot God te naderen, ons niet schuldig voelen. We zouden er op leren vertrouwen dat de Heer uit ons leven weg doet wat Hij niet kan gebruiken.

We zouden onze erfenis niet gering schatten. We zouden vrijmoedig spreken van de Heer, ook als het niet uitkomt en ondanks vervolging. De Heer geeft ons alle hulp die nodig is om Hem te dienen.

Leven uit geloof houdt ook in dat we de nieuwe schepping steeds in het oog houden. Dus niet kijken naar de stijl van een spreker, maar naar de inhoud. Niet het Woord gebruiken voor ons eigen belang. We zouden niet de discussie zoeken, maar antwoorden proberen te geven tot stichting (= opbouw). We zouden ons inzetten om anderen te winnen voor het geloof. We zouden eerbied hebben voor de Heer en voor elkaar. We zouden rustig doorgaan met kennis vergaren, bidden voor onszelf en de mensen om ons heen. We zouden rustig dienen en werken op de plaats die we hebben. We zouden niet bezwijken in verdrukking.

Leven uit geloof is een leven losgemaakt van de wereld en gewijd aan de dienst van God. Daarom zouden we niet het menselijke vlees dienen. Niet dat van onszelf, noch dat van anderen. We zouden niet streven naar hoge dingen, maar onze plaats kennen als vreemdeling in deze wereld. Daar hoort bij dat we ons niet weer onder religie laten brengen. Dat we tevreden zijn met onze aardse situatie, niet altijd druk met veranderen. We zouden voor ons eigen levensonderhoud zorgen, op een eerlijke manier, trouw aan degenen die boven ons staan.

We zouden weten dat onze aardse kwaliteiten ons niet dichterbij de Heer brengen, eerder er van af. We zouden onze plannen uitstippelen onder voorbehoud, omdat we niet precies weten wat de Heer met ons voor heeft. We zouden bereid zijn onze oude gewoontes los te laten. Leren om grenzen te stellen. Niet in alles meedoen met de egoïstische gewoontes van ongelovigen of ons vlees. Dit laatste niet onder druk van broeders en zusters of om het getuigenis, maar gewoon uit loyaliteit aan de Heer en zijn mening.

Ons wordt geen wet gegeven. Ons is een voorbeeld gegeven. De Heere Jezus Christus. (1 Petrus 2 : 21-25) Vergeet nooit dat het Woord dat je hoort of leest in de eerste plaats voor jezelf is, niet voor die ander.

Tot slot heb ik nog één tekst voor je:

Galaten 6 : 8

- 8 Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven maaien.

Als we de Bijbel, Gods Woord willen leren begrijpen, zou je bijvoorbeeld bij Genesis 1 : 1 kunnen beginnen en bij Openbaring 22 : 21 kunnen eindigen. Dan kom je een heel eind, maar begrijpen, echt snappen waarover het gaat, doe je het dan - denk ik - niet.

Waarom niet? Wel, Gods Woord is wel voor iedereen bestemd (om God aan te nemen), maar als je God wilt begrijpen, kan dat pas nadat je Hem hebt aangenomen. Daarna zou je toch Schrift(plaats) met Schrift(plaats) moeten vergelijken, om dingen te begrijpen. Dus, eerst geloven, (dat wil zeggen: vertrouwen op wat Hij gezegd heeft) aannemen en je onderwerpen aan Zijn Woord en dan pas leren begrijpen! Leren snappen wat men leest!

Denk aan de vraag van Filippus aan de Kamerling die Jesaja leest: *"Verstaat gij hetgeen gij leest? En hij zei: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand onderricht?"* (Handelingen 8 : 30, 31) Lees verder in Handelingen 8 en zie dat het om geloof in de Heer Jezus Christus gaat, als men het Woord wil begrijpen.

Vaak zeggen de mensen, ik moet het eerst zien en dan geloof ik het. Maar zo functioneert Gods Woord niet. God wil dat we Hem eerst vertrouwen en dan maakt Hij ons Zijn wegen bekend.

Een grove structuur vindt iedereen wel in het Woord, want als we de Schrift bekijken, dan is er een onderverdeling in twee delen, namelijk het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Hiervoor in de plaats mag je ook zeggen: het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond.

Er zijn dus twee verbonden. Zoals zo veel dingen in de Bijbel dubbel voorkomen. Wij kennen een oude en een nieuwe schepping. God neemt de oude schepping weg en stelt er een heel nieuwe voor in de plaats. We kennen de eerste en de laatste / of tweede Adam. De eerste mens is uit de aarde aards, de tweede is de Heere uit de Hemel. (1 Korinthe 15 : 47) De eerste verdwijnt, is vergankelijk. De tweede / of laatste is de definitieve en blijft voor altijd. Waar komt anders het gezegde vandaan: "Wie het laatst lacht, lacht het best"?

God neemt het eerste weg om het tweede te stellen. (Hebreeën 10 : 9) Dat is een vast Bijbels principe. Daarbij gebruikt God het eerste om daaruit het tweede, definitieve te maken. Het is zeker dat het met deze oude schepping ook zo gaat. Deze oude schepping heeft een duidelijke functie, er zal namelijk een nieuwe uit voortkomen.

En zo zijn er ook het oude verbond en het Nieuwe Verbond. Alleen het oude verbond is al definitief vernietigd, beëindigd, voorbij. En het Nieuwe Verbond is voor een ieder die het aan wil nemen, beschikbaar.

Dus aannemen a.u.b.!

Wat is eigenlijk een verbond?

Een overeenkomst, een verbintenis, een belofte, toch?! Het gaat om een overeenkomst, waarbij tenminste twee partijen betrokken zijn en dat voorwaardelijk of soms ook onvoorwaardelijk gesloten wordt. Voorwaardelijk is: dat er voorwaarden gesteld worden. Je weet wel: als jij dit of dat doet, geef ik je dit of dat of doe ik dit of dat!

Maar soms is een verbond ook eenzijdig en zonder voorwaarde voor de andere partij. Als God bijvoorbeeld tot Abraham zegt in:

Genesis 22 : 17

17 Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels en als het zand dat aan den oever der zee is; en uw zaad zal de poort zijner vijanden erfelijk bezitten.

Dan is dat een belofte van God aan Abraham en daarmee een onvoorwaardelijk verbond. En als God zo'n belofte doet, betekent dat, dat Hij Zich verbonden heeft aan deze belofte om haar te vervullen; ook al is het een eenzijdige belofte.

En reken maar, Hij doet dat ook zeker!!

De meeste verbonden die wij in de Bijbel vinden zijn verbonden tussen God en de mensen. Meestal gaat zo'n verbond van God uit, anders gezegd, God is meestal de initiatiefnemer.

Als we nu de verbonden in de Bijbel onderzoeken, zien we dat altijd in de verbonden iets over de toekomst beloofd wordt en we zien ook - hoe verschillend de beloften ook mogen zijn - dat ze in wezen allemaal op hetzelfde neerkomen.

Dat kan ook niet anders, want de Schrift zegt: *"Alle beloften Gods, zo velen als er zijn, zijn in Christus ja en Amen."*

2 Korinthe 1 : 20-22

- 20 Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja en amen, Gode tot heerlijkheid door ons.
- 21 Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God;
- 22 Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.

God vervuld dus in onze Heere Jezus Christus al Zijn beloften. Niet allemaal tegelijk, maar HIJ, Christus doet het, want HIJ is de Bouwer, HIJ is Degene Die het uitvoert.

In het boek Genesis vinden wij beloften die God bijvoorbeeld aan Abraham, Izaak en Jakob gedaan heeft en die:

1. onvoorwaardelijk waren en
2. pas in het zaad van Abraham (dat is: in Christus, volgens Galaten 3 : 16) vervuld zouden worden.

Het Mozaïsche verbond, (dat wil zeggen: het verbond met Mozes) was daar tegenover het eerste verbond, dat voorwaardelijk was en dat we onder de namen het verbond der wet of het oude verbond kennen. In het verbond der wet stelt God duidelijke voorwaarden aan de mens. Bijvoorbeeld:

Leviticus 18 : 5

- 5 Ja, Mijn inzettingen en Mijn rechten zult gij houden; welk mens dezelve zal doen, die zal door dezelve leven; Ik ben de HEERE!

Of door de apostel Paulus herhaald in:

Romeinen 10 : 5

- 5 Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

Zo wordt de rechtvaardigheid beschreven die uit de wet is. De clou is nu dat aan de wet niets mis is, maar aan de mens wel. Want de Bijbel leert ons dat in de natuurlijke mens niets goeds woont en hij van zichzelf een zondaar is, die God niet kan behagen. (Romeinen 7 : 7-14; Romeinen 8 : 7, 8)

Dus in de praktijk heeft de wet - dit voorwaardelijke - oude verbond, geen nut!

Het is heel belangrijk om de twee voornaamste verbonden die God gesloten heeft - namelijk het Oude en het Nieuwe Verbond - uit elkaar te houden, want zij zijn beslist niet hetzelfde.

Als we over het oude verbond spreken, dus over het verbond der wet, moet men weten dat dit verbond beëindigd is. Dus het bestaat definitief niet meer! Er is dus ook geen enkele reden om onder dit oude verbond te willen of te moeten leven. En daar mogen we ook blij mee zijn, want als de mens onder de wet van Mozes zou moeten leven, moest hij ook de gehele wet houden, inclusief al de feesten die gehouden moesten worden.

En daar komt nog bij dat als men één van de wetten, dus één enkele regel van het oude verbond, overtreden had, men daarmee de hele wet had overtreden en des doods schuldig was.

Galaten 5:3

- 3 En ik betuig wederom aan een ieder mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.

Dat lijkt mij beslist geen hoopvolle gedachte, toch?!

Het oude verbond der wet is beëindigd, ja het is zelfs vernietigd, zegt de Bijbel. Door beide partijen. Israël was de wet gegeven. De wet was voor haar van toepassing, voor zover men in Kanaän (het beloofde land) woonde. Israël, heeft de wet vernietigd door ontrouw.

God heeft de wet beëindigd / vernietigd aan het kruis. De wet van God eiste de dood van de zondaar. De Heere Jezus stierf in plaats van de mens(heid). (Romeinen 8 : 3) We lezen dan ook in de Bijbel dat de mens der wet gestorven is! Met Christus gekruist, zegt Galaten 2 : 20.

Galaten 2 : 19

19 Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.

Waarom zou hij dan nog daaronder moeten leven? Het is bewezen dat de mens met al zijn fouten en tekortkomingen niet in staat was / is, om aan de voorwaarden van de wet te voldoen (want weet je nog, het oude verbond was voorwaardelijk). Daarom werd het oude verbond ook door beide partijen beëindigd/vernietigd.

En gelukkig kwam er een Nieuw Verbond voor in de plaats. Een eeuwig verbond, onvoorwaardelijk trouwens, zodat wij er met al onze fouten en gebreken toch deel aan kunnen hebben. Zo zijn wij dus naar het oude verbond gestorven en hebben door opstanding uit de dood met Christus nieuw leven verkregen (door God geschonken) en kunnen zo voor God leven. (Romeinen 6 : 4, 5, 11)

In Psalm 89 vinden we een belofte die aan David gegeven werd. Die is ook vermeld in 2 Samuël 7.

2 Samuël 7 : 11-13

- 11 Ook geeft de Heere u te kennen, dat de Heere u een huis maken zal.
- 12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.
- 13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.

Deze belofte heeft wel op de één of andere manier te maken met de belofte aan Abraham en zijn zaad, want David is zaad van Abraham. Alleen de belofte aan David hield in dat er een Koning of Koningshuis zou zijn, dat eeuwig zou blijven.

Er zou dus een onwankelbaar Koninkrijk zijn, dat wil zeggen: een eeuwig Koninkrijk. David zou wel ontslapen, maar het zaad dat komen zou niet!

Lees nog eens 2 Samuël 7 : 12 en Handelingen 13 : 36 en 37.

Dus er zou een koning komen, die nooit zou sterven. Dat kan alleen de Heere Jezus Christus zijn, want in Zijn opstanding uit de doden ontving Hij eeuwig leven en een eeuwig Koninkrijk.

Onze Bijbel is dus grof onderverdeeld in het Oude en het Nieuwe Testament.

Wanneer we spreken over "testament", dan is dat in de praktijk volstrekt hetzelfde als een verbond! Een verbond is een testament en een testament is een verbond. Zowel in een testament als in een verbond wordt de wil van iemand vastgelegd. Het Nieuwe Verbond of Testament heeft te maken met onze Heere Jezus Christus, Die dan ook genoemd wordt "de Middelaar van het Nieuwe Verbond" of "de Hogepriester van het Nieuwe Verbond".

1 Timotheüs 2 : 5

5 Want er is één God, daar is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus.

Hebreeën 8 : 6

6 En nu heeft Hij zoveel uitnemender bediening gekregen, als Hij ook eens beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in betere beloftenissen bevestigd is.

Lees ook Hebreeën 9 : 15 en 12 : 24.

Het oude verbond is, zoals gezegd, het verbond met Mozes (het Mozaïsche verbond) en hetzelfde als het verbond der wet! De Bijbel gaat vanaf Exodus tot aan Maleachi over de wet. Alleen het boek Genesis niet, want toen bestond de wet nog helemaal niet.

We kunnen concluderen dat de Schrift vanaf Exodus tot het boek Maleachi, in wezen over de heerschappij van de wet gaat. Daartegenover hebben wij het Nieuwe Verbond of Nieuwe Testament, dat in wezen gaat over de heerschappij van de genade. Want genade is het belangrijkste kenmerk van het Nieuwe Verbond. De wet heeft daar dus niets mee te maken.

Romeinen 3 : 21, 22, 24

- 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:
- 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want daar is geen onderscheid.
- 24 En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is.

De wet spreekt wel over het Nieuwe Verbond (leven uit geloof), maar de wet is niet het Nieuwe Verbond.

Als we nu het Nieuwe Verbond lezen en bestuderen, dan zien we zelf dat het de verwerping van de wet inhoudt.

Het Nieuwe Verbond is de vervulling van het Oude Verbond en daarmee is het Oude Verbond voorbij. Zolang dus het oude verbond er nog was, kon het Nieuwe Verbond gewoon niet aanbreken, dat wil zeggen het oude verbond moest eerst vervuld/beëindigd worden, om zo de weg voor het Nieuwe Verbond vrij te maken. Het wachten was op de beëindiging van het oude gebod, omdat het zwak en onprofijtelijk was. Het voorzag wel in vergeving van zonden, maar niet definitief.

Hebreeën 7:18

18 Want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijkheids wil.

Het oude moest dus plaats maken voor iets beters. Het Nieuwe Verbond is ook niet zwak en onprofijtelijk, maar het is sterk, het is eeuwig, het is onvergankelijk!

De wet/het oude verbond was volgens Hebreeën 7 : 19 de aanleiding tot een betere hoop, namelijk het Nieuwe Verbond. En door het Nieuwe Verbond kunnen wij vrijmoedig tot God naderen (genaken) en onze Heere Jezus is de garantie, de borg, daarvoor.

Hebreeën 7:22

22 Van een zoveel beter verbond is Jezus Borg geworden.

Toen de Heere Jezus Hogepriester werd (bij de opstanding) kwam de overschakeling van het oude naar het Nieuwe Verbond. Wat een groot voorrecht dat wij de Heere Jezus hebben mogen leren kennen als onze Hogepriester, Die voor ons bidt, zorgt en pleit!

Dat het oude verbond verbroken zou worden en in plaats daarvan een Nieuw zou komen, was onder andere aangekondigd in Ezechiël 16.

Ezechiël 16 : 59, 60, 62

- 59 Want alzo zegt de Heere HEERE: Ik zal u ook doen, gelijk als gij gedaan hebt, die den eed veracht hebt, brekende het verbond.
- 60 Evenwel zal Ik gedachtig wezen aan Mijn verbond met u, in de dagen uwer jonkheid, en Ik zal met u een eeuwig verbond oprichten.
- 62 Want Ik zal Mijn verbond met u oprichten, en gij zult weten, dat Ik de Heere ben;

Als je het hele hoofdstuk leest, zie je dat Israël ontrouw was tegenover de Heere en daarmee het oude verbond verbrak. Dus verbreekt de Heere het ook: *"Ik zal u ook doen, zoals gij gedaan hebt!"* En de Heer kondigt een Nieuw Verbond aan en zegt:

Ezechiël 16 : 63

- 63 Opdat gij het gedachtig zijt, en u schaamt, en niet meer uw mond opent vanwege uw schande, wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al hetgeen gij gedaan hebt, spreekt de Heere HEERE.

Zie, inmiddels weten wij dat het Nieuwe Verbond (en de verzoening die daarbij hoort) door de dood en opstanding van onze Heere Jezus Christus tot stand gekomen is!

We lezen vandaag 2 Korinthe 3 : 6-17.

2 Korinthe 3 : 14

14 Maar hun zinnen zijn verhard geworden; want tot op den dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden, hetwelk door Christus te niet gedaan wordt.

Wie dus de wet leest en daaruit leeft, heeft een bedekking op het hoofd en hart. Dat wil zeggen, zo iemand ziet niets, hoort niets en begrijpt ook niets. Het hart van zo iemand is donker, zonder licht.

Het religieuze leven, het proberen van het houden van al die wetten en regels, dat is een bedekking; juist dat maakt blind en doof. De wet, die ten leven bedoeld was, bewerkte door de zonde van de mens, precies het tegenovergestelde. Het werd in de praktijk een "*bediening des doods*". (vers 7)

De oudtestamentische religie verhinderde de mens om God werkelijk te begrijpen. Legt een bedekking op het lezen van het Oude Testament. Zo werkte dus de wet, het oude verbond, het verbond der wet in de praktijk.

Gelukkig staat er in het geciteerde vers 14: "*...hetwelk door Christus te niet gedaan wordt*". Nu is de weg vrij om zonder bedekking, helder ziende, verlicht zijnde door het Evangelie van Christus, tot God te naderen. Na onze bekering (vers 16) hoeven we nooit meer een belast geweten te hebben, het oude is voorbij gegaan.

Duidelijker kan het er toch niet staan!

Wij lezen in:

Romeinen 10 : 4

- 4 Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een ieder, die gelooft.

Dus weer een bevestiging dat de wet beëindigd is. Door de dood aan het kruis heeft de Heere Jezus de wet vernietigd en de weg vrij gemaakt voor het Nieuwe Verbond. En dat Nieuwe Verbond is tot stand gekomen doordat God de Heere Jezus uit de dood heeft opgewekt en Hem daardoor nieuw, rein, onvergankelijk, eeuwig leven heeft gegeven. Onze Heere Jezus was trouwens de Eerste Die dit nieuwe, eeuwige leven, ontving!

En wij weten en geloven dat een ieder die in Hem gelooft deel heeft aan dat nieuwe leven en daarmee lid wordt van het Nieuwe Verbond. Lees het bekende vers uit:

Johannes 3 : 16

- 16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar eeuwig leven hebbe.

In dat Nieuwe Verbond heerst niet wet of "*gebod op gebod*"; daar heerst genade, vergeving, liefde! En er is maar één gebod, zegt Johannes "*In de Heere Jezus Christus geloven en elkander liefhebben!*"

1Johannes 3 : 23

- 23 En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.

Als wij nu door geloof en wedergeboorte deel hebben gekregen aan het Nieuwe Verbond, hoe kunnen we dan de Heere dienen?

Het antwoord vinden wij in:

2 Korinthe 3:5, 6

- 5 Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken, als uit onszelven; maar onze bekwaamheid is uit God;
- 6 Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt; maar de Geest maakt levend.

Uit onszelf kunnen wij dus niets, uit onszelf kunnen wij de Heer niet dienen. Maar Hij heeft ons bekwaam gemaakt, doordat Hij ons Zijn leven geschonken heeft. Dat is het nieuwe, eeuwige, leven en daarmee zijn wij wel in staat om Hem te dienen.

Als we dat nieuwe leven niet hadden, als we geen lid zouden zijn van het Nieuwe Verbond, dan had de Heere niets aan ons en kon Hij Zijn werk in ons ook niet doen!

En ons werk bestaat in eerste instantie daaruit ons aan Hem ter beschikking te stellen en Hem zo te dienen.

Wat een voorrecht een kind van onze Heere Jezus te zijn en Hem te kunnen dienen! De duivel, de tegenstander, vindt dat verschrikkelijk. Die wil juist dat wij onder de wet, onder het oude verbond gaan leven (want de letter, de wet, doodt, weet je nog uit 2 Korinthe 3 : 6).

De duivel wil dus dat wij religieus zijn, want dan zijn we blind, gebonden en hebben een deksel op het hoofd, waardoor we niet kunnen zien. Lees het nog maar eens na in 2 Korinthe 3 : 5-18.

In 2 Korinthe 4 : 3 en 4 staat dat waar de blijde boodschap van het Nieuwe Verbond/het Evangelie bedekt is, daar zijn de zinnen (zintuigen) verblind en daar kan men niet bestraald worden met het Licht van het Evangelie van Christus, Die het Beeld Gods is. Dat is precies wat de duivel wil bereiken, dat wij de Heere Jezus Christus in Zijn Heerlijkheid niet zien en maar lekker onder het deksel van het oude verbond blijven leven.

Maar dat doen wij niet. Wij openen de Bijbel, wij laten het Licht van Gods Woord in ons schijnen en dan zien wij de Heere Jezus in het Woord en leven in vrijheid onder het Nieuwe Verbond.

Leven onder het Nieuwe Verbond, leven uit genade, dat is hetzelfde als wandelen in het Licht.

Éfeze 5 zegt daarover vanaf vers 1:

1. *"Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen."*
2. *"En wandelt in de liefde."* (in het Nieuwe Verbond dus).
8. *"Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts."*

In de Heere Jezus zijn wij dus Licht, omdat Zijn leven in ons is, omdat wij door geloof deel hebben gekregen aan Zijn eeuwig leven. Nu is het aan ons, om in de praktijk van ons dagelijkse leven ook te wandelen in dat Licht. Wij zijn ten slotte kinderen des lichts en niet der duisternis.

Als je nu zegt: "Dat kan ik toch niet?!" Denk er dan aan dat God Zelf ons daarvoor bekwaam heeft gemaakt, en dat het daarom niet zo moeilijk is om te zeggen: "Heer, hier ben ik, ik stel mijn hart open voor Uw Licht, doet U maar Uw werk in mij."

Zo wandelen wij in het Licht!

In de brief aan de Hebreëen hebben wij al kunnen lezen dat de Heere Jezus de borg is voor een beter Verbond dan het oude verbond / de wet was. Net als in de Hebreënbrief gaat het in de hele brief van de apostel Paulus aan de Galaten ook over de tegenstelling van wet en genade. Dat is de tegenstelling van het oude verbond tegenover het Nieuwe Verbond.

De broeders en zusters in de gemeente in Galatië hadden namelijk een probleem. Zij waren bekeerd, hadden dus nieuw leven ontvangen door geloof in de Heere Jezus Christus, maar in de praktijk van hun dagelijks leven probeerden zij telkens weer om onder de wet / onder het oude verbond te leven. En dat kan natuurlijk niet!

Paulus wordt daar ook heel boos over en schrijft in:

Galaten 3:1-3

- 3 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?
- 2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?
- 3 Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?

Als je dus nieuw leven ontvangen hebt en daarna onder de wet gaat leven, dan ben je niet goed wijs, dan ben je "gek" geworden, zegt de apostel Paulus.

En dat vinden wij toch ook?!

Rechtvaardigheid is niet uit de wet, maar uit het geloof! Dat is het thema uit Galaten hoofdstuk 3.

Ook hier gaat het weer om het Oude Verbond en daar tegenover "geloof", namelijk Christus en het Nieuwe Verbond.

Galaten 3 : 10, 11

- 10 Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.
- 11 En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Zo is dat! Leven onder de wet is een vloek, is een last. Het drukt op ons en maakt het leven loodzwaar. Leven onder de wet is een last die wij niet kunnen dragen. Dat was in oudtestamentische tijd zo en dat is in onze dagen nog net zo!

Daarom zijn wij blij dat Christus ons verlost heeft van den vloek der wet. (Galaten 3 : 13) Daarom zijn wij blij dat Christus ons heeft geplaatst in de vrijheid van het Nieuwe Verbond.

Als dat niet zo was, was het leven niet het leven waard. Dan hadden wij door de wet alleen maar schuldgevoelens en waren in onze gewetens zwaar belast. Deze zware last heeft de Heere Jezus van ons afgenomen - wij zelf konden dat niet - en Hij heeft ons in de vrijheid van het Nieuwe Verbond geplaatst.

Als het zo is dat men door de wet niet gerechtvaardigd kon worden, wat was dan het nut van de wet? Galaten 3 geeft daar een antwoord op.

Galaten 3:19

19 Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was;...

(Het Zaad is Christus; zie vers 16)

De wet was dus niet van het begin aan, maar is pas later daarbij gekomen, om der overtredingen wil. De functie van de wet was namelijk dat men door de wet "goed en kwaad" zou kennen. De wet laat zien dat de mens een zondaar is, die niet anders kan dan de wet overtreden. De wet zegt: doe dit, doe dat, dit mag, dit mag niet, enzovoorts.

Eerst is het belangrijk om te weten dat de wet / het Oude Verbond niet voor iedereen was, maar speciaal voor Israël, want de Heere maakte alleen met het volk Israël dit verbond. En dat was ook nog eens 430 jaar na Abraham (vers 17), zodat in de tijd van Abraham geen wet bestond.

Lees dan Galaten 3 : 23 en 24 en je ziet dat Israël onder de wet in bewaring gesteld was tot "het geloof" zou komen. Het leuke nu is dat "het geloof" gewoon onze Heere Jezus Christus is.

Wij hebben al kunnen vaststellen dat het leven onder de wet helemaal niet nodig was. Van begin af aan heeft God bovendien iedereen en ieder volk de gelegenheid gegeven om door trouw en geloof met de Heere te kunnen leven. Een wet was daarvoor niet nodig.

Er was ook altijd een klein gedeelte van de mensen - de Bijbel noemt dat een "overblijfsel" - die dat ook deden. Hen was het Woord Gods met Zijn kracht en genade genoeg.

Paulus beschrijft in Romeinen 11 dat het in onze dagen ook nog hetzelfde is:

Romeinen 11 : 5, 6

- 5 Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.
- 6 En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

En ook hier kunnen wij zien dat het leven uit genade (onder het Nieuwe Verbond) en het leven onder de wet (onder het Oude Verbond) twee totaal verschillende dingen zijn, die elkaar uitsluiten of anders gezegd, die recht tegenover elkaar staan.

Het is dus of het Éen of het ander!

Israël, beter gezegd het Joodse volk, is een voorbeeld voor het leven onder het Oude Verbond. Zij, de Joden, leven ook vandaag onder de wet en willen van de genade van onze Heere Jezus Christus niets weten. Op een enkeling na. Daarom hebben zij - als volk - ook geen deel aan het nieuwe leven in Christus en aan Zijn genade.

Wie niet in de blijde boodschap gelooft, heeft geen deel aan het Nieuwe Verbond en is daarom ook geen gelovige. Wanneer je namelijk gelovig bent, stel je je vertrouwen in de Heere Jezus en luister je naar HEM. Daarom hebben mensen die onder het Oude verbond leven ook geen deel aan Gods rechtvaardigheid. De rechtvaardigheid van God wordt namelijk in het Evangelie van Christus geopenbaard en dat zonder de werken der wet.

Romeinen 3 : 21, 22

- 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden, zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten.
- 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

De wet was niet de rechtvaardigheid Gods, maar de wet getuigde wel van de rechtvaardigheid Gods. Israël had dus door het Oude Verbond al kunnen weten hoe het zat.

Psalm 32 : 2

- 2 Welgelukzalig is de mens, dien de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent...

Zo zie je maar, hoe belangrijk het is de Heere te kennen en Hem te volgen.

In de brief van de apostel Paulus aan de Hebreëen wordt ons de Heere Jezus voorgesteld als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond en als de Middelaar van het Nieuwe Verbond. Hebreëen 8 : 1 zegt zelf dat het de hoofdsom is van wat wij spreken.

Hebreëen 8 : 1

- 1 De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is, dat wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de rechterhand van den troon der Majesteit in de hemelen.

Het belangrijkste in ons geloofsleven is dus te aanvaarden dat Jezus Christus onze Heere is, Die in Zijn opstanding is gesteld tot Erfgenaam van God en daarmee tot Koning en Hogepriester. Als Koning zit Hij op de troon, in de hemel; als Hogepriester zorgt Hij voor de Zijnen, voor Zijn volk, de Gemeente. Dus Hij zorgt ook voor jou en voor mij.

Als Hogepriester van het Nieuwe Verbond is de Heere Jezus de Middelaar tussen God en de mensen. Zonder Hem kan niemand tot God komen. Als men niet wil geloven en vertrouwen in de Heere Jezus Christus, dan komt men nooit tot God, dan krijgt men nooit deel aan het Nieuwe Verbond.

Maar dat weten wij inmiddels: Nieuw leven - eeuwig leven - is alleen onder het Nieuwe Verbond mogelijk en niet onder het Oude Verbond.

De positie van de Heere Jezus is dus die van de Hogepriester en Middelaar van het Nieuwe Verbond. Hij zit in de hemel op de hoogste troon. Onder het Oude Verbond waren er ook Hogepriesters en priesters, maar die hadden een aardse positie en geen eeuwig leven. Er moesten dus steeds weer nieuwe priesters en hogepriesters onder het Oude Verbond komen, die voor hun volk zorgden.

Hebreeën 7 : 23, 24

- 23 En genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door de dood verhindert werden altijd te blijven;
- 24 Maar Deze (*onze Heere Jezus Christus*), omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk priesterschap.

De Heere Jezus zorgt daarom altijd voor ons, want Hij heeft eeuwig leven, en wij - die op Hem vertrouwen - ook. Daarom kan Hij ons ook volkomen zalig maken en kan Hij altijd voor ons bidden. (Hebreeën 7 : 25)

Bidt Hij dan voor ons? Ja! Lees maar eens:

Romeinen 8 : 34

- 34 Wie is het, die ons verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt.

Wat een voorrecht dat wij ons vertrouwen mogen stellen op de Hogepriester van het Eeuwige Nieuwe Verbond.

De priesters uit de oudtestamentische tijd moesten voor de verzoening van de zonden van het volk offers brengen. In Hebreëen 8 : 5 wordt duidelijk dat de beschrijvingen uit de wet (uit het Oude Verbond) voorbeelden en schaduwen van de hemelse dingen van het Nieuwe Verbond zijn.

Hebreëen 8 : 5

- 5 Welke het voorbeeld en de schaduw der hemelse dingen dienen, gelijk Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand was, als hij den tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt Hij, dat gij het alles maakt naar de afbeelding, die u op de berg getoond is.

Zo is dan ook de tabernakel die Mozes maakte slechts een afbeelding. Een afbeelding van wat God heeft laten zien van het Nieuwe Verbond en niet meer dan dat. Want er staat in:

Hebreëen 8 : 7

- 7 Want indien dat eerste verbond verbond onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn geweest.

Nu (na de opstanding van de Heere Jezus) leven wij onder het Nieuwe Verbond en dat is een beter verbond dan het oude, zegt:

Hebreëen 8 : 6

- 6 En nu heeft Hij zoveel uitnemender bediening gekregen, als Hij ook eens beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in betere beloftenissen bevestigd is.

En daar mogen wij deel aan hebben!

Was eigenlijk het Nieuwe Verbond in het Oude Testament aangekondigd? Het antwoord is "jawel", want in Hebreëen 8 vinden wij een verwijzing naar Jeremia 31.

Hebreëen 8 : 8, 9

- 9 Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;
- 9 Niet naar het verbond, dat Ik met hen vaderen gemaakt heb (*dat is het Oude Verbond*), ten dage als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want ze zijn in dit Mijn verbond (*Oude Verbond*) niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere."

Dan is het toch duidelijk dat men vanuit het Oude Testament al had kunnen weten dat God met Israël een Nieuw Verbond had willen maken. Zij, Israël, heeft al onder het Oude Verbond niet naar God geluisterd, en daarom heeft God aan hen geen aandacht meer gegeven toen zij de Messias verwierpen.

Als er dan nu, na de opstanding van de Heere Jezus, een Nieuw Verbond is, dan is het eerste verbond automatisch verouderd, niet meer geldig en speelt het geen rol meer. Daarom heet dat eerste verbond ook: het Oude Verbond.

Hebreëen 8 : 13

- 13 Als Hij zegt: Een Nieuw Verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt;

Onder het Oude Verbond was men verplicht om alle voorschriften, alle wetten en regels, in acht te nemen en uit te voeren die in het verbond beschreven zijn. Dat was een onmogelijke zaak, maar wie het niet deed, die was schuldig en verdiende de doodstraf.

Wat het Nieuwe Verbond betreft, gaat het er niet om, om wetten en regels letterlijk uit te voeren, maar de Heere zegt:

Hebreeën 8 : 10

10 Want dit is het verbond (*het Nieuwe Verbond*), dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven, en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Het Nieuw Verbond is dus een verbond dat in ons hart en verstand is. Paulus noemt dat in de tweede Korinthebrief dat wij dienaars zijn geworden, niet der letter (Oude Verbond), maar des Geestes (Nieuwe Verbond), want de letter (Oude Verbond) doodt, maar de Geest (Nieuwe Verbond) maakt levend.

Daarom is het belangrijk dat wij met zachtmoedigheid het Woord ontvangen en in onze harten laten planten. Ja hoor, wij laten het in onze harten planten, want de Heere Jezus doet dat! Wij lezen en horen Zijn Woord. Wij geloven het en Hij zorgt ervoor dat het in onze harten blijft.

Als leden van het Nieuwe Verbond zijn wij door de Heere Jezus Christus in de vrijheid geplaatst. Het Oude Verbond daarentegen was een gevangenis. Men was gevangen onder een juk - onder een zware last - van het Oude Verbond / de wet. Hieronder had men geen hoop op eeuwig leven, dus geen toekomst.

De Heere Jezus als onze Hogepriester en Middelaar van het Nieuwe Verbond zorgt natuurlijk ook alleen voor degenen die zich onder het Nieuwe Verbond plaatsen en Hem willen gehoorzaam zijn. Doe je dat als gelovige niet, dan zorgt Hij ook niet voor jou.

De gelovigen onder de Galaten waren zulke mensen, die wel in de opstanding van de Heere Jezus geloofden, maar toch niet onder het Nieuwe Verbond wilden leven. Paulus schrijft daarom in de brief aan de Galaten in:

Galaten 5:1,2

- 1 Staat dan in de vrijheid (*van het Nieuwe Verbond*), met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid (*Oude Verbond*) bevangen.
- 2 Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden (*zo gij onder het Oude Verbond leeft*), dat Christus u niet nut zal zijn.

Dus, wij mogen dan door geloof eeuwig leven hebben, maar in de praktijk hebben wij daar niets aan als wij niet ook onder het Nieuwe Verbond leven. Dan doen we dat toch gewoon en staan elke dag vast in het geloof in onze Heere Jezus Christus en stellen ons vertrouwen op Hem! Toch?!

Galaten 5 : 25

25 Indien wij door de Geest leven, zo laat ons ook door de Geest wandelen.

Als wij dus kinderen Gods zijn, dan is het ook vanzelfsprekend de bedoeling dat wij ons in ons dagelijks leven als kinderen Gods gedragen. Maar wat houdt dat in? Wat moeten wij dan doen? Wij zijn toch niet meer onder de wet? Wij leven toch niet meer onder het Oude Verbond met al die wetten, regels en geboden? Wij zijn toch als kinderen Gods onder het Nieuwe Verbond geplaatst? Wat vraagt de Heer dan van ons, als leden van het Nieuwe Verbond? Het antwoord vinden wij natuurlijk in Gods Woord, onder andere in de eerste brief van de apostel Johannes.

1Johannes 3 : 23, 24

23 En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander lief hebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.

24 En die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in denzelven.

Dat is toch niet zwaar? Dat is toch geen juk, zoals het Oude Verbond? Wat de Heer wil, is dat wij in Hem geloven en dat wij - die geloven - elkaar liefhebben. Dat betekent dat wij het geloof in Hem met elkaar delen en dat wij gemeenschap (= eenheid) met elkaar hebben in Zijn Naam.

De inhoud van het Nieuwe Verbond bestaat maar in één regel of gebod. Dat is niet moeilijk. Wij hebben al kunnen zien dat de regels, wetten en geboden van het Oude Verbond veel te zwaar waren en niemand in staat was om al die wetten te houden en te vervullen. Bij het Nieuwe Verbond is dat anders.

In het Johannes Evangelie zegt de Heere Jezus tot Zijn discipelen:

Johannes 13 : 34

34 Een nieuw gebod (*het Nieuwe Verbond*) geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt.

De Heere Jezus heeft ons lief. Hij wil onder het Nieuwe Verbond als Hogepriester voor ons zorgen en gemeenschap (eenheid, contact) met ons hebben. Daarom woont Hij door en met Zijn Woord in ons hart.

Wat kunnen wij dan doen? Nou ja, Hem liefhebben, toch?!

Wij stellen ons hart in zachtmoedigheid open voor Hem en Zijn Woord. En als wij dat doen, dan hebben wij ook automatisch elkaar lief en zoeken de gemeenschap van broeders en zusters die de Heere Jezus Christus ook liefhebben.

Dit is precies de enige opdracht van het Nieuwe Verbond.

Het geslacht

Een mens wordt wel vergeleken met een boom, zoals de man in Psalm 1. Zijn voeten de wortels, zijn benen en lijf de stam, zijn armen de takken, de kruin zijn hoofd. Zo worden families en volkeren ook vergeleken met een boom, ooit uit een zaadje uitgegroeid tot een groot geheel met heel veel vertakkingen. Wij noemen opeenvolgende generaties niet voor niets een stamboom. Bij de planten en dieren is het van groot belang wie de vaders en moeders in de stamboom zijn. Zijn ze gezond, slim en sterk, dan geven ze dat door aan hun kinderen en ontstaat er een sterk geslacht. Bij de mensen speelt ook bezit een grote rol. Heb je arme ouders die ziekelijk zijn, dan begint je leven toch heel anders dan wanneer ze rijk en gezond zijn.

Om het volk Israël goed te leren kennen is het eerst belangrijk de stamboom uit te tekenen. De stamvader van Israël is Jakob, maar hij is niet de werkelijke wortel van de familie Israël. Abraham wordt de stamvader van Israël genoemd en het volk dat uit hem zou groeien, begint te vertakken bij de twaalf zonen en ene dochter van zijn kleinzoon Jakob.

In het boek Genesis wordt uitgebreid aandacht besteed aan het nageslacht van Adam; (Genesis 5 : 1-32) hij is immers de stamvader van alle mensen. Als eerste mens ontving hij van God: "*De belofte*". (Genesis 3 : 15) Eva immers zou een kind krijgen dat de vijand zou verslaan en daarna over het werk van Gods handen - de schepping - zou heersen. Niet Kaïn en ook Abel niet werden hiervoor uitverkoren, maar hun broer Seth zou de geslachtslijn voortzetten die uiteindelijk het beloofde zaad zou voortbrengen.

Heel Genesis en de hele Bijbel door, (Matthéüs 1 : 1-14, Lukas 3 : 23-38) wordt deze stamboom opgetekend, om aan het einde te kunnen zien dat de Here Jezus de zoon des mensen is - de zoon van Adam - rechthebber op de troon van de aarde. Met recht wordt Jezus óók genoemd: "*Mijn Knecht Israël*" (Jesaja 49 : 3) en staat over Hem: "*Uit Egypte heb ik Mijn Zoon geroepen*". (Matthéüs 2 : 15)

Het volk Israël draagt in de Bijbel de belofte van de komende Verlosser met zich mee; de belofte die gedaan werd aan Adam, maar meer in het bijzonder aan Abraham.

De stamvader

Johannes 8 : 39

39 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham doen.

De Israëlieten in de tijd van de Here Jezus waren er duidelijk over wie volgens hen de stamvader van hun volk is. De belofte dat uit Abraham een groot volk zou groeien, dat het land Kanaän tot erfdeel zou ontvangen, werd immers aan Abram (Vader is verheven) gedaan; en gelijk hebben ze. De man uit Ur der Chaldeeën is de grote geloofsheld van het boek Genesis. Hij is de man die trouw bleef geloven in de belofte die God hem gedaan had: *"Die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw erfgenaam zijn."* (Genesis 15 : 4) Sarai werd, 91 jaar oud, moeder van een zoon, samen met haar honderdjarige man. Dat is pas lang wachten op iets dat beloofd is. Dat vraagt volhouden; naar iets uitzien, je hele leven lang.

God had tegen Abraham gezegd dat hij zijn zoon "Izak" moest noemen, omdat zowel hij als Sarai gespot hadden met de belofte van God. Zo herinnert God in de naam van hun zoon, Abraham en Sarai aan hun ongelooft en laat Hij in zien Izak dat Hij de laatste is, die lacht. Zoals Hij zegt: *"Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen (Israël en de volkeren) bespotten."* (Psalm 2 : 4) Niet alleen het lange wachten van Abraham is een bron van inspiratie voor diegenen *"die ook wandelen in de voetstappen van het geloof van Abraham"*. (Romeinen 4 : 12) Ook het beroemde verhaal van het offeren van Izak is dat. Abraham zou Izak geslacht hebben in opdracht van God, indien Hij niet in een ander offer had voorzien. *"En Abraham noemde den naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien!"* (Genesis 22 : 14)

De HEERE voorziet in verlossing en wij vertrouwen net als Abraham *"...dat de God machtig is, ook uit de doden te verwekken"*. (Hebreeën 11 : 18) Hij, Abraham, aan wie het Evangelie verkondigd werd, (Galaten 3 : 8) vriend van God (Jakobus 2 : 23), is niet alleen de stamvader van Israël geworden. Maar ook zoals beloofd (en zoals zijn naam zegt:) *"Vader van een menigte van volken"*. (Genesis 17 : 5) Namelijk: *"Welke een vader is van ons allen"* (= alle gelovigen) volgens (Romeinen 4 : 16)

Izak en Ismaël

Galaten 4 : 22

22 Want er is geschreven, dat Abraham twee zonen had, één uit de dienstmaagd, en één uit de vrije.

Ismaël is de eerste zoon van Abraham, geboren uit de Egyptische slavin Hagar. Abraham en Sarai wilden de HEERE God een handje helpen door, via een soort draagmoeder, de belofte te vervullen dat zij een kind zouden ontvangen. Dit was echter niet wat God gesproken had en Hij herhaalt zijn belofte: "*Mijn verbond zal ik met Izak oprichten*". (Genesis 17 : 21) Abraham en Sara moesten leren wachten. Niet zelf hun best gaan doen om God te helpen, maar gewoon vertrouwen op wat Hij gezegd had, hoe ongelooflijk ook.

Uit de geschiedenissen van Izak en Ismaël leren we twee belangrijke zaken. De eerste van deze is de instelling van de besnijdenis voor het volk van Abraham. De besnijdenis, (na de zevende en) op de achtste dag uitgevoerd, beeldt overduidelijk uit dat het oude - de voorhuid - weggesneden wordt, opdat het nieuwe zichtbaar wordt. Dit principe geldt voor de gehele schepping, die nu in pijn is, omdat zij binnenkort een nieuwe schepping zal baren. (Romeinen 8 : 22) De blijde boodschap is immers dat er een nieuwe hemel en aarde geboren gaan worden en dat "een ieder die in Hem gelooft" daarin zal wonen. Voor het zover is, zal er nog veel pijn en verdriet zijn in deze oude wereld. Maar kómen zal die nieuwe schepping er! En die zal zonder tranen en zonder pijn zijn.

Ten tweede wordt in dit verhaal de vijandschap tussen Izak en Ismaël beschreven; de vijandschap tussen het oude en het nieuwe. De oude is Ismaël, die spot met Izak (de nieuwe). (Genesis 21 : 9) Paulus zegt: "*Ismaël vervolgde Izak*." (Galaten 4 : 29) Ook in onze dagen is deze vijandschap duidelijk te zien tussen het Jodendom en de Islam. De Arabieren zijn volgens de overlevering afstammelingen van Ismaël. Zij beroemen zich ook op hun aartsvader Abraham, maar willen de echte zoon Israël niet als grote broer. Paulus leert ons (Galaten 4) nog een betekenis van het verhaal. Ismaël staat voor het oude verbond, voor slavernij, en Izak voor het Nieuwe Verbond, voor vrijheid. Wij moeten daar uit leren, zegt hij, om geen kinderen meer te zijn tegen wie gezegd wordt: "Pas op, dat mag niet", maar wij zouden volwassen worden en juist, in de vrijheid die God ons gegeven heeft, Hem dienen.

Jakob en Ezau

Hebreeën 12 : 17

17 Gelijk Ezau, die om een spijsje het recht van zijn eerstgeboorte weg-gaf. Want gij weet, dat hij ook daarna, de zegening willende beërven, verworpen werd; want hij vond geen plaats des berouws, hoewel hij dezelve met tranen zocht.

In Ezau vinden we, net als in Ismaël, de oude wereld uitgebeeld. Deze oude schepping is weliswaar als eerste geboren, maar zal niet als erfgenaam aangesteld worden. Immers "die het langst leeft, erft alles" en de langstlevende is degene die eeuwig leeft. En dat is onze Here Jezus Christus, de eerstgeborene van de nieuwe schepping. Ook hier wordt Jakob gezegend boven zijn oudere broer, net zoals gebeurde bij Seth en bij Izak. Telkens opnieuw leert God ons in Zijn Woord dat hij het eerste dat geboren wordt wegneemt en het tweede dat daarna komt laat bestaan. Hetzelfde geldt voor ons. Wij moeten leren dat: *"Gij zoudt afleggen... den ouden mens... en gij zoudt vernieuwd worden in den geest... en den nieuwen mens aandoen"*. (Éfeze 4 : 22-24)

Rebekka is, net als Sara, eerst onvruchtbaar. Dat betekent: Er komt niets uit, het is leeg. (Een oud Nederlands woord hiervoor is "ijdel"; daarover spreekt het boek Prediker: "het is alles ijdel onder de zon".) Het duurt lang, net als bij Sara. Toch wordt ook Rebekka uiteindelijk zwanger, maar zelfs voordat de tweeling geboren wordt, hebben ze al ruzie. God voorspelt dan ook: *"Twee volken zijn in uw buik, en zullen zich... vanéén scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen"*. (Genesis 25 : 23) Ezau wordt als eerste geboren, Jakob komt er vlak achteraan, maar zal door het leven gaan als de jongste, de kleinste. Toch zal Jakob erven boven Ezau en de belofte van God aan Abraham en Izak verder dragen. God kiest Jakob.

Hier zien we opnieuw dat de eerste - het oude - Ezau, verdwijnt in de historie; maar dat de laatste - het nieuwe - Jakob, blijft bestaan. Hoewel Jakob in kracht de mindere is van Ezau, zal uiteindelijk toch Ezau Jakob dienen. Zo is en zal het gaan met Israël en alle andere volkeren. Israël wordt nu (door de omliggende Arabische volkeren) gepest als het jongere broertje, maar zal uiteindelijk door de genade van God boven zijn broer verheven worden.

Israël

De naam of het woord Israël in het Hebreeuws bestaat uit twee delen: Isra - El. Het woord El betekent: "God". Het komt apart voor en in heel veel verschillende samenstellingen, zoals in Beth-El (Huis van God) en Elia (Mijn God is Jehovah). Het woord "God" wordt omschreven in een Nederlands woordenboek als: "het Opperwezen, de Schepper, de Geest waardoor en waarin alles is". Isra betekent zoveel als "overwinnen", "kracht hebben" zoals een "strijder" of "heerser" en komt voor in de naam Serajah: de HEERE is Heerser. Samen vormen Isra en El dus Heerser - God, maar heers je met of over iemand? Strijden tegen God of met God?

Wanneer we de geschiedenis van Genesis 32 lezen, zien we dat Jakob in die nacht strijdt tegen God. De dageraad gaat op, de dag begint en Jakob zegt tot de man waarmee hij strijdt: *"Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent."* Waarop de man antwoordt: *"Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israël; want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht."* Nu weet Jakob dat hij met God gestreden heeft, want hij noemt die plaats bij de beek de Jabbok: "Pniël", gezicht (Pni) van God (El). Jakob hoort nu ook dat hij bijzonder gezegend gaat worden. Dat hij en zijn nageslacht uitgekozen zijn om "samen met God te strijden" en "met God te regeren". Profetisch: Eerst strijdt Jakob (ongelovig Israël) tegen de HEERE, maar in de toekomst zal zij heersen met de HEERE. Zo werd aan Jakob de naam voor zijn nageslacht gegeven. Zijn nieuwe naam ging over op het volk, dat we kennen als Israël.

Jakob, en na hem het volk Israël, wilde, net als alle mensen, heersen als een god in hun eigen leven. Zelf de dienst uitmaken en denken dat je door je eigen sterkte of slimheid zegen kunt afdwingen. Dat is wat mensen graag willen; kunnen zeggen: "Wat ben ik goed!" Jakob heeft veel moeten verdragen, maar heeft zo wel geleerd op de HEERE te vertrouwen en daarin is hij ons tot voorbeeld.

2 Timótheüs 2: 12

12 Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen;..

God zegt tegen ons dat wij, niet nu, maar in de toekomst, zullen heersen als koningen. Uit Zijn genade. Met Hem.

Lea en Rachel

Genesis 35 : 19

19 Alzo stierf Rachel; en zij werd begraven aan den weg naar Efrath, hetwelk is Bethlehem.

Jakob heeft net als zijn vader Izak zijn vrouw gevonden in het buitenland. Izak wilde niet dat Jakob trouwde met iemand uit Kanaän zoals Ezau gedaan had, maar met iemand uit de familie van Terah, Jakobs overgrootvader. Jakob reist naar Haran, naar de familie van zijn moeder Rebekka om daar zijn vrouw te zoeken. Onderweg belooft God Jakob in een droom: *"En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen gij trekken zult, en Ik zal u wederbrengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb."* (Genesis 28 : 15)

Met deze belofte komt Jakob aan in Haran, waar hij verliefd wordt op Rachel en haar wil trouwen. Oom Laban echter bedriegt Jakob door hem de oudere zuster van Rachel - Lea - tot vrouw te geven. Jakob blijft echter in Haran om ook Rachel, de jongste, te kunnen trouwen. Opnieuw laat de HEERE hier aan ons zien dat, hoewel de oudste het eerst aan bod komt, toch de jongste de meest geliefde is. Dit principe zie je ook bij het volk Israël en de Gemeente. Israël was het volk dat het eerste geroepen werd, maar de Gemeente, die nu geroepen wordt om Gods volk te zijn, krijgt van God de meest bijzondere plaats; die in de hemel.

Lea krijgt als eerste kinderen van Jakob: Ruben, Simeon, Levi en Juda worden uit haar geboren. Rachel is ongeduldig en ze geeft, net als Sara, haar slavin als vrouw en uit Bilha worden Dan en Nafthali geboren. Uit Zilpa, de slavin van Lea, worden Gad en Aser en uit Lea nog Issaschar, Zebulon en Dina geboren. Rachel moet net als Sara en Rebekka lang wachten op het nieuwe leven dat uit haar geboren zal worden. In haar lange wachten wordt opnieuw een voorbeeld gegeven aan ons. Al duurt het nog zo lang, God houdt woord. Jozef wordt geboren. Later keert Jakob terug naar Kanaän. Daar wordt de laatste zoon Benjamin geboren en niet voor niets wordt vermeld dat dit alles bij Bethlehem gebeurde. Hier zou immers de allerlaatste in de lijn van zonen geboren worden. *"En gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden"*. (Matthéüs 1 : 21)

Levi**Deuteronomium 10 : 8, 9**

- 8 Ter zelver tijd scheidde de HEERE den stam Levi uit, om de ark des verbonds des HEEREN te dragen, om voor het aangezicht des HEEREN te staan, om Hem te dienen, en om in Zijn Naam te zege-
nen, tot op dezen dag.
- 9 Daarom heeft Levi geen deel noch erve met zijn broederen; de HEERE is zijn Erfdeel, gelijk als de HEERE, uw God, tot hem gesproken heeft.

Jakob kreeg twaalf zonen en deze zouden elk op zich een stam, een familie, binnen Israël vormen. Eén zou echter een uitzondering zijn en dat was de stam van Levi. In de familie van Levi worden namelijk later zijn kleinzonen Mozes en Aäron geboren. En Aäron kreeg een bijzondere roeping van de HEERE. Hij, zijn zonen en de volgende generaties uit zijn stam, zouden de HEERE dienen en onder de andere stammen de wet leren die zij van Mozes gekregen hadden. Dit wordt "het priesterambt" genoemd, oftewel zij zijn aangesteld om het werk dat in de Tabernakel gedaan moest worden uit te voeren. De Levieten zouden zorg dragen voor de Tabernakel en al het werk dat daarbij hoort, zoals het offeren. Levi krijgt daarom in het beloofde land ook geen plaats toegewezen om te wonen. Zij zouden onder de andere stammen wonen, zodat zij hun dienstwerk goed konden doen. Daarnaast was het niet de bedoeling dat zij ander werk zouden doen dan het dienen van de HEERE. Speciaal hiervoor werd door de wet geregeld dat de Levieten delen mochten in "de tienden", die door alle stammen aan de HEERE gegeven werd. Deze "tienden" zijn het tien-de deel, 10%, van alles (vee, landbouwproducten) wat men als zegen van de HEERE ontving. Deze zou men aan de Levieten geven, opdat zij hiermee de HEERE zouden dienen en daarvan konden leven.

Dat het beloofde land toch onder twaalf stammen verdeeld kon worden, komt door de zonen van Jozef: Manasse en Efraïm. In plaats van Jozef en Levi worden zij als stammen van Israël aangesteld. Ook hier wordt de tweede die geboren wordt (Efraïm), de eerstgeborene. Deze bijzondere stam in het Oude Testament beeldt de speciale positie uit van de Gemeente nú, onder het Nieuwe Testament: *"Zo wordt jij ook zelve, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus."* (1 Petrus 2 : 5)

Juda

Genesis 49 : 8, 10

- 8 Juda! gij zijt het, u zullen uw broeders loven; uw hand zal zijn op den nek uwer vijanden; voor u zullen zich uws vaders zonen nederbuigen.
- 10 De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelve zullen de volken gehoorzaam zijn.

De vierde zoon van Jakob - Juda - is de stamvader die het koningschap over het volk Israël zou beërven. Juda is het begin van de koninklijke familie onder Israël. Toch komt Juda zelf in het begin van het verhaal in Genesis niet erg koninklijk naar voren. Hij is het immers die aan zijn broers voorstelt om Jozef te verkopen als slaaf aan kooplieden uit Midian? Slechts een paar zilverlingen is Jozef waard, terwijl hij later, op de Farao na, de machtigste man van de wereld zou worden. Later in de geschiedenis gedraagt Juda zich, zoals van een koning verwacht mag worden. Juda had het verdriet van zijn vader gezien en later vader Jakob ervan overtuigd dat Benjamin mee moest naar Egypte, omdat ze anders geen eten zouden kunnen kopen in Egypte. Hij neemt zijn verantwoordelijkheid als de onderkoning van Egypte dreigt om Benjamin niet te laten gaan. Hij biedt aan om, in de plaats van zijn jongste broertje, in Egypte als slaaf achter te blijven. Dit is het moment dat Jozef zich bekend maakt aan zijn broers; wanneer hij ziet hoe zijn broer veranderd is. Wat zal Juda opgelucht geweest zijn toen Jozef hem en zijn broers alles vergaf wat zij hem aangedaan hadden en hun vertelde dat God juist hun kwaad gebruikt had ten goede. God had het verraad van de broers van Jozef gebruikt om het volk te verlossen en te behouden.

Afstammelingen van Juda worden later "Joden" genoemd en uit deze stam wordt onze HEERE geboren. Hij zal niet alleen Koning over Israël worden, maar Koning over alle volkeren en heel de schepping.

Net als Jozef werd de Here Jezus ook verraden en verkocht voor een paar zilverlingen door zijn eigen broers (zijn eigen volk) en Judas was de aanstichter van het kwaad tegen Jezus, zoals Juda dat was bij Jozef. Opnieuw gebruikt onze God het kwaad om tot het goede te komen. Door dood en opstanding werd de Here Jezus uiteindelijk door God verhoogd. Hij is als Koning aangesteld in de hemel. Hoewel het nog onzichtbaar is, is Hij al onze Redder en Koning.

Jozef

Genesis 37 : 3

3 En Israël had Jozef lief, boven al zijn zonen; want hij was hem een zoon des ouderdoms; en hij maakte hem een veelervigen rok.

Genesis 49 : 26

26 De zegeningen uws vaders gaan te boven de zegeningen mijner voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige heuvelen; die zullen zijn op het hoofd van Jozef, en op den hoofdschedel des afgezonderden zijner broederen!

Wat een rijke zegeningen spreekt Jakob uit over zijn geliefde zoon Jozef. Hoewel zijn broer Juda het koningschap erft en zijn broer Levi het priesterschap, wordt op bijzondere wijze het eerstgeboorterecht aan Jozef gegeven. In zijn leven wordt op een bijzonder duidelijke wijze verwezen naar Jezus Christus. Jozef ervaart in zijn leven wat vernedering en verhoging is en is daarin een beeld van onze Here Jezus. In zijn leven wordt uitgebeeld dat de Messias "door lijden Zijn heerlijkheid zou ontvangen". Zoals Jozef verhoogd werd door Farao, zo werd onze Here Jezus verhoogd door Zijn Vader. De God van Abraham, Izak en Jakob redde Jozef uit de gevangenis, maar tot onze Heiland sprak Hij: *"Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenerend."* (Handelingen 13 : 33)

Hij werd immers de Eerstgeborene uit de dood en op Hem komen alle zegeningen die eens in het Oude Testament beloofd zijn. De zegeningen van het eerstgeboorterecht werden via Jozef nog één keer doorgegeven aan Efraïm, zijn tweede zoon. Daarna niet meer. Op Jozef en Efraïm blijft het. (Jeremia 31 : 9) We kunnen in de bijzondere zegeningen die Jozef en Efraïm ontvangen de zegeningen zien die Christus en de Gemeente ontvangen van God. Zoals Juda en de overige stammen aardse zegeningen beloofd worden en deze aan het volk Israël op aarde vervuld zullen worden, zo worden aan Jozef en Efraïm, weliswaar verborgen, hemelse zegeningen beloofd die in Christus en de Gemeente vervuld worden. Dit is altijd een geheim, een verborgenheid, geweest in Gods Woord, maar God wil ons laten zien dat de rijke zegeningen van de Gemeente al lang geleden voorzeggd zijn. Op verborgen wijze laat God zo aan ons zien dat buiten Israël om er nog een volk geroepen zou worden om te erven. Dit wordt door Paulus in zijn brieven aan ons uitgelegd, hoewel dit alles niet altijd even eenvoudig te begrijpen is.

Egypte

Exodus 3:7

7 En de HEERE zeide: Ik heb zeer wel gezien de verdrukking Mijns volks, hetwelk in Egypte is, en heb hun geschrei gehoord.

Gedwongen door hongersnood is het volk Israël bij Jozef in Egypte komen wonen. Daar in het land Gosen, in het noorden van het land, hadden ze het goed. Nadat Jozef gestorven is, komt er een Faraó op de troon die Jozef niet gekend had en deze begint met het uitbuiten van Israël. Binnen drie generaties verandert alles weer voor het volk Israël. Van vrienden van het koninklijk huis naar slavernij. Egypte wordt "het diensthuis" genoemd. Daar wordt het volk Israël gedwongen een aardse koning te dienen in het bouwen van zijn koninkrijk. Zo wordt Egypte in de Bijbel het beeld van deze wereld. Een wereld die Israël vervolgt en bouwt aan zijn koninkrijken zonder God. Net zoals bij de torenbouw in Babel, bouwt Egypte met tichelen (gebakken stenen van leem en stro) in plaats van met natuursteen. De wereld bouwt en vertrouwt op zijn eigen kunnen, technieken en uitvindingen, maar alles wat zij voortbrengt is tijdelijk. Degene die voor de eeuwigheid wil bouwen, bouwt op de HEERE; een dwaas man bouwt op zand, maar een wijs man bouwt op steen. Deze twee steensoorten staan tegenover elkaar en leren ons te bouwen op dat wat blijft en te vertrouwen op het werk dat de Here Jezus voor ons gedaan heeft. Hij is de geestelijke steenrots.

Israël zwoegt en ploetert in Egypte onder een zwaar juk, zonder resultaat. De situatie in het diensthuis komt overeen met de situatie onder de wet. Dat Israël is hetzelfde volk waar de Here Jezus tegen zei: *"Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven."* (Matthéüs 11 : 28) Het volk zuchtte onder het juk van de wet. Zij werd door haar leiders gedwongen hard te werken voor haar zaligheid. Onze Here Jezus leert hen (en ons) juist om in de rust van Zijn volbrachte werk in te gaan. Zijn juk is zacht en zijn last is licht. Hij leert ons om zachtmoedig en nederig van hart te zijn en voor de eeuwigheid op Hem te bouwen. Hij is de Rots waarop wij bouwen; de zaligheid kunnen we niet verdienen, maar wordt ons in genade gegeven. *"Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid"*. (Romeinen 4 : 5)

Mozes**Deuteronomium 18 : 15**

15 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen.

Zo voorzegt Mozes aan het volk Israël dat niet hij, maar "een Profeet als mij" (= Christus) uiteindelijk Degene is waarnaar het volk zou luisteren. Van onze Heiland werd immers gezegd: *"Deze is waarlijk de Profeet."* (Johannes 7 : 40) Daaruit leren we dat ook het leven van Mozes vergeleken kan worden met de omwandeling van de Here Jezus op aarde. Mozes wordt als kind op wonderbaarlijke wijze behouden als de Farao van Egypte beslist om alle jongetjes die geboren worden te doden. Ook Jezus ontsnapt als kind aan de dood wanneer de koning van Israël - Herodes - alle jongetjes in Bethlehem laat doden. In de zogenaamde "verzoeking in de woestijn" biedt de satan de Here Jezus de koninkrijken van de wereld aan. Hij probeert Hem te verleiden met macht en rijkdom in deze wereld. De Here Jezus liet zich niet verleiden, net als Mozes. *"Door het geloof heeft Mozes.... geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden; Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben; Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons."* (Hebreeën 11 : 24-26)

Zo is Mozes een voorbeeld van geloof en daarmee een uitbeelding van onze Here Jezus, de Gelovige. Onze Heer liep een loopbaan van geloof en door zijn vasthoudendheid heeft hij de weg geopend die tot het leven leidt. Zoals de HEERE door Mozes de weg door de Schelfzee opende en Israël uit Egypte verlost, zo geeft God Zijn Zoon als "de ware levende weg", die dwars door de dood heen verlost.

Wij, die "gedoopt zijn in Christus", zijn de Here Jezus gevolgd en hebben in de dood onze oude mens achtergelaten en zijn met Hem opgestaan, opdat: *"Ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden"*. (Romeinen 6 : 4) Israël is ons tot waarschuwend voorbeeld op deze nieuwe weg die wij gaan. Wij zouden niet klagen en terugverlangen naar vroeger. Laat ons in deze woestijn waarin wij wandelen geleid worden door de Profeet als Mozes, onze Here Jezus Christus.

Pascha

1 Korinthe 5 : 7

- 7 Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.

Zoals de besnijdenis als teken gegeven wordt aan Israël, omdat zij het "volk des HEEREN" zijn, zo wordt aan hen ook opgedragen elk jaar het Paasfeest te vieren als teken. Gods uitverkoren volk zou nooit mogen vergeten op welk een machtige wijze God hen verlost had. Helaas wordt dit feest nog steeds door de Joden gevierd en geloven zij nog steeds niet dat de Here Jezus als het werkelijke Paaslam ons voor eens en voor altijd verlost heeft van de dood. Het was immers de HEERE die "de verderver" niet toeliet de eerstgeborene te doden in het huis, waarvan de deurposten bestreken waren met het bloed van het Paaslam. Zo werden de Israëlieten beschermd door een onschuldig lam dat tot hun redding geslacht werd en door het bloed van het dit lam werden zij verlost om de HEERE daarna in vrijheid te kunnen dienen. Geen ander feest is zo'n duidelijke afspiegeling van het reddende werk van onze Heiland, verlossing "...door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam". (1 Petrus 1 : 19) "Het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt". (Johannes 1 : 29) zou door Zijn bloed zijn: "Een verzoening voor de zonden der gehele wereld". (1 Johannes 2 : 2) Zo is ons Pascha voor ons geslacht, maar over de Here Jezus Christus wordt ook gezegd: "Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging." (Openbaring 5 : 12) Wij zijn verlost uit de slavernij van zonde en van dood opdat wij: "Feest houden, niet in den ouden zuurdesem, noch in den zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid". (1 Korinthe 5 : 8)

Zuurdesem is een stukje gegist deeg, dat men bewaard van het vorige baksel. Door gisting wordt het deeg en dus ook het brood lekker luchtig. Zuurdesem staat voor "lucht", "leegte" oftewel: de inhoudsloze, doelloze, zondige oude schepping. Wij zouden in ons nieuwe leven niets van gisteren (de oude schepping), meenemen. "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden". (2 Korinthe 5 : 17)

De wet

Vele zegeningen heeft Israël ontvangen, maar het eerste en belangrijkste is dat *"hun de woorden Gods zijn toebetrouwd"*. (Romeinen 3 : 2) Deze woorden ontving Israël via Mozes van de HEERE in de woestijn bij de berg Horeb en hierin legde God het verbond tussen Hem en het volk vast. Hij zou hen leiden en zegenen boven alle volkeren, wanneer zij zich aan de vastgelegde afspraken zouden houden. Dit verbond wordt beschreven als een huwelijk, (*"...hoewel ik hen getrouwd had"*; Jeremia 31 : 32) waarin God zich verbindt met Israël als zijn vrouw. Het volk wilde echter niet zien dat zij van nature zondaren waren zoals alle mensen en dat zij dit verbond met deze Heilige God van hemel en aarde niet zouden kunnen houden. Zij zeiden wel tot Mozes: *"Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!"* (Exodus 19 : 8) maar zouden dit nooit kunnen waarmaken.

Zo werd het verbond in plaats van een zegen een vloek voor het volk. *"Want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen"*. (Galaten 3 : 10) In het Nieuwe Testament wordt ons uitgelegd dat de wet - het oude verbond - juist gekomen was om de mens te laten zien dat hij door "de werken der wet" niet gerechtvaardigd kan worden. Er is niets mis met de wet, (deze is heilig en rechtvaardig en goed) maar door de wet leren we dat we zonde hebben en zonden doen. Net als bij Adam blijkt dat wanneer wij horen: "Doe dit" of "doe dat niet", wij juist het tegenovergestelde doen. Er is maar één manier om van de zonde af te komen en dat is sterven; dat deed de Here Jezus in onze plaats.

De basis van beide verbonden is echter gelijk: "Liefde", beschreven in het grote gebod: "Hebt u naaste lief als uzelf". Onder het Nieuwe Verbond lukt "liefhebben" wel. *"Niet als u schrijvende een nieuw gebod, maar hetgeen wij gehad hebben van den beginne, namelijk dat wij elkander liefhebben"*. (2 Johannes : 5) *"De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet"*. (Romeinen 13 : 10)

Gelukkig leert het Oude Testament ons meer dan dat wij van nature zondaars zijn. Het Oude Testament is nadrukkelijk ook een voorafschaduwing met tal van verwijzingen (in beeldspraak) naar het Nieuwe Verbond.

De woestijnreis

Exodus 17 : 6

- 6 Zie, Ik zal aldaar voor uw aangezicht op de rotssteen in Horeb staan; en gij zult op den rotssteen slaan, zo zal er water uitgaan, dat het volk drinke.

1 Korinthe 10 : 4

- 4 En allen denzelfden geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde; en de steenrots was Christus.

De weg die Israël gaat vanuit Egypte tot in het beloofde land zit vol met gebeurtenissen die ons spreken over de betekenis van Christus voor de gelovigen van vandaag, (nog wandelend in de wereld). Het Manna dat uit de hemel neerdaalde, wit en zoet als honing wijst vooruit naar onze Here Jezus die zei: *"Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven."* (Johannes 6 : 51) Het water dat uit de Rotsteen kwam, nadat deze geslagen werd door Mozes, spreekt ons over het lijden van onze Heiland en de heerlijkheid die daaruit voorkomt. In Jesaja zegt de Messias: *"Ik geef Mijn rug dengenen, die Mij slaan, ... Want de Heere HEERE helpt Mij, ... daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen."* (Jesaja 50 : 6, 7)

David zegt: *"Die den rotssteen veranderde in een watervloed, den keisteen in een waterfontein."* (Psalm 114 : 8) Deze woorden worden waar in onze Here Jezus Christus: *"Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven."* (Johannes 4 : 14) De wolkkolom, het gouden kalf, de bloeiende staf van Aäron, spreken over onze Here Jezus Christus en Zijn werk. Wanneer het volk Israël opnieuw klaagt over hun lange reis, zendt de HEERE een plaag van giftige slangen, maar wanneer het volk erkent dat het gezondigd heeft zorgt God ook voor de uitkomst. Hij laat Mozes een stang oprichten met daarop een koperen slang en een ieder die naar deze slang keek, genas. Zo wordt de slang, die altijd gezien wordt als een beeld van de tegenstander satan, nu gebruikt als beeld van onze Heiland: *"En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden. Opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."* (Johannes 3 : 14)

De tabernakel

Hebreeën 8:5

- 5 gelijk Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand was, als hij den tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt Hij, dat gij het alles maakt naar de afbeelding, die u op den berg getoond is.

De brief aan de Hebreeën is voor het begrijpen van de wetten die het volk Israël van de HEERE ontvangt van groot belang. In dit boek wordt ons uitgelegd waartoe al deze regels, die tot in het kleinste detail worden beschreven, nu eigenlijk dienen. We leerden al dat de wet het volk zou leren dat zij van nature zondaars zijn die verzoening nodig hebben, net als alle mensen. Onder het Nieuwe Verbond worden echter onze ogen geopend en schijnt de Heilige Geest die in ons woont met Zijn Licht over en in de boeken van Mozes. Wat we dan te zien krijgen is een schaduw, een beeld van het Nieuwe Verbond en gaan we begrijpen wat de uitspraak van de Here Jezus betekent: *"Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen."* (Matthëus 5 : 17)

Dit is een belangrijk beginsel in het lezen van het Oude testament. Wat je ook leest kan op één of andere wijze spreken over onze Here Jezus Christus en het werk dat Hij gekregen heeft om te vervullen. Zonder de aanwijzingen in het Nieuwe Testament zouden we veel dingen nooit gezien hebben, maar na het bestuderen van de uitleg die gegeven wordt, blijkt het achteraf vaak best simpel te begrijpen. De Tabernakel is hier een mooi voorbeeld van. In Hebreeën hoofdstuk 9 : 1-12, 24 wordt ons verteld dat dit Heiligdom een beeld is van de schepping. Het Heilige der Heiligen is een schaduw, een beeld van de Hemel de Hemelen en de ark des verbonds is de troon waarop God zetelt. We leren verder dat het voorhangsel tussen het Heilige der Heiligen en het Heilige, een beeld is van de Here Jezus en dat de scheiding tussen het Oude en Nieuwe Verbond, tussen God en de mensen, weggenomen werd toen Hij stierf. *"En het voorhangsel des tempels scheurde in tweeën"*. (Matthëus 27 : 51) Nu is de weg naar het binnenst heiligdom open en leidt de Here Jezus als de "verse en levende weg" ons de hemel binnen. (Hebreeën 10 : 19, 20) Sinds Hij het verzoendeksel is, is er verzoening door Gods genade. Daarom wordt de Troon van hemel en aarde ook genoemd: De Genadetroon. (Hebreeën 4 : 16)

Jozua

Numeri 13 : 16

16 ...en Mozes noemde Hoséa, den zoon van Nun, Jozua.

Deuteronomium 34: 9

9 Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van den Geest der wijsheid; want Mozes had zijn handen op hem gelegd; zo hoorden de kinderen Israëls naar hem, en deden gelijk als de HEERE Mozes geboden had.

Jozua wordt de opvolger van Mozes als leidsman. Hij wordt aangesteld om het volk Israël het land Kanaän binnen te leiden en alle volken die daar wonen te verdrijven. Zijn oorspronkelijke naam wordt veranderd van Hoséa, wat betekent "hulp" of "helper" in Jozua; wat betekent: De HEERE redt. De jongeling, zoals hij genoemd wordt, was al vroeg in dienst van Mozes, hij was de aanvoerder in de strijd tegen aartsvijand Amalek en ging met Mozes mee de berg Horeb op. Zijn hart lag in het kennen en dienen van de HEERE, want van hem staat: *"De jongeling week niet uit het midden der tent der samenkomst"*. (Exodus 33 : 11) Ook was hij één van de twaalf verspieters. Samen met Kaleb waren zij de enige twee die op het Woord des HEEREN vertrouwden dat het land Kanaän door Israël veroverd kon worden. Toen zij het volk wilden overtuigen: *"de HEERE is met ons; vreest hen niet!"* (Numeri 14 : 9) werden zij beide bijna gestenigd.

In de geschiedenis van Jozua zien we een voorafschaduwing van de Here Jezus. In de kracht van de HEERE brengt hij het volk in het beloofde land en geeft hen rust na de woestijnreis en na de strijd die om Kanaän gevoerd moest worden. Alleen al het feit dat Jozua en de Here Jezus dezelfde naam dragen is een verwijzing, maar met name de trouw en volharding in het werk dat hun gegeven werd, bindt deze twee samen. Tweemaal wordt Jozua genoemd in het Nieuwe Testament; in de grote rede van Stefanus over de geschiedenis van Israël in Handelingen en in de brief aan de Hebreeën. In Hebreeën, waar ons zoveel zaken uit het Oude Testament verklaard worden, wordt de Here Jezus vergeleken met Jozua: *"Want indien Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo had Hij daarna niet gesproken van een anderen dag"*. (Hebreeën 4 : 8) Jozua had Israël in een tijdelijke rust gebracht, maar *"de Zoon, de Erfgenaam van alles... den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus"*. (Hebreeën 1 : 1, 2; 3 : 1) brengt een ieder die in Hem gelooft in de blijvende rust van het beloofde land.

Richteren

Richteren 1 : 28 en 21 : 25

28 En het geschiedde, als Israël sterk werd, dat hij de Kanaänieten op cijns (*belasting*) stelde; maar hij verdreef hen niet ganselijk.

25 In die dagen was er geen koning in Israël; een ieder deed, wat recht was in zijn ogen.

Aan het einde van zijn leven vernieuwde Jozua het verbond tussen de HEERE en het volk en wees hij hun op de verplichtingen die dat met zich meebracht. Het volk antwoordt Jozua, net als bij Mozes: *"Wij zullen den HEERE dienen"*. Opnieuw bewijst Israël hiermee de hoogmoed van de mens, van ons allemaal. Nadat Jozua en de generatie, die *"al dat grote werk des HEEREN"* gezien hadden, gestorven waren, (Richteren 2 : 7-10) verbreekt Israël het verbond door de volkeren van Kanaän niet geheel te verdrijven, hun altaren niet af te breken en verbonden met hen te sluiten. Hierop verschijnt "de Engel des HEEREN", die aan Israël voorhoudt dat nu zij de HEERE hebben verlaten, de HEERE hen zal verlaten. (Richteren 2 : 1-4) Deze profetie wordt steeds in Richteren vervuld, wanneer de HEERE hen overgeeft in de handen van de vijand. Waar Richteren vooral over spreekt is de verlossing die daarna volgt. De uiteindelijke, echte verlossing, die tot stand gebracht is door onze Here Jezus Christus, wordt in dit boek uitgebeeld door de veertien Richteren en hun werk.

Wat beschreven staat in het boek Richteren is ook een verwijzing naar onze tijd waarin "de Gemeente" geroepen wordt om de HEERE te dienen. De eerste generatie "die de grote werken Gods" die de Here Jezus uitgevoerd had, meegemaakt had, diende de HEERE volkomen. Zij zorgden ervoor dat er geen "vreemd volk" binnen de Gemeente kwam, maar wanneer de tijd verstrijkt worden de zogenaamde Kanaänieten (= valse leer) ook binnen de Gemeente niet geheel verdreven. Paulus profeteerde over de Gemeente: *"Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen"*. (Handelingen 20 : 29) Hij waarschuwde: *"Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt?"* (1 Korinthe 5 : 6) De Kanaänieten dienden geen plaats te krijgen onder Israël, zoals wij geen plaats zouden geven aan de oude mens, met zijn filosofieën. Maar we zouden door de verlossingskracht van de HEERE slechts de nieuwe mens plaats en ruimte geven in ons leven.

Ruth

Matthéüs 1 : 5, 6

- 5 En Salmon gewon Boaz bij Rachab, en Boaz gewon Obed bij Ruth, en Obed gewon Jessai;
- 6 En Jessai gewon David, den koning.

Het verhaal van Boaz en Ruth is een echt zondagsschoolverhaal geworden. De trouw die Ruth aan de dag legt voor haar schoonmoeder Naomi, het harde werken in alle nederigheid; allemaal een goed voorbeeld voor ons allen. Helemaal compleet wordt het wanneer Ruth dan ook nog trouwt met de rijke Boaz, een echt sprookje. De waarheid die voor ons besloten ligt in dit boek gaat inderdaad over trouw en verlossing, zoals bij sprookjes. De eerste waarheid die naar voren komt is dat afkomst geen rol speelt in het deel krijgen aan de zegeningen van Israël. Ruth - de Moabitische - wordt opgenomen in Israël door haar uitspraak tegen moeder Naomi: "*Uw volk is mijn volk, en uw God mijn God*". (Ruth 1 : 16) Zo wordt ons geleerd dat onze HEERE het hart van een mens aanziet. Niet van waar wij komen speelt een rol, maar waar wij naar toe willen is bepalend. Zo wordt Ruth, eens een vreemdeling, zelfs opgenomen in de geslachtslijn van het huis van David, waaruit onze Heiland voortgekomen is.

Vanwege "de wet der lossing" (= loskopen) koopt Boaz de bezittingen van Elimelech, de overleden man van Naomi, en tegelijkertijd neemt hij daarmee Ruth als zijn vrouw. Hierdoor sterft het huis van Elimelech niet uit, maar komt er op deze wonderlijke wijze toch opnieuw leven in dit ten dode opgeschreven geslacht. Zo verlost Boaz Naomi en Ruth van armoede en geeft hij hen een nieuw leven en daarmee is hij voor ons een verwijzing naar het werk dat onze Heiland voor en in ons doet. De Here Jezus heeft ook voor jou en mij: "*Door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht*". (Hebreeën 9 : 12) Wij zingen ook het "*Nieuwe lied, zeggende: ... Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed*". (Openbaring 5 : 9) "*Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn*". (1 Korinthe 6 : 20) Zoals Job kunnen wij immers ook zeggen: "*Ik weet: mijn Verlosser leeft!*" (Job 19 : 25) Ken je de "ichtusvis"? Die sticker die je op auto's ziet. "Ichtus" betekent: Jezus Christus, Gods Zoon, Verlosser.

Samuël

1 Samuël 1 : 20

20 En het geschiedde, na verloop van dagen, dat Hanna bevrucht werd, en baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Samuël: Want, zeide zij, ik heb hem van den HEERE gebeden.

In de geschiedenis van Elkana zijn twee vrouwen en hun kinderen wordt ons opnieuw voorgehouden dat het voortbrengen van nieuw leven niet vanzelfsprekend is. Wij kennen deze waarheid al langer, want zij werd ons al eerder voorgehouden in onvruchtbare vrouwen als Sara, Rebekka, Rachel (en de vrouw van Manoach). Het gebed van vader en moeder om het schenken van een nieuwe generatie leidt tot de tussenkomst van God en Izak, Jakob, Ezau, Jozef en Simson worden zo alsnog geboren. Verderop in de Bijbel vinden we nog een soortgelijke geschiedenis, namelijk de bijzondere geboorte van Johannes de Doper. Allen zijn ze een verwijzing naar de schepping. De schepping is een vrouw (vrouwelijk ten opzichte van God). Zij heeft door de zondeval geen gemeenschap met God (de man) en daardoor is zij van nature onvruchtbaar. Door het ingrijpen van God ontvangt de wereld alsnog leven, dat tot op dit moment nog steeds groeit en dat straks geboren gaat worden: een nieuwe schepping. *"Wie is gelijk de HEERE, onze God?... Die de onvruchtbare doet wonen met een huisgezin, een blijde moeder van kinderen. Hallelujah!"* (Psalm 113 : 5, 9)

Weinig mannen en vrouwen in de Bijbel blijken zo trouw te zijn als Samuël in zijn dienst. Van jongs af aan heeft hij de HEERE gediend en hij leerde het volk *"Den goeden en rechten weg"* (1 Samuël 12 : 23) te volgen. Ook in de woorden: *"En de jongeling Samuël nam toe, en werd groot en aangenaam beide bij den HEERE en ook bij de mensen"* (1 Samuël 2 : 26) en *"de HEERE was met hem, en liet niet één van al Zijn woorden op de aarde vallen"*, (1 Samuël 3 : 19) verwijst deze richter en profeet ons naar onze Heiland. De Here Jezus leert ons immers ook *"de weg..., die tot het leven leidt"*. (Matthéüs 7 : 14) Hij nam ook *"toe in wijsheid, en in grootte, en in genade bij God en de mensen"* (Lukas 2 : 52) en Hij sprak tot Zijn Vader: *"De woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven"*. Net als Samuël - de Leviet - volbrengt nu de opgestane Heer *"de Hogepriester naar de ordening van Melchizédek"* (Hebreeën 5 : 10) de priesterlijke dienst van het bewaren en onderwijzen van Gods Woord aan ons *"zijn broederen"*. (Hebreeën 2 : 11)

Saul en David

1 Samuël 18 : 7, 8

- 7 Saul heeft zijn duizenden verslagen,
 8 maar David zijn tienduizenden! Toen ontstak Saul zeer, en dat woord was kwaad in zijn ogen, en hij zeide: Zij hebben David tienduizend gegeven, doch mij hebben zij maar duizend gegeven; en voorzeker zal het koninkrijk nog voor hem zijn.

De eerste twee koningen van Israël werden beide door Samuël, de laatste richter, gezalfd tot herder over de kudde. De geschiedenissen van beiden overlappen elkaar en de strijd tussen deze twee is legendarisch. De vete tussen David en Saul is goed te vergelijken met het gevecht tussen Goliath en David, de grote tegen de kleine. Saul, een kop groter dan alle Israëlieten, met zijn duizenden op jacht naar David met zijn paar honderd getrouwen. Zo vervolgde Saul David, zoals eens Ismaël Izak. Deze overeenkomst leert ons dat ook deze twee koningen een uitbeelding zijn van de twee verbonden in de Bijbel, het Oude en het Nieuwe. Het huis van Saul, het eerst geroepen, als beeld van het Oude verbond der wet en Davids huis - de tweede - als beeld van het Nieuwe Verbond der genade. Keer op keer vanaf het begin van de Bijbel, toont de Heilige Geest ons in Gods Woord aan dat het plan Gods vervult wordt in het tweede, het nieuwe.

Saul heeft ook een naamgenoot in het Nieuwe Testament, namelijk Saulus van Tarsen. In hem wordt ook de verandering van oud naar nieuw uitgebeeld, van een grote Saul naar een kleine David. In de tijd dat de naam van Paulus nog Saulus was, was hij een ijveraar van de wet, een Farizeeër in hart en nieren. Na zijn bekering, wanneer hij een dienstknecht van onze Here Jezus is geworden en ijvert voor het Nieuwe Verbond wordt hij Paulus genoemd, wat betekent: "kleintje". De waarheid *"wie zichzelf verhogen zal, die zal vernederd worden; en wie zichzelf zal vernederen, die zal verhoogd worden"*, (Matthéüs 23 : 12) wordt ter bevestiging aan ons vele malen uitgebeeld; onder andere in Saul en David. David, die verjaagd en vernederd werd door Saul, wordt door God aan het hoofd van het koningshuis van Israël gezet en uit zijn geslacht zou uiteindelijk voortkomen: *"De zalige en alleen machtige Heere, de koning der koningen, en Heere der heren"*. (1 Timótheüs 6 : 15) *"...den grote Herder der schapen,... namelijk onze Heere Jezus Christus"*. (Hebreeën 13 : 20)

Salomo

Salomo, de zoon van David en Bathseba, is degene die David opvolgt op de troon van het koninkrijk Israël. Zijn naam betekent: "rijk aan vrede" en in zijn dagen had het volk ook inderdaad rust en voorspoed. Daarbij wordt hij door de mond van Nathan door de HEERE God Jedid-jah genoemd wat betekent: "geliefd door Jehovah", hiermee aanduidend dat hij de beoogde opvolger was. Salomo was de zoon en erfgenaam, die beloofd werd aan David zoals we lezen in 2 Samuël 7 : 12: *"Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen"*. In deze zelfde profetie wordt ook voorgezegd dat hij voor de HEERE een huis zou bouwen; zijn vader David had dit verlangen geuit, maar hem werd dit door God onthouden doordat: *"Gij veel bloeds op de aarde voor Mijn aangezicht vergoten hebt"*. (1 Kronieken 22 : 8)

Salomo is beroemd geworden om zijn wijsheid. Deze wijsheid verkoos hij toen de HEERE hem verscheen in een droom. *"Geef mij nu wijsheid en wetenschap, dat ik voor het aangezicht van dit volk uitga en inga; want wie zou dit Uw groot volk kunnen richten?"* Door deze verstandige keus gaf God hem daarbij nog: *"Rijkdom, en goederen, en eer dergelijke geen koningen, die voor u geweest zijn, gehad hebben, en na u zal dergelijke niet zijn"*. (2 Kronieken 1 : 10-12)

Wanneer we zo het levensverhaal van deze laatste vorst over het nog niet gescheurde koninkrijk Israël lezen, zien we voor onze ogen de ware zoon van David geschilderd worden, onze Heere Jezus Christus. Hij is immers de "Vredevorst" (Jesaja 9 : 5) en de "wijsheid Gods", die zijn volk een blijvende rust geschonken heeft. Ook bouwt Christus een huis zoals Salomo deed, maar ditmaal van: *"Levende stenen, tot een geestelijk huis"*. (1 Petrus 2 : 5) Deze *"tempel des levenden Gods"*, (2 Korinthe 6 : 16) gebouwd op de Hoeksteen Christus, zou *"opwassen tot een heiligen tempel in den Heere"* (Éfeze 2 : 21) en is niets anders dan *"de Gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der waarheid"*. (1 Timótheüs 3 : 15)

Door Gods barmhartigheid mogen wij nu al deel uit maken van dit unieke bouwwerk dat een toonbeeld is van Gods genade. Dat wij dagelijks mogen leren uit Gods Woord: *"Hoe men in het huis Gods moet verkeren!"* (1 Timótheüs 3 : 15)

Juda en Benjamin

1 Koningen 11 : 11

11 Daarom zeide de HEERE tot Salomo: Dewijl dit bij u geschied is, dat gij niet hebt gehouden Mijn verbond en Mijn inzettingen, die Ik u geboden heb; Ik zal gewisselijk dit koninkrijk van u scheuren, en datzelve uw knecht geven.

"...,maar een stam zal hij hebben, om Mijns knechts Davids wil, en om Jeruzalems wil,..." (1 Koningen 11 : 32) *"..., vergaderde hij het huis van Juda en Benjamin, ...om tegen Israël te strijden,..."* (2 Kronieken 11 : 1)

Ondanks alle voorspoed en wijsheid dient koning Salomo in zijn laatste jaren toch andere goden en deze afgoderij wordt door God op een bijzondere wijze gestraft. Niet hij, maar wel zijn zoon Rehabeam zou alleen nog koning zijn over twee stammen van Israël; het koninkrijk wordt in tweeën gedeeld. De stam van Benjamin bleef trouw aan de stam van Juda en gezamenlijk vormden zij vervolgens het tweestammenrijk met als hoofdstad Jeruzalem. In de loop der geschiedenis wordt er niet meer gesproken over Benjamin, maar wordt dit rijk aangeduid als "Juda" terwijl de overige tien stammen "Israël" genoemd wordt.

Benjamin wordt niet bij name genoemd als de stam die aan Juda wordt toebedeeld, maar de reden van zijn toevoeging wordt uitdrukkelijk wel genoemd: *"Opdat Mijn knecht David altijd een lamp voor Mijn aangezicht hebbe in Jeruzalem, de stad, die Ik Mij verkoren heb, om Mijn Naam daar te stellen"*. (1 Koningen 11 : 36) De lamp, een uitbeelding van het Woord van God, wordt meegegeven aan Juda, in vorm van de stam Benjamin. Met het Woord Gods draagt het volk de zegen met zich mee dat uit het Judeese huis van David de Messias zou voortkomen, maar ook: *"Wanneer gij in angst zult zijn, en u al deze dingen zullen treffen; in het laatste der dagen, dan zult gij wederkeren tot den HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn"*. (Deuteronomium 4 : 30)

Benjamin, "zoon van de laatste dagen", werd door Rachel, toen ze stierf bij de bevalling nabij Bethlehem, genoemd Ben-Oni, "zoon van mijn smarten", waarmee in deze stam van Israël gezien wordt de pijn die Juda - de Joden - zouden lijden voor de voltooid oprichting van: *"Het eeuwige Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker, Jezus Christus"*. (2 Petrus 1 : 11)

De tien stammen

1 Koningen 11 : 31

31 Zo vatte Ahia het nieuwe kleed, dat aan hem was, en scheurde het, in twaalf stukken. En hij zeide tot Jerobeam: Neem u tien stukken; want alzo zegt de HEERE, de God Israëls: Ik zal het koninkrijk van Salomo scheuren, en u tien stammen geven.

Salomo werd gezegd dat het koninkrijk aan zijn knecht gegeven zou worden en dit wordt vervuld in: *"Jerobeam, ..., Salomo's knecht ..., hief ook de hand op tegen den koning"*. (1 Koningen 11 : 26) Deze knecht van Salomo, een man uit de stam van Efraïm, had een bijzondere plaats aan het hof gekregen: *"En de man Jerobeam was een dapper held. Toen Salomo dezen jongeling zag, dat hij arbeidzaam was, zo stelde hij hem over al den last van het huis van Jozef."* (1 Koningen 11 : 28) Maar toen eenmaal zijn roeping bekend werd moest hij vluchten naar Egypte. Na de dood van Salomo kozen tien stammen Jerobeam tot koning. Het koninkrijk Israël onder leiding van de stam van Efraïm, de eerstgeborene van Jozef, verdwijnt uiteindelijk van het wereldtoneel wanneer zij niet terugkeren uit Assyrische ballingschap, maar de rol van "de tien stammen" is in het plan van God nog niet uitgespeeld: *"...Ziet, Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, ...; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn"*. (Ezechiël 37 : 21-22)

Er is nog een bijzondere rol voor "de tien stammen" weggelegd, namelijk dat zij als erfgenamen van de meest geliefde zoon van Jakob, Jozef, en nu verstrooid onder de heidenen, een uitbeelding zouden zijn van "het volk voor Zijn Naam", de Gemeente. Deze twee volken, takken uit dezelfde stam, worden omschreven als een tamme (twee stammen) en een wilde (tien stammen) olijfbroom. "..., en gij, een wilde olijfbroom zijnde, in derzelver plaats zijt ingeënt". (Romeinen 11 : 17) Zo is de Gemeente in Israël geënt en gegroeid uit de prediking van de twaalf apostelen tot "de Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn". De woorden van Jozef: "Doch God heeft mij voor uw aangezicht henen gezonden, om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden, door een grote verlossing," (Genesis 45 : 7) worden zo vervuld in de zoon van Jozef van Nazareth, onze Here Jezus Christus.

Profeten

Exodus 7 : 1 en Numeri 11 : 29

1 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Zie, Ik heb u tot een God gezet over Farao; en Aaron, uw broeder, zal uw profeet zijn.

29 Och, of al het volk des HEEREN profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave!

Het woord profeet betekent "spreker", "verkondiger", maar dan in de zin van het spreken namens iemand anders en in het bijzonder namens God. Profeten als Mozes, Elia en Elisa worden ook "man Gods" genoemd, waarmee aangegeven wordt dat zij door God uitgezonden zijn om Hem, door het spreken van Zijn Woord, te dienen. In uitzonderlijke gevallen openbaart God zich in het Oude Testament in de gedaante van een mens, zoals in de geschiedenis van Abraham en Lot, om rechtstreeks tot een mens te spreken. Aangezien wij God niet kunnen kennen wanneer Hij Zichzelf niet openbaart, gebruikt hij: *"Heilige mensen Gods, van de Heiligen Geest gedreven"*. (2 Petrus 1 : 21) Mozes is de eerste profeet die op gezag van God tot het volk Israël spreekt en via Mozes gaat Hij een verbond aan met het volk. Dit verbond wordt door Israël al in de dagen van Mozes verbroken, waarna hij hen moet oproepen tot bekering. Hierin is Mozes opnieuw de voorloper van al de profeten die volgen. Telkens weer, tot aan Johannes de Doper toe, roepen de profeten Israël op tot bekering.

"En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt,..." (2 Petrus 1 : 19) is in ieder geval altijd duidelijk herkenbaar: *"Want de getuigenis van Jezus is de geest (= inhoud) der profetie"*. (Openbaring 19 : 10) Het werk van de profeten bracht veel strijd met zich mee, aangezien zij bijna altijd een boodschap moesten brengen die de mensen niet wilden horen. Zeer bekend is de uitspraak van Elia: *"De kinderen Israëls hebben Uw verbond verlaten, ...; en ik alleen ben overgebleven, en zij zoeken mijn ziel, om die weg te nemen."* (1 Koningen 19 : 10) en van Jesaja: *"Heere, wie heeft onze prediking geloofd?"* (Romeinen 10 : 16) De profeten waren getuigende gelovigen. En alle gelovigen van alle tijden weten dat wie oproept tot bekering tot de levende God, tegenstand kan verwachten. Onze Here Jezus - de Trooster - houdt ons echter voor: *"...In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen."* (Johannes 16 : 33)

Daniël

Daniël 1 : 17

17 ...maar Daniël gaf Hij verstand in allerlei gezichten en dromen.

De geschiedenis van de tien stammen - Israël - eindigt met hun ballingschap naar Assyrië. De twee stammen, Juda, komen uiteindelijk in Babylonische ballingschap door koning Nebukadnezar, die in zijn verovering ook Jeruzalem verwoest. Uit deze ballingschap kennen wij het boek Esther en het boek Daniël. In het boek Esther wordt ons getoond dat God er voor blijft zorgen dat het Joodse volk, niet vernietigd wordt, maar blijft bestaan om via hen Zijn plan te volvoeren. In het boek Daniël voorspelt "de allerhoogste God", zoals Nebukadnezar Hem noemt, ons de toekomst van de volkeren in het algemeen en van Israël in het bijzonder. Het kennen van de toekomst is wat de "waarachtige God" kenmerkt. Er is er per slot van rekening maar Eén *"Die van den beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; ..."* (Jesaja 46 : 10)

Daniël, een prins uit het huis van David, wordt door God gebruikt om in een boek vast te leggen via welke weg God uiteindelijk Jeruzalem weer hoofdstad van de wereld zal maken. Het onderwerp van het boek Daniël is: *"Dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen, en geeft ze aan wien Hij wil"*. (Daniël 4 : 17) Dit Bijbelboek profeteert over Babel en de wereldrijken die daarna zouden volgen: het Medo-Perzische rijk, het Griekse rijk, het Romeinse rijk en het laatste wereldrijk van *"het volk des vorsten, hetwelk komen zal"*. (Daniël 9 : 26) Al deze rijken zullen uiteindelijk plaats maken voor het koninkrijk van *"den God van Daniël; want Hij is de levende God, en bestendig in eeuwigheden, en Zijn koninkrijk is niet verderfelijk, en Zijn heerschappij is tot het einde toe"*. (Daniël 6 : 27) Daniël ontdekte dat de tijd van *"de verwoestingen van Jeruzalem"* (Daniël 9 : 2) om was. Hij ontving van God verder onderwijs hierover. (Daniël 9 : 21-23) De verwoesting zou pas in de eindtijd om zijn. Toch wordt niet alles over "het einde" in het boek Daniël openbaar, want hem wordt gezegd: *"Deze woorden zijn toegesloten en verzegeld."* (Daniël 12 : 9) Deze zegels worden pas verbroken door: *"De Leeuw, Die uit den stam van Juda is..."* Hij *"... heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken"*. (Openbaring 5 : 5)

De Messias

Johannes 1 : 42

42 Deze (*Andreas*) vond eerst zijn broeder Simon, en zeide tot hem:
Wij hebben gevonden den Messias, hetwelk is, overgezet zijnde, de Christus.

Het woord Messias komt in de Statenbijbel vier maal voor, maar is eigenlijk het onvertaalde Hebreeuwse woord voor "Gezalfde". Vertaald in het Grieks wordt Messias: "Christus". Door die titel wordt de Here Jezus verbonden met de priesters, koningen en profeten uit het Oude Testament en met de tabernakel en al wat daarin is. Want al deze boven genoemden werden gezalfd. Zalving gebeurt door over een voorwerp of persoon een speciale soort vluchtige olie uit te gieten, (iets dat wij tegenwoordig parfum zouden noemen). Deze handeling symboliseert de aanstelling van het voorwerp of de persoon tot een speciale dienst. Deze olie, die geheel opgaat in lucht en daarmee een aangename geur verspreidt, staat voor Gods Geest. De Geest, Die iemand aanstelt, maar ook met hem is in de uitvoering van zijn taak. De bekendste gezalfden uit het Oude Testament zijn Aäron (en zijn zonen), Saul, David en Salomo en zij verwijzen als priesters of koningen vooruit naar "*Messias, den Vorst*" (Daniël 9 : 25) Onder het Nieuwe Testament wordt namelijk in de Zoon (Psalm 2 : 7) de twee gescheiden ambten van koning en priester weer in één persoon geheeld.

"Ik toch heb Mijn Koning gezalfd..." (Psalm 2 : 6) en *"Gij zijt Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchisédek"*. (Psalm 110 : 4) God verenigt in Zijn geliefde Zoon het werk van koning en priester weer in één hand. Ook wij zijn in Hem gezalfd. Door Hem hebben wij "*de zalving van de Heilige*", (1 Johannes 2 : 20) want: "*Die ons gezalfd heeft, is God*". (2 Korinthe 1 : 21) Deze zalving is niets anders dan het ontvangen van de Heilige Geest ter bevestiging van ónze aanstelling in het ambt. Door de zalving met de Heilige Geest, zijn wij aan Christus (de Gezalfde) en Zijn werk (koning en priester) verbonden. Wij zijn ook priesters geworden en zullen in de toekomst met Hem heersen. Door de onvolprezen genade van God, uit Zijn Liefde en onverdiende gunst zijn wij één plant geworden met Hem, van wie Petrus predikte: "*Jezus van Nazareth, hoe Hem God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met kracht*". (Handelingen 10 : 38)

Het Koninkrijk

2 Petrus 3 : 9

- 9 De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

De uitdrukking "het Koninkrijk der hemelen" heeft bij velen altijd de indruk gewekt dat het Koninkrijk van God uiteindelijk alleen in de hemel zal bestaan. Dit misverstand is mede ontstaan door het feit dat toen de Koning kwam, Hij Zijn Koninkrijk niet meteen met geweld gevestigd heeft over de aarde. Ook de discipelen *"meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden"*. (Lukas 19 : 11) En toen de Here Jezus was opgestaan, vroegen zij meteen: *"Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?"* (Handelingen 1 : 6) Zoals God in de profetieën voorgezegt heeft, is de openbaring van het Koninkrijk uitgesteld, maar uiteindelijk zal onze Here Jezus het Koninkrijk vanuit de hemel uitbreiden tot op aarde.

In gelijkenissen heeft Hij Zelf over deze periode gesproken, bijvoorbeeld in die van de ponden. Daar begint Hij met te spreken over Zichzelf wanneer Hij zegt: *"Een zeker welgeboren man reisde in een ver gelegen land, om voor zichzelf een koninkrijk te ontvangen, en dan weder te keren."* (Lukas 19 : 12) Dit "wederkeren" wordt in de Bijbel genoemd "toekomst", zoals in Matthéüs 24 : 3: *"Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?"* Voor ons die geloven en daardoor burgers van het Koninkrijk Gods geworden zijn, is het uitstel een grote zegen gebleken. Nog steeds geeft de Heer gelegenheid om tot bekering te komen en deel te krijgen aan het hemelse (hoogste) deel van het Koninkrijk. Helaas wordt door velen de lankmoedigheid (geduld) van God niet op de juiste waarde geschat. De spotters horen we zeggen: *"Waar is de belofte Zijner toekomst?"* (2 Petrus 3 : 4) en *"alles is bij het oude gebleven, dus zal alles altijd bij het oude blijven"*, maar *"wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, ..."* (2 Petrus 1 : 19) De hoop die wij hebben is *"is als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is"* (Hebreeën 6 : 19) en net als Abraham zijn wij ook ten volle verzekerd dat hetgeen beloofd is, God ook machtig is te doen. (Romeinen 4 : 21) Zijn wil zal geschieden, in de hemel, en straks ook op de aarde.

De Koning

Zacharia 9 : 9

- 9 Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellen.

Matthéüs 22 : 7

- 7 Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en zijn krijgsheren zedende, heeft die doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken.

In deze twee verzen wordt onze Here Jezus als Koning omschreven met heel verschillende eigenschappen. Op het oog lijken deze onverenigbaar in één en dezelfde persoon, toch zijn deze beide noodzakelijk om het werk dat God Hem gegeven heeft te volbrengen. Wanneer de Here Jezus na Zijn opstanding uit de dood de discipelen ontmoet, leert Hij hen de voor hen onbekende waarheid: *"Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?"* (Lukas 24 : 26) In de nacht dat hij verraden werd en bij eerdere gelegenheden had de Here Jezus al voorzichtig geprobeerd om hen uit te leggen dat Hij *"moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden, ...en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden."* (Matthéüs 16 : 21) De discipelen begrepen dit klaarblijkelijk niet, want wanneer onze Heiland gevangen genomen wordt, wilden zij de strijd voor Hem aangaan zeggende: *"Heere, zullen wij met het zwaard slaan?"* (Lukas 22 : 49) Zij verwachtten de Messias, zoals Koning David, die met geweld hen zou verlossen van de Romeinse overheersing. Deze hoop werd niet vervuld, maar een veel grotere verlossing zou hun deel zijn: *"En verlossen zou al degenen, die met vreeze des doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen waren"*. (Hebreeën 2 : 15) Namelijk de verlossing van de eeuwige dood. Zacharia 9 : 9 werd vervuld in Jezus' eerste komst en Matthéüs 22 : 7 zal vervuld worden in Jezus' tweede komst, oftewel wederkomst of openbaring.

De openbaring van het Koninkrijk der Hemelen op de aarde zál plaatsvinden en twee verschillende uitwerkingen hebben: *"De openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; Met vlamvend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen,..."* (2 Thessalonicenzen 1 : 8) en *"wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is"*. (1 Johannes 3 : 2)

De stilte

Deuteronomium 31 : 17

17 Zo zal Mijn toorn te dien dage tegen hetzelfde ontsteken, en Ik zal hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen verbergen,...

In de tijd na de hemelvaart van Christus heeft God "*medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, ...*" (Hebreeën 2 : 4) de uitbreiding van het Evangelie ondersteund. Al lange tijd heeft de wereld van de God van Israël in het openbaar niets meer vernomen en op geen enkele wijze kunnen wij vandaag de dag aantonen dat God nog ingrijpt in de gang van zaken in de wereld. In het verleden heeft Hij door middel van het volk Israël zich weldegelijk met de volken en landen in deze wereld bemoeit. Hij zou immers Israël "*hoog zetten boven alle volken der aarde*". (Deuteronomium 28 : 1) En voor de ogen van de wereld verdreef Hij vele volken uit Kanaän en dat allemaal om "*Zich een Naam te zetten*". Farao, Nebukadnezar, Sanherib en hun machtige legers moesten buigen voor "*de HEERE der heirscharen*" en zo stond Zijn volk: "*...voor het aangezicht des HEEREN, uws Gods...*" (Deuteronomium 29 : 10) en Hij had hen lief toen "*Israël een kind was*". (Hoséa 11 : 1) Echter wanneer zij zich van Hem af zouden keren zou Hij "*hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen verbergen*". (Deuteronomium 31 : 17) Dit laatste gebeurde ook bij de aanvang van het Nieuwe Verbond. Wanneer het volk Israël toegetreden was tot "*het verbond des vredes*" had God hen gezegend, maar nu leeft het volk onder de vloek van een God die niet naar hen omziet. "*Hoe lang, o HEERE! zult Gij U steeds verbergen, zal Uw grimmigheid branden als een vuur?*" (Psalm 89 : 47)

Nog steeds leeft de wereld in "het jaar van het welbehagen des HEEREN", maar wanneer Hij Zijn gezicht weer zal laten zien, zal dat zijn in "*den dag der wraak onzes Gods*". (Jesaja 61 : 2) Deze verborgenheid van God voor Israël en de wereld is ook de reden dat velen zeggen: "Waarom doet God niets aan de ellende in deze wereld?", niet wetende dat deze verberging ook een zegen in zich heeft. De zegen komt immers tot ons die God trekt "*uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde*". (Kolossenzen 1 : 13)

Onverdiende gunst, onvolprezen genade Gods!

Israël of Gemeente

Galaten 6 : 16

16 En zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israël Gods.

De regel die Paulus beschrijft in dit gedeelte is: *"In Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel"*. (Galaten 6 : 15) Degenen die dit beamen, beschrijft hij in deze brief als: *"broeders"* en *"huisgenoten des geloofs"* die door het Evangelie *"uit de tegenwoordige boze wereld"* getrokken zijn. De Galaten aan wie hij schrijft, maakten van nature geen deel uit van het volk Israël, maar nadat zij als gelovigen opgeschreven zijn *"in de hemelen"* (Hebreeën 12 : 23) worden zij genoemd: *"Het Israël Gods"*. Dit is de enige maal dat de term "Israël" toegepast wordt op de Gemeente en de overeenkomst tussen beide is natuurlijk treffend. Het Lichaam van Christus, de Gemeente wordt net als Israël van tussen de heidenen uit geroepen om hem te dienen. Iedere heiden kon deel uit maken van Israël door zich te onderwerpen aan het verbond tussen God en Zijn volk; ditzelfde geldt voor de Gemeente.

Nog een overeenkomst is, dat al vroeg na de roeping van deze twee zij beide beginnen te *"murmureren"*, (Exodus 15 : 24; Handelingen 6 : 1) te klagen. Het grote misverstand dat echter is ontstaan, door zoveel nadruk te leggen op de overeenkomsten tussen beiden, is dat het onderscheid tussen beiden niet meer gemaakt wordt. Zo wordt al vroeg in de geschiedenis van het Christendom geleerd dat Israël volledig terzijde geschoven is en dat de Gemeente haar plaats heeft ingenomen. Het spreekwoord: *"Een halve waarheid is een hele leugen"* is hier duidelijk op z'n plaats. De Schrift leert ons inderdaad dat *"de verharding voor een deel over Israël gekomen is"*, maar nadat *"de volheid der heidenen zal ingegaan zijn"*, zal uiteindelijk ook het aardse volk *"Israël zalig worden"*. (Romeinen 11 : 25, 26) Niet voor niets wordt het onderscheid tussen *"Israël, dat naar het vlees is"* en *"de Gemeente der eerstgeborenen"* meer benadrukt dan de overeenkomst. Juist het onderscheid leert ons de bijzondere *"hemelse roeping"* (Hebreeën 3 : 1) kennen van jou en mij. Het aardse volk Israël wordt voorgehouden als waarschuwend voorbeeld aan ons, maar *"onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus"*. (Filippenzen 3 : 20)

Dag des HEEREN

Handelingen 1:6 en 2:20

- 6 Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?
20 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.

Buiten de Bijbel om wordt "de dag des Heeren" door velen gezien als een andere uitdrukking voor de zondag. Binnen de Bijbel hebben deze woorden echter een heel ander betekenis. In het Nederlands kennen we het woord "dag" meestal alleen als de tegenstelling van nacht, dan duurt een dag 12 uur, of als "dag van de week", dan duurt een dag 24 uur. De bredere betekenis is echter: "licht", zoals in "dag-licht" en dit wijst ons op de tegenstelling van duisternis en licht. "Dagen" betekent "het aanbreken van een dag" en ook "gedagvaard worden". Ook kennen we de uitdrukking "voor de dag komen", wat betekent "tevoorschijn komen". Wat verborgen was, openbaren.

"De dag des HEEREN", ook genoemd "de dag Zijns toorns", betekent meer dan alleen dat er ooit in de toekomst een dag in de week zal zijn waarop "de HEERE" zal verschijnen. In deze woorden wordt de tijd aangeduid waarop de HEERE zichzelf aan de wereld zal openbaren en dat zal niet binnen 24 uur zijn. Van het plan van God moeten er nog vele dingen vervuld worden en dat zal achtereenvolgens, één voor één, geleidelijk plaats vinden. In de toekomst zal onze Here Jezus Christus onder meer het overblijfsel van Israël verlossen, het land reinigen, Jeruzalem herbouwen, Babel vernietigen, de satan binden, enzovoorts; en dat zal niet allemaal op één dag gebeurd zijn. Bij dit alles wordt de stad Jeruzalem eerst weer verwoest, maar *"Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg"*. (Zacharia 14 : 4) Het overblijfsel van Israël zal kunnen vluchten naar de woestijn, van waaruit de Here hen opnieuw het beloofde land zal inleiden. Verdrietige woorden? Ja, er zal rouw zijn over de verdrukking wegens zonde, leugen, ongeloof en ontrouw, maar er is een blij vooruitzicht. Het volk Israël zal wedergeboren en in ere hersteld worden!

Johannes 16:21

- 21 Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is.

Het onderwerp van deze maand is gezag. Als wij in de Bijbel lezen over gezag, dan blijkt dat dit hoort bij het leven van de mens. Aan de ene kant is er gezag (God) en aan de andere kant gehoorzaamheid (mens). God heerst over alles wat door Hem gemaakt en dus onder hem gesteld is. De Maker is meer dan wat Hij maakt. De macht en het gezag van God blijken al in:

Genesis 1:1

1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

Als iemand iets schept of maakt, dan heeft hij daar gezag over en hij kan het maken of breken. Zoals de pottenbakker een werkstuk maakt. (lees Jeremia 18 : 1-4, Jesaja 64 : 8 en Romeinen 9 : 21) En als dit werkstuk niet goed is, breekt hij het weer af en maakt het opnieuw. Kijken we naar Genesis 1 dan zien we dat God scheppend bezig is en ook bepaalt hoe alles opgebouwd wordt. In Genesis 1 : 1 is het geheel van scheppen in één zin neergezet. "God schept", dus bepaalt Hij hoe alles er uit zal zien en ook hoe het verloop zal zijn. Als dan daarna één van Zijn schepselen (satan) tegen Hem opstaat, zien wij in vers 2 het gevolg hiervan, namelijk woestheid en ledigheid. Een grote chaos ontstaat. Dus gaat de Schepper aan het werk om alles te herstellen. God spreekt en het is er. Dit is een duidelijk voorbeeld van gezag. Wij mogen aannemen dat er op deze aarde niemand rondloopt die door slechts te spreken de dingen tot stand brengt.

Uitgezonderd de Here Jezus Christus. Want toen Hij eens tegen de jongeling van Naïn zei: "*Jongeling, ik zeg u, sta op*", toen stond de jongeling op. (Lukas 7 : 14) Hetzelfde zien wij bij het dochttertje van Jäirus, waar Jezus tegen de twaalfjarige dochter zei: "*Kind, sta op.*" (Lukas 8 : 41-56) En als God in Genesis 1 zegt: "*Er zij licht, en er werd licht*", dan spreekt dit van gezag. Het licht moet komen en dit gebeurt ook.

Als we het laatste boek van de Bijbel "*Openbaring van de Here Jezus aan Johannes*" lezen, komen we daar doorlopend gezagsverhoudingen tegen. Gezag is dus een normaal iets in de hemel en op de aarde. En wie onder "gezag" valt, van hem of haar wordt verwacht dat hij of zij gehoorzaamt. God zegt dat de mens die Hem gehoorzaamt, door hem gezegend zal worden. Dit zal een positieve uitwerking in zijn leven hebben.

In Genesis 1 : 28 zegt God dat de mens de aarde moet onderwerpen en over de vissen, de vogels en de dieren moet heersen. God stelt de mens aan. Hier blijkt weer het gezag van God over de mens. God vraagt gehoorzaamheid. Hij plaatst de mens in een door Hem gemaakte hof. Deze hof is niet een tuintje of een hofje of iets dergelijks, maar een groot landgoed met een omheining er om heen.

De mens moet namens God het beheer gaan voeren over de hof, met alles wat daarin is. Dus ook gezag uitoefenen over de dieren. En hij moet de aarde gaan veroveren. Die is blijkbaar nog niet van hem. In Genesis 3 lezen we dat dit niet goed verloopt. Want met dat God de mens in de hof van Eden plaatst, legt Hij Adam een gebod op, namelijk dat hij van alle bomen die daar staan mag eten (inclusief de boom des Levens), behalve van de boom der kennis van goed en kwaad. Op overtreding hiervan staat de doodstraf. Gehoorzaamheid en gezag staan hier centraal.

Gehoorzaam zijn aan het gezag van God werkt positief uit voor de mens. De mens is immers door God met een doel geschapen en dus weet God wat goed voor hem is. Helaas blijken de "dieren des velds" listig. Van de slang wordt in Genesis 3 : 1 gezegd dat de slang listiger is dan al de dieren van het veld. Dit blijkt geen positieve eigenschap te zijn. De slang onderwerpt zich niet aan God en probeert het gezag van God (en de mens) te ondermijnen. Dit doet hij door Gods Woord in twijfel te trekken. Zo probeert de slang Adam en Eva tot ongehoorzaamheid aan God te brengen. Helaas luistert Eva (en ook Adam) naar de slang, en zij eten van de boom der kennis van goed en kwaad. Dit heeft de dood van de mens tot gevolg.

In feite is het bovenstaande een strijd tussen God en de satan. Satan wordt in Openbaring 12 : 9 en 20 : 2 dan ook "de draak" en "oude slang" genoemd. Als de mens zich laat verleiden door de slang komt hij in de macht van de duivel. Jezus Christus is echter gekomen om ons uit de macht van de duivel te verlossen.

Elke gelovige mag weten dat hij vrij is van de macht van satan. Hij is nu in dienst van God gekomen. De gelovige mag weten dat hij in de toekomst met Jezus Christus zal mogen heersen over datgene wat de Heer hem geeft.

Wij gaan vandaag eens kijken naar twee zonen van Adam en Eva, nadat zij uit de hof van Eden zijn gezet. De twee zonen heten Kaïn (de oudste) en Abel. Ze groeien op en Kaïn wordt landbouwer en Abel schaapherder. Omdat wij spreken over gezag en gehoorzaamheid wil ik alleen dit aspect bespreken.

Het lijkt of beide zonen zich onderwerpen aan God, doordat zij beiden God erkennen als hun meerdere als zij Hem een offer brengen. Helaas blijkt al snel dat Kaïn zich niet onderwerpt. Als God zijn offer niet aanvaardt, komt Kaïn in opstand. Omdat God wel het offer van zijn broer aanneemt, wordt hij kwaad. Hij onderwerpt zich (gelooft) niet aan Gods beslissing.

In Hebrëen 11 : 4 wordt gezegd dat Abel door het geloof een beter offer bracht dan Kaïn. Bij Kaïn ontbrak dus geloof. God waarschuwt Kaïn. Als hij weldoet (zich aan God onderwerpt), is er verhoging. (Lukas 18 : 14: "*Wie zichzelf verhoogt zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden*".) Ook zegt God tegen hem dat de zonde aan de deur ligt en hem begeert, maar dat Kaïn over de zonde moet heersen. Maar Kaïn kan dit niet, net zoals zijn ouders niet en net zoals ook wij dat niet kunnen. Door Adam zijn wij allemaal zondaars. Het zit in ons. Dit blijkt al bij Kaïn. Daarom is de Here Jezus Christus gekomen en heeft ons vrijgemaakt van de zonde.

Romeinen 6 : 18

18 En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gij gemaakt tot dienstknechten der gerechtigheid.

Zoals zijn ouders niet naar God luisterden en gehoorzaam waren, luistert Kaïn ook niet en neemt wraak op zijn broer. Hij vermoordt hem. Adam en Eva moesten de hof uit en ook Kaïn gaat weg en wordt een zwerver op de aarde. "*Hij zal ook voor God verborgen zijn*", zegt Genesis 4 : 14, zoals ook Adam en Eva voor God verborgen waren. (Genesis 3 : 8)

In Zijn Woord en in Christus Jezus heeft God Zich echter aan ons geopenbaard en de weg geopend, zodat de mens zich alsnog aan God kan onderwerpen, door Christus Jezus te aanvaarden als de door God gezonden Verlosser.

Genesis 5:24

24 Henoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg.

Een prachtige tekst, die uitdrukking geeft aan de verhouding tussen God en Henoch. Henoch wandelt met God en God neemt Hem weg uit deze wereld. De naam Henoch betekent toegewijd, ingewijd of leraar. In Hebrreeën 11 : 5 staat dat hij God behaagde en dat Henoch door geloof weggenomen werd, zodat hij de dood niet zou zien. Geloof (geloven) en trouw (vertrouwen) zijn in het Hebreeuws en Grieks hetzelfde woord. Als jij in God gelooft, dan vertrouwt jij Hem. Als Hij jou vraagt om Hem te volgen, dan doe jij dat dus. Als Hij zegt dat Hij jou eeuwig leven wil geven, dan neem jij dat dus als waarheid aan. Henoch profeteert over het gericht (= oordeel) van God tegen de goddelozen, (Judas : 14, 15) omdat hij gelooft wat God zegt.

Ditzelfde komen wij tegen bij Noach. Noach vindt genade in de ogen des Heren, omdat hij gelooft. Daarom bouwt hij de ark en wordt behouden. (Genesis 6 : 8 en Hebrreeën 11 : 7) Noach betekent rust; in het Hebreeuws geschreven met de letters N en CH. Noach krijgt genade. Genade is in het Hebreeuws CHeN, geschreven met de letters CH en N. Noach zou met alle andere mensen moeten sterven, maar omdat hij gelooft, geeft God hem uit genade het leven. Genade door geloof, in plaats van werken, geeft rust (Noach). Hij moet wel 120 jaar lang God dienen met het bouwen van de ark. Dan moet hij in geloof met zijn vrouw en kinderen en de dieren in de ark gaan. Daarna gaat in vervulling wat God gezegd heeft.

Onderwerping aan Gods Woord is geloven dat God doen zal wat Hij heeft gezegd, ook al lijkt dit onmogelijk. Noach moest dit geloof 120 jaar lang vasthouden. De meeste mensen halen die leeftijd niet. God vraagt ons om in de korte tijd die wij hier zijn te geloven wat Hij gezegd heeft. Noach heeft na de zondvloed nog 350 jaar geleefd. God heeft ons eeuwig leven beloofd. Hij vraagt slechts gehoorzaamheid en Hij weet echt wel wat goed voor ons is.

Vandaag gaan we kijken naar het leven van Abraham.

De Bijbel zegt in Genesis 15 : 6 dat Abraham in de Heere geloofde en hem dit tot gerechtigheid werd gerekend. Abraham gelooft en handelt naar zijn geloof. Dit is gehoorzaamheid. Hij is God gehoorzaam. (zie ook Genesis 22 : 18) Abraham en Sarah kunnen geen kinderen krijgen en toch belooft God hen kinderen. En Abraham gelooft dit.

Hij gelooft dus dat God machtiger is dan hijzelf. Als God Abraham de opdracht geeft zijn land te verlaten, gelooft hij en gehoorzaamt hij. Als God Abraham opdraagt zijn zoon te offeren, gelooft hij dat God bij machte is zijn zoon zo nodig uit de dood op te wekken. (Hebreeën 11 : 18) Hij gaat dan ook gehoorzaam op weg naar de plaats waar zijn zoon geofferd moet worden. Als Izak, de zoon van Abraham, vraagt waar het offerlam is, zegt Abraham dat God hierin zal voorzien. (Genesis 22 : 8)

Geloof in de opstanding van Jezus Christus, (waar het offer van Izak een beeld van is) begint bij het horen, daarna gehoor geven aan (tot geloof komen) en tenslotte daar uit leven (dit is gehoorzaam zijn).

Abraham was overigens een gewoon mens, zoals wij, en was ook bang zoals wij. Als hij bij Abimelech komt, is hij bang dat Abimelech hem doodt, zodat deze Sarah tot vrouw kan nemen. Hij zegt dat Sarah zijn zuster is. (Het was zijn halfzuster, dus onwaar is het niet.) En zoals Abraham verwacht had, gebeurt het. Abimelech neemt Sarah weg van Abraham. God grijpt echter in, omdat Sarah getrouwd is en volgens Gods belofte een kind van Abraham zal krijgen. (Genesis 20 : 2-6, 11, 12; 21 : 1, 2) Toch zegt God in Genesis 26 : 5 dat Abraham Hem gehoorzaam is.

Uit bovenstaande leren wij dat onze normen van gehoorzaamheid niet altijd die van God zijn. Als wij God willen volgen en gehoorzamen, zullen wij uit zijn Woord moeten leren wat gehoorzaamheid aan God is. Dat is vaak heel anders dan wij elkaar willen voorhouden. God wil ons in dat Woord leiden, zodat wij de hemelse dingen gaan begrijpen. Spreuken 3 : 5, 6 zegt: *"Vertrouw op den HEERE met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet. Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken."*

De Bijbel zegt in Hebrreeën 7 : 7 dat degene die zegent hoger is dan degene die gezegend wordt.

Wel moet ik hier opmerken dat "zegenen" in de Statenvertaling twee betekenissen heeft. De eerste betekenis is om iemand iets mee te geven. De tweede om iemand te eren. In Genesis 14 : 20 wordt "gezegend zij God" (Statenvertaling) in de NBG-vertaling vertaald met "geprezen zij God".

Iemand die zegeningen uitspreekt en het daarna niet waar kan maken, heeft geen autoriteit. God kan Zijn zegeningen waarmaken, daarom spreekt "zegenen" in de Bijbel van Gods gezag. God kiest bovendien Zelf uit wie Hij zegent. Wij zien in Genesis 1 : 28 dat God Adam zegent met een aantal zegeningen, zoals vruchtbaar zijn, zich vermenigvuldigen, de aarde vol maken en deze onderwerpen. Dit kan slechts gebeuren onder voorwaarde dat Adam gehoorzaam is. God - de Allerhoogste - is bij machte deze zegeningen plaats te laten vinden. God staat hoger dan Adam, want Hij heeft hem geschapen. Dezelfde soort zegening geeft God ook aan Noach, Abraham, Izak en Jakob. (Genesis 9 : 1; 12 : 1-3; 15 : 5; 22 : 17; 26 : 24; 35 : 11, 12)

Izak zegent zijn zoon Jakob met onder andere "*volken zullen u dienen*" en "*heers over uw broederen*". (Genesis 27 : 29; 28 : 3) Alleen God kan deze autoriteit aan Izak geven. Deze geeft dit weer door aan zijn nageslacht. Deze zegen komt niet bij Ezau terecht, maar bij Jakob. Want God had gezegd dat de meerdere (oudste) de mindere (jongste) zou dienen. (zie ook Genesis 25 : 23) Ook God Zelf geeft deze zegen nog eens rechtstreeks aan Jakob. (Genesis 35 : 11, 12) In Genesis 48 en 49 lezen wij dat Jakob zijn zonen zegent.

De Bijbel roept ons in Romeinen 12 : 14 op om te zegenen en niet te vervloeken. Dit kan slechts met de zegen die wij van God hebben ontvangen. Wij zijn een kanaal van God naar elkaar. Degene die geeft, is meer dan degene die ontvangt. Maar als wij elkaar geven, is dat weer in evenwicht. En omdat wij - als gelovigen - allemaal gezegend zijn in Christus, (Éfeze 1 : 3) worden wij opgeroepen elkaar te zegenen. En die zegen wordt in Christus aan elkaar vervuld, omdat dit naar de wil van Christus is en Hij bij machte is dit te vervullen. (Matthéüs 28 : 18)

Wie is Mozes?

Mozes is iemand die geboren werd tijdens de periode dat het volk Israël in Egypte was. De Faraö (de koning) van Egypte verdrukte het volk Israël en liet onder andere alle pasgeboren jongens doden.

Hebreeën 11 : 23 zegt dat Mozes,, door het geloof van zijn ouders, drie maanden verborgen werd gehouden, omdat de Faraö hem wilde doden. Men was dus ongehoorzaam aan de Faraö, doch gehoorzaam aan God, Die het leven geeft en Die Abraham beloofd had hem tot een groot volk te maken. Handelingen 5 : 29 zegt dat men God meer gehoorzaam moet zijn dan de mensen. Na drie maanden kunnen zij Mozes niet meer verborgen houden en leggen hem in een kistje (er staat eigenlijk "ark", hetzelfde woord als de ark van Noach).

De dochter van de Faraö vindt het kind en laat het in leven. Zij geeft het aan de ouders, zolang als het kind melk nodig heeft. Dat was in die tijd ongeveer vijf jaar. En wil je even lachen: De ouders worden er ook nog voor betaald. De ouders voeden het kind op in het geloof en God gebruikt Mozes later om het volk te bevrijden uit Egypte.

Samengevat: De (dochter van) Faraö, als vijand van Israël, wordt door God gebruikt om Zijn knecht Mozes in het leven te houden. Deze knecht wordt gebruikt om Israël uit de slavernij van de Faraö (Egypte) te bevrijden. Even lachen: De Faraö zorgt (door zijn dochter) voor zijn eigen ondergang. De Faraö dacht dat hij alles naar zijn hand kon zetten, maar er was iemand, Die echt de touwtjes in handen had en heeft. God bepaalt uiteindelijk hoe de dingen gaan. Hij heeft het gezag.

God gebruikt satan en deze duistere wereld om de mens, die God zoekt, tot geloof te brengen. Hij laat de mens zien dat deze wereld tijdelijk is en uiteindelijk niets te bieden heeft. Wat God aanbiedt is bevrijding uit de slavernij door Jezus Christus, die in deze wereld leven kreeg (Bethlehem) en door deze wereld verworpen werd (het kruis op Golgotha), zoals ook Mozes in Egypte.

Jezus Christus heeft ons, gelovigen, (net zoals Mozes, Israël) uit deze wereld (Egypte) gehaald, en gezet in de hemel (Kanaän). (Zie Éfeze 2 : 6)

Als Mozes een Egyptenaar doodt, vlucht hij en wordt schaapherder in Midian. Op een dag komt hij met zijn schapen bij de berg Horeb (of: Sinai). Hier wordt later aan Israël de wet gegeven. Dan verschijnt God in een braambos, die brandt, maar niet verbrandt. Mozes vindt dit vreemd en gaat een kijkje nemen. Dan spreekt God tot Hem. Hij zegt dat de grond waarop Mozes staat, heilig is. (Exodus 3 : 1-6) De Bijbel zegt dat God een heilig God is. Heilig betekent "afgezonderd tot" of "bestemd voor God".

Mozes krijgt de opdracht om naar het volk Israël en de Faraö in Egypte te gaan. Hij moet spreken in Gods Naam (IK BEN, DIE IK BEN) en wonderen en tekenen doen, om zo Gods macht te laten zien. God stelt Mozes aan tot god over Faraö, maar omdat Mozes moeite heeft met spreken, stelt God Aäron (de broer van Mozes) aan om als mond (profeet) van Mozes te functioneren. God spreekt tot Mozes en Mozes spreekt via Aäron tot Faraö dat hij het volk Israël moet laten vertrekken. Een prachtig voorbeeld van gezag. (Exodus 7 : 1, 2) God toont Zijn macht via Mozes en dit wordt via Aäron uitgevoerd. God is de Allerhoogste, aan Wie iedereen gehoorzaam moet zijn.

Wij lezen ditzelfde over de Here Jezus. Door wonderen en tekenen laat de Here Jezus zien dat Hij van God gezonden is. En ook vervult de Here Jezus wat in het Oude Testament door God voorzeggd is. Als Mozes bij de Faraö komt en namens God spreekt, zegt de Faraö: *"Ik ken de Heere niet."* (Exodus 5 : 2) En hij maakt het voor het volk zwaarder dan het was.

Als bij een volgend bezoek de Faraö weer weigert het volk te laten gaan, gooit Aäron zijn staf op de grond en deze verandert in een draak. Faraö echter maakt gebruik van de macht van de duivel. Zijn tovenaars veranderen hun staven ook in draken. Hieruit blijkt dat ook de satan veel macht heeft. Maar dan blijkt de macht van God. De draak van Aäron verslindt de draken van de tovenaars. God is overwinnaar. Maar evengoed wil de Faraö niet luisteren.

Ook vandaag de dag willen veel mensen niet naar God luisteren. Zij willen hun (zogenaamde) macht niet kwijt. Zij kunnen het zelf wel zonder God. Dit is hoogmoed en we weten "hoogmoed komt voor de val". Wie echter zichzelf vernedert zal door God verhoogd worden.

Het volk Israël riep in hun verdrukking tot God. (Exodus 2 : 23, 24) Men erkende blijkbaar dat God macht had om hen te verlossen.

Het is gemakkelijk om als je in de problemen zit tot God te roepen. Maar ben je ook bereid om gehoorzaam de weg van God te gaan om uit de problemen te komen? Ook als je deze weg niet ziet zitten.

Als we naar de geschiedenis van Israël kijken, zien we dat dit volk hier veel moeite mee had en regelmatig protesteerde. Mozes wordt door God, nadat hij Egypte verlaten had, (Hebreeën 11 : 24-27) geroepen om naar Egypte terug te gaan en het volk eruit te halen. Hij erkent het gezag van God en gaat gehoorzaam terug, ondanks dat hij zich er niet geschikt voor acht. Aäron, zijn oudere broer, krijgt hij naast zich. (Later wordt Aäron de hogepriester). Hij en Aäron gaan naar Egypte en daar gaan ze eerst naar het volk Israël. Het volk gelooft Mozes. (Exodus 4 : 29-31)

Hierna gaat Mozes naar de Faraö. Deze wil niet luisteren en maakt het leven van het volk Israël zwaarder. Dan slaat het geloof van het volk om en zijn ze kwaad op Mozes. Zij willen graag bevrijd worden, maar niet dat het eerst zwaarder wordt. Ze weten echter niet dat God dit toelaat om Zijn macht aan de Faraö te tonen (Exodus 5 : 21-24) en de verdrukten, die in Hem geloven, aan Zich te binden. Dit geldt niet alleen voor Israël maar ook voor ons.

Als Mozes deze dingen aan Israël wil uitleggen, geloven zij hem niet. Zij willen niet luisteren. Ondanks dit alles gaat God rustig door Zijn plannen te verwezenlijken. Zo is het ook met ons. God voert Zijn plannen uit, niet dankzij ons, maar meestal ondanks ons. God laat Zijn macht zien in de tien plagen die over Egypte komen. Drie hiervan komen ook over het volk Israël. Misschien vanwege hun ongelof, maar dat wordt niet vermeld.

De tiende plaag houdt in dat alle eerstgeborenen in Egypte (ook die van Israël) gedood worden. De Israëlieten kunnen door geloof voorkomen dat hun eerstgeborenen gedood worden. Dit geloof blijkt uit het aanbrenge van het bloed van een lam aan de deurposten. Dit geldt vandaag ook voor ons. Als wij geloven dat het bloed van Jezus Christus (het Lam) ons verlost, dan krijgen wij eeuwig leven.

Israël had de macht van de Heer gezien in de plagen die hen zelf, en de Egyptenaren, overkwamen. Alle reden dus om vertrouwen te hebben dat God hen in leven zal houden. Maar als de Faraö hen najaagt, is het vertrouwen ver te zoeken. Het gaat niet zoals ze zichzelf voorgesteld hadden. Zij zijn bevrijd en dus moet alles voor de wind gaan. Maar als ze de vijand zien, worden ze bang. Ze zeggen dat ze liever in Egypte zouden zijn gebleven om de Egyptenaren te dienen, dan om in de woestijn te sterven. Ze geloven meer in de macht van de Faraö (die zichtbaar is) dan in de macht van God (die nog niet zichtbaar is). Wat God in Egypte gedaan heeft, zijn ze blijkbaar al weer vergeten.

Nadat God hen door de Rode Zee naar de overkant gebracht heeft en de Faraö en de zijnen verdronken zijn, gaan ze de woestijn in. Voordat zij bij de berg Sinai komen moeten ze eerst vechten tegen Amalek, die zich vijandig opstelt tegenover Israël. (Amalek is een kleinzoon van Ezau - Genesis 36 : 12 - de oudere broer van Jakob, en deze is uitgegroeid tot een volk.) Als Mozes zijn handen opheft naar God is Israël aan de winnende hand. Maar zakken zijn handen, dan heeft Amalek de overhand. Doordat Aäron en Hur de handen van Mozes steunen, is de overwinning aan Israël.

Als jouw handen in afhankelijkheid naar God gericht zijn, dan is er overwinning. Zo niet dan heeft de tegenstander de overhand.

Als het volk bij de berg Sinai komt, beloven ze de Heer dat ze alles zullen doen wat de Heer gesproken heeft. (Exodus 19 : 8) Mozes gaat dan de berg op om de tien geboden in ontvangst te nemen. Als hij echter niet snel genoeg terug is, denken ze dat Mozes dood is en maken ze hun eigen god in de vorm van een gouden kalf. Het blijkt moeilijk te zijn om gezag te erkennen en daarbij te blijven, ook als het langer duurt of anders gaat dan je denkt. Zie Israël.

Zo lang God handelt zoals jij denkt dat Hij zou moeten doen, ben je vol vertrouwen (geloof). Maar hoe is het als God anders handelt? Blijf je dan Hem vertrouwen of slaat vertrouwen (geloof) om in twijfel? Velen willen God aanpassen aan hun eigen normen en hun eigen niveau. Maar God is God en Hij doet wat Hij wil. Jij mag bij Hem behoren uit genade, Hem volgen en vertrouwen in wat Hij doet.

Vandaag staan we stil bij het volk Israël, als dit woont in het land Kanaän, ten tijde van Samuël, de profeet. Mozes is er niet meer, Jozua is overleden en er zijn richteren geweest, die recht spraken en het volk aanvoerden in de strijd. Denk aan de bekende richteren Simson en Gideon.

Het volk ziet dat Samuël oud is, en dat zijn zonen het niet zo nauw nemen (gierig zijn, geschenken aannemen en het recht buigen). En ook dat de andere volken allemaal een koning hebben. (1 Samuël 8 : 5) Zij gaan dan ook naar Samuël met het verzoek om een koning aan te stellen. Samuël is het hier niet mee eens en gaat naar de Heer. Maar de Heer zegt het volgende in:

1 Samuël 8 : 7

- 7 Hoor naar de stem des volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn.

Dit is een zwaar verwijt aan het volk Israël. God concludeert dat het volk niet zozeer van Samuël en zijn zonen af wil, maar dat men God Zelf verwerpt. Later vertelt de Here Jezus een gelijkenis over een belangrijke man, die ver weg ging om het koningschap in ontvangst te nemen. Hij gaf tien ponden aan zijn tien dienstknechten, om er handel mee te drijven. *"Maar zijn burgers haatten hem, en zonden hem gezanten na, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning zij"*. (Lukas 19 : 14) Het volk Israël wil zijn eigen koning. Petrus zegt tegen het volk van Israël: *"De vorst des Levens hebt gij gedood."* (Handelingen 3 : 15)

Maar hoe is het met ons. Hoe vaak proberen wij niet "de zonen van Samuël" (zie boven) te gebruiken om zelf onze koning aan te stellen. Vaak zijn we zelf die koning en houden we God buiten de deur. Hoe vaak maken we niet onze eigen wetten en regels (vaak op grond van Bijbelteksten die onjuist worden toegepast). Dan is Gods Woord ons woord geworden en in plaats van God zijn wij koning. Er is echter maar één Koning: God. Als je Hem gelooft en vertrouwt en wilt volgen, geeft Hij jou Zijn Woord om Christus te leren kennen. Hem geloven, vertrouwen en volgen wil zeggen: Christus (en Zijn Gemeente) op de eerste plaats zetten en doen wat Hij zegt. Dan zal Hij jou kunnen gebruiken in Zijn dienst en tot Zijn eer.

Er wordt door Samuël, in opdracht van God, een koning aangesteld, genaamd Saul. Echt een koning naar de mens. Hij is namelijk groot van gestalte. Het is echter niet de koning die door God bedoeld is, ook al is hij door God verkoren. Men had God als koning moeten blijven aanvaarden. Maar de dingen gaan zoals ze gaan en God volbrengt toch wel Zijn plannen. En Hij gebruikt zelfs het kwade voor Zijn doel. Maar wee degene die het kwade bewerkt. (Johannes 5 : 29; Romeinen 2 : 9) De Here Jezus moest sterven om ons te verlossen uit de macht van satan en uit de macht van de dood. Maar wee de mens door wie Hij verraden werd. Judas dus. (Lukas 22 : 22)

Niet alles wat God toestaat en eventueel mogelijk maakt, is ook Zijn wil. God wil dat alle mensen behouden worden; maar als mensen niet willen geloven in de Zoon van God, Jezus Christus, gaan ze verloren. Is dit Gods wil? Nee. Doch de mens heeft zelf de keuze.

Een ander voorbeeld is Hizkia, koning van Juda. (Lees 2 Koningen 20) Hizkia werd ziek en het was Gods wil (en hij liet dit weten door de profeet Jesaja) dat hij zou sterven. Toen bad Hizkia om genezing en God verhoorde zijn gebed. Hij vroeg en kreeg een teken ter bevestiging. Hij vroeg om de schaduw op de zonnewijzer tien graden terug te laten gaan, en het gebeurde. Een groot wonder dus. Er werden vijftien jaar aan zijn leven toegevoegd. Helaas liep dit niet goed af. Hij liet een gezantschap uit Babel al zijn schatten en al zijn rijkdom zien. Dit voor eigen roem. Dit had nogal wat gevolgen. Je moet dit zelf maar eens gaan lezen in 2 Koningen 20 en 2 Kronieken 32 : 24-33.

God weet wat voor ons het beste is. Wij zouden er goed aan doen om ons aan Zijn gezag te onderwerpen, ook als dit, naar onze gedachte, niet in ons voordeel is. Ik wil hier niet zeggen dat wij de Heer niet om genezing mogen bidden. Natuurlijk mag dat. Trouwens, God verhoort alle gebeden die naar Zijn wil zijn. En dat kan eventueel ook genezing zijn.

1Johannes 5 : 14

14 En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort.

Wil je dat je gebeden verhoord worden, leer dan Zijn wil kennen. Lees dus Zijn Woord - de Bijbel - want dáárin leer je Hem kennen.

Saul wordt door Samuël tot koning aangesteld. Samuël doet dit in opdracht van God. Saul is niet de hoogste, maar de laagste van de drie. Wel is hij de hoogste onder het volk Israël. Hierover moet hij echter wel verantwoording afleggen aan God.

God spreekt via Samuël tot Saul. Saul is vrij om te doen wat hij wil, maar binnen de grenzen die God aan zijn koningschap gesteld heeft. In 1 Samuël 13 lezen we dat er strijd is tussen Israël en de Filistijnen. Saul wacht op Samuël. Deze zal, voordat de strijd begint, een offer aan God brengen en bidden om de overwinning. Samuël is er echter niet op de afgesproken tijd. Omdat de soldaten beginnen weg te lopen en Saul niet de strijd wil beginnen zonder gebed en offer, brengt hij dit offer zelf. Dan verschijnt Samuël en zegt dat Saul zich niet heeft gehouden aan het gebod van God en dat daarom het koninkrijk naar een ander zal gaan.

In 1 Samuël 15 lezen we dat Saul weer ongehoorzaam is. Hij krijgt van God de opdracht om Amalek uit te roeien. Hij mag niemand in leven te laten, ook de dieren niet. De reden van deze opdracht staat vermeld in Exodus 17 : 8-16. Saul verslaat Amalek, maar laat koning Agag en het beste onder het vee in leven. (vers 9) Het vee wil hij aan God offeren. Saul vindt dit in overeenstemming met Gods wil. (1 Samuël 15 : 20, 21) Samuël zegt dat dit ongehoorzaamheid is aan God en dat gehoorzamen belangrijker is dan offers brengen.

Exodus 17 : 23

23 Want wederspanningheid (*ongehoorzaamheid tegen God*) is een zonde der toverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst. Omdat gij des HEEREN woord verwerpen hebt, zo heeft Hij u verwerpen, dat gij geen koning zult zijn.

Uit bovenstaande mogen we leren dat gehoorzaamheid, dus het erkennen van het gezag van God in wat Hij gesproken heeft, op de eerste plaats komt. Onze christelijke activiteiten (Saul offerde) mogen niet tegen Gods wil ingaan. Het offer in bovenstaand gedeelte (1 Samuël 13) was heel belangrijk. Alleen Samuël mocht dit doen, niet Saul. Daarom is het heel belangrijk dat je eerst de Bijbel, Gods Woord, leert kennen, zodat je weet wat gehoorzaamheid aan God is. Want de Heer wil jou in Zijn dienst gebruiken, maar alleen in dat wat Hij wil.

Saul raakte zijn koningschap kwijt. (1 Samuël 15 : 23) Adam raakte zijn leven kwijt toen hij zondigde. Het duurde alleen nog een tijdje. Hij werd 930 jaar. Ook bij Saul duurt dit nog een aantal jaren.

Intussen moet Samuël David tot koning gaan zalven. God zegt van David dat hij beter is dan Saul (1 Samuël 15 : 28) en in 16 : 1 staat dat God voor Zichzelf een koning heeft uitgezocht. Het gaat nu niet om de wil van het volk, maar om Gods wil.

Samuël gaat naar Bethlehem om een koning te zalven en hij nodigt Isaï (en zijn zonen) uit bij hem te komen. David, de jongste, blijkt er niet bij aanwezig te zijn. Hij is bij de schapen. Als Samuël een koning wil gaan zalven, laat hij de zonen van Isaï bij hem langs komen. Bij de eerste zoon denkt Samuël: "Dit is hem!". Maar God zegt: "*Zie zijn gestalte niet aan, noch de hoogte zijner statuur, want Ik heb hem verworpen; want het is niet gelijk de mens ziet; want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.*" Niet één van de aanwezige zonen blijkt tot koning uitgekozen te zijn.

Als jij je afvraagt of je God wel zou kunnen dienen, hoef je alleen maar in je hart te kijken of je bereid bent God te willen volgen en gehoorzamen. God kijkt namelijk ook in je hart en niet naar je menselijke geschiktheid of intelligentie. Iedereen die zich aan Hem wil onderwerpen kan Hij gebruiken in Zijn dienst en op Zijn tijd.

Het blijkt dat David, de jongste, waar niemand aan dacht, door God was uitgekozen. Want als David opgehaald wordt en langskomt, zegt God: "*Sta op, zalf hem, want deze is het.*" Daarna staat er in vers 13 en 14 dat de Geest op David komt en Saul verlaat.

David is echter in de praktijk nog geen koning. David wordt nog een aantal jaren beproefd, voordat hij daadwerkelijk op de troon zit. Als Saul erachter komt dat God David, in zijn plaats, als koning gezalfd heeft, probeert hij David te doden. Erg dwaas overigens om te denken dat je Gods plannen kunt verhinderen ten voordele van jezelf. De satan en ook de leiders van het Joodse volk dachten te kunnen blijven regeren als de Here Jezus maar dood zou zijn. En zoals het Saul niet lukte om David te doden, lukte het de satan niet om de Here Jezus in de dood te houden. Jezus leeft; halleluja.

David wordt door God uitgekoren om de nieuwe koning te zijn. Maar eerst gaat hij gewoon terug naar zijn vader en de schapen. Dan komt er oorlog met de Filistijnen. De drie oudste broers van David worden opgeroepen om te vechten. Lees 1 Samuël 17. De Filistijnen hebben echter de reus Goliath bij zich, die onoverwinnelijk lijkt te zijn. Goliath heeft, omdat hij zo groot is, gezag. Hij wil een tweegevecht, maar niemand durft het tegen hem op te nemen. 40 dagen lang daagt Goliath Israël, en dus de God van Israël, uit. Dan komt David in het legerkamp van Saul. Isaï heeft hem gestuurd om zijn broers eten te brengen. David hoort de uitdaging van Goliath en ziet dat niemand het gevecht tegen Goliath aandurft. Dan biedt David aan om degene die God bespot, te bevechten en te verslaan. Saul en de anderen lachen hem uit. David zegt in:

1 Samuël 17 : 37

37 De HEERE, Die mij van de hand des leeuws gered heeft, en uit de hand des beers, Die zal mij redden uit de hand van dezen Filistijn.

Dit is geloof in God. Als God hem beschermt tegen de leeuw en de beer, zodat hij niet sterft, dan zal Hij David zeker beschermen tegen Goliath, de vijand van God en Zijn volk. Hier staat niet dat David niet kan sterven, maar dat God hem beschermd heeft. Zo kan God ook ons, als gelovigen, beschermen in ons dagelijks leven, maar Hij beschermt ons zeker in de strijd tegen de duivel. (Éfeze 6 : 10-20) Wij mogen weten dat Jezus Christus heeft overwonnen en ons de overwinning geeft. (Romeinen 8 : 37)

David neemt zijn slinger en zoekt vijf stenen. Deze stenen spreken van Christus en de Gemeente. Dit kan ik hier helaas niet nader uitleggen. David gaat in geloof de strijd aan. David zegt tot Goliath: *"Gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God der slagorden van Israël, Dien gij gehoond hebt."* David weet dat de Heer met hem is. Met één steen verslaat hij deze, naar aardse normen, onoverwinnelijke reus Goliath. Die steen is een beeld is van de Here Jezus Christus, de Rots Die vast staat.

David weet dat God sterker en machtiger is dan welk mens ook. Hij gelooft en vertrouwt die God van Israël. Jij ook? Hoe bedreigend het leven soms kan zijn. In Christus ben je altijd overwinnaar.

Wij zien in het leven van David bepaalde gezagsverhoudingen duidelijk naar voren komen. Bij de vorige dag zagen we dat David het hoogste gezag aan God toekende. Hij stelde zich in Gods dienst en als Gods vertegenwoordiger stond hij boven Goliath. Goliath werd dan ook verslagen.

1 Johannes 4 : 4 zegt dat God, Die door Zijn Geest in de gelovige woont, meer is dan die in de wereld is. Dat wist David dus ook. Als David meer eer van het volk krijgt dan Saul, wordt deze jaloers en kwaad. (1 Samuël 18 : 7, 8) In hoofdstuk 19 zien we dat Saul David wil doden. David vlucht. Hij had ook een volksoptstand kunnen ontketenen en zich als koning kunnen laten uitroepen. God had hem immers als koning aangesteld. David doet dit niet. Hij wacht tot God Zelf ingrijpt. Saul probeert David te grijpen, maar God voorkomt dit. Lees maar 1 Samuël 19 : 18-24.

In hoofdstuk 24 lezen we dat koning Saul David weer eens achterna zit. David heeft ondertussen 400 man om zich heen verzameld. (22 : 2) Saul gaat rusten in een spelonk, niet wetende dat David en zijn mannen ook in die spelonk zijn. De mannen van David adviseren hem om af te rekenen met Saul. David zegt echter: *"Dat late de HEERE ver van mij zijn, dat ik die zaak doen zou aan mijn heer, den gezalfde des HEEREN, dat ik mijn hand tegen hem uitsteken zou; want hij is de gezalfde des HEEREN!"* (24 : 7) David erkent het gezag van Saul, zolang God dit niet aan Saul ontnemt. David wil zich niet vergrijpen aan een gezalfde van de Heer.

Als Saul weer eens achter David aan zit, zien we dezelfde situatie weer. (1 Samuël 26 : 7-9) Weer krijgt hij het advies om Saul te doden en David zegt: *"Verderf hem niet; want wie heeft zijn hand aan den gezalfde des HEEREN gelegd, en is onschuldig gebleven?"* De boodschap is af te blijven van degene die God boven je gesteld heeft, ook al doet deze jou kwaad. God heeft hem aangesteld en God alleen is Degene Die hem ter verantwoording kan roepen en oordelen. Dit is niet aan ons. Wij zouden zelfs onze medebroeders en zusters niet oordelen (niet boven hen gaan staan). Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. (Matthéüs 7 : 1) Heb elkaar lief en vergeef elkaar, dan doe je Gods wil. (lees Éfeze 4 : 32 en 5 : 1)

Wij zijn vandaag terecht gekomen bij de geschiedenis van Elia in 1 Koningen 17. Elia zegt, in opdracht en met het gezag van God, tegen koning Achab dat het niet regenen zal, dan alleen op zijn woord. En zo gebeurt het. Elia vlucht naar de beek Krith, met de belofte van God dat Deze Elia zal onderhouden. In geloof gaat Elia. Als het water in de beek op is, stuurt God hem naar Zarfath, waar een weduwe woont. Deze weduwe is net bezig hout te sprokkelen. Ze heeft nog een beetje meel in de kruik en een beetje olie in de fles. Ze kan daarmee een laatste maaltijd klaarmaken voor zichzelf en haar zoon. Dan vraagt Elia om eerst voor hem een koek te bakken. Er zal daarna meer dan genoeg over zijn voor haar en haar zoon.

1 Koningen 17 : 14

14 Zo zegt de HEERE, de God Israëls: Het meel van de kruik zal niet verteerd worden, en de olie der fles zal niet ontbreken, tot op den dag, dat de HEERE regen op den aardbodem geven zal.

Deze vrouw gelooft Elia en ziet hem als een knecht van God. Het gevolg is dat haar geloof niet beschaamd wordt. Want er staat in:

1 Koningen 17 : 16

16 Het meel van de kruik werd niet verteerd, en de olie van de fles ontbrak niet, naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had door den dienst van Elia.

Elia gelooft God en spreekt tegen de koning van het land. Daar was veel lef voor nodig, want de koning had de macht om je ter dood te brengen. Je neemt een groot risico. De weduwe gelooft Elia. Je laatste eten weggeven, op grond van wat een vreemde zegt, spreekt van een groot geloof. Na drie en een half jaar zegt God dat Hij regen gaat geven en Hij geeft Elia de opdracht om Achab en de 450 profeten van de afgod Baäl naar de berg Karmel te laten komen. (1 Koningen 18) Elia en de priesters van Baäl bouwen elk een altaar. Elia en de priesters zullen elk hun God aanroepen en de God Die met vuur het altaar aansteekt, is de Enige en echte God. De god Baäl kan dit niet, maar wel de God van Elia. Deze steekt het offeraltaar aan met vuur uit de hemel. Daarna worden de priesters van Baäl gedood. En God geeft regen. Elia waagde zich temidden van de vijand, maar hij wist in Wie hij geloofde. Door geloof mogen wij Zijn Woord vertrouwen en weten dat Hij voor ons zorgt, midden tussen de vijanden in deze wereld.

Tot nu toe hebben we een beetje gezien hoe in het Oude Testament gezagsverhoudingen lagen. God blijkt steeds de Gezaghebbende te zijn, Die ook de macht heeft te maken, te breken, te geven en te nemen.

Jesaja 14 : 27

27 Want de HEERE der heirscharen heeft het in Zijn raad besloten, wie zal het dan verbreken? en Zijn hand is uitgestrekt, wie zal ze dan keren?

Niemand kan het van Hem winnen. Het is dus verstandig om je aan die God te onderwerpen, zodat Hij je voor Zijn doel kan gebruiken. Hij is niet afhankelijk van ons, maar wij van Hem. Als Hij deze schepping vernietigt, heeft Hij alle recht hiertoe, omdat Hij deze schepping geschapen heeft. Als God een nieuwe schepping maakt, kan Hij bepalen wie daar wel en niet deel van uit gaan maken. Hij heeft dat recht omdat alles uit Hem is voortgekomen, zoals Romeinen 11 : 36 zegt.

Als God iemand stuurt om namens Hem te spreken, dan is het alsof God spreekt. De profeten, zoals deze mensen genoemd worden, vertegenwoordigen God, zoals ook een ambassadeur zijn land vertegenwoordigt. De ambassadeur spreekt met het gezag van het land en zo spreken de profeten met het gezag van God. In het Oude Testament ging dit vaak met wonderen en tekenen gepaard. Ook de Here Jezus deed wonderen en tekenen. Hij deed deze wonderen en tekenen om te vervullen wat de profeten in het Oude Testament voorspeld hadden. (zie onder andere Matthéüs 12 : 15-21) Daardoor bewees Hij dat Hij door God gezonden was. Als dan ook iemand de Here Jezus verwierp, verwierp hij dus God. (Lukas 10 : 16)

God heeft ons als gelovigen in Zijn dienst genomen. Hij heeft ons Zijn Woord toevertrouwd. Het is dan ook heel belangrijk om Zijn Woord te spreken. 1 Petrus 4 : 11 zegt: *"Indien iemand spreekt, die spreke als de woorden Gods."* Zijn Woord is Leven. Wij zijn zeer bevoorrechte mensen. God heeft tot ons gesproken. Wij geloofden Hem en kregen uit genade nieuw leven. Wij mogen Zijn Woord van genade weer doorgeven, opdat ook anderen een nieuw leven mogen ontvangen. Een leven dat niet meer sterfelijk is.

Vandaag gaan we naar het Nieuwe Testament en komen we terecht in de Evangelieën. En dus bij de Here Jezus en het Jodendom.

Er is een gevestigde orde in Israël. Ten eerste is er de bezettingsmacht van de Romeinen, vertegenwoordigd door Pilatus. Daarnaast is er een zekere Herodus, koning over Judea. Dan hebben we nog de geestelijke overheid, namelijk de grote Raad (het Sanhedrin) in Jeruzalem. De Raad bestond uit twee partijen, namelijk Farizeëen en Sadduceëen. De Farizeëen geloofden in de opstanding der doden, in engelen en geesten. De Sadduceëen geloofden dit niet. (Handelingen 23 : 8)

De Raad telde 71 leden, bestaande uit schriftgeleerden, oudsten, vooraanstaande leden van de hogepriesterlijke families (dezen worden in de Statenvertaling "overpriesters" genoemd) en de hogepriester, de voorzitter van de vergadering. De meest belangrijke zaken werden voor deze rechtbank gebracht. De Romeinen hadden deze bevoegdheid bij het Sanhedrin gelaten. Zij mochten ook het doodvonnis uit spreken, maar dit had alleen geldigheid als het bevestigd werd door de Romeinse procurator. Staat en godsdienst waren dus niet gescheiden, zoals bij ons wel het geval is.

De Here Jezus was tijdens zijn leven hier op aarde telkens in gesprek met (schriftgeleerden uit) de Farizeëen en Sadduceëen. Beide groepen hadden hun eigen geloof en aanhangers. Samen vormden zij het volk Israël. De Schrift (de Bijbel) had in de loop van tijd een eigen uitleg gekregen (Judaïsme genoemd). Hun gezag berustte op kennis van de Schrift. De Here Jezus bestrijdt deze kennis vanuit Diezelfde Schrift. En met succes. Hij heeft op twaalfjarige leeftijd al meer kennis van de Schrift dan deze geleerden. Hij wordt door hen dan ook als een bedreiging gezien en zij proberen Hem telkens onderuit te halen.

De Here Jezus wordt onder andere door de Sadduceëen aangevallen over de opstanding der doden. Als zij dit niet kunnen winnen, komen de Farizeëen met een vraag over het grootste gebod. (Matthéüs 22 : 24-40) De Here Jezus antwoordt met de Schrift en blijkt steeds onoverwinnelijk. Hij spreekt met gezag. (Markus 1 : 22) Dit Woord van God spreekt ook tot ons. Onderwerpen wij ons aan dit Woord en spreken wij dit Woord, dan zijn ook wij onoverwinnelijk.

Lees Éfeze 6 : 10-20 en in het bijzonder vers 17.

De Here Jezus werd uit de Heilige Geest (God) en Maria (mens) geboren (Matthéüs 1 : 20, 21) Hij wordt dan ook door God "Mijn geliefde Zoon" genoemd (Matthéüs 3 : 17) Je zou dan ook zeggen dat Hij dezelfde macht heeft als God. Maar dit blijkt anders te zijn.

Filippensen 2 : 5-11 zegt dat Jezus Christus zijn goddelijke macht heeft afgelegd. Hij heeft zichzelf leeggemaakt, de gestalte van een dienstknecht aangenomen en is de mens gelijk geworden. Hij noemt Zichzelf bijna altijd "Zoon des Mensen" (Erfgenaam van Adam). Als mens kon Hij zondigen, de zonde op Zich nemen en sterven. Als God had de Here Jezus dit niet gekund. God kan niet zondigen en niet tot zonde gemaakt worden en Hij kan niet sterven.

Satan, één van de machtigste engelen, weet dit. Hij probeert de Here Jezus over te halen te zondigen. Bij Adam en Eva was dit ook gelukt en nu probeert hij dit ook bij de Zoon (Erfgenaam) van Adam. Eva zag dat de boom (der kennis des goeds en des kwaads) begeerlijk was om verstandig te maken, en zij at. En Adam at ook. De satan houdt de Here Jezus drie dingen voor, die alle drie verleidelijk en verstandig lijken om aan toe te geven. (Lees Matthéüs 4 : 1-11)

Als de Here Jezus 40 dagen niet gegeten heeft, zegt de duivel tegen Hem: *"Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg, dat deze stenen broden worden."* Satan noemt Hem de Zoon van God. Jezus ontkent dit niet. Hij is echter gehoorzaam aan God, Zijn Vader, en Hij spreekt dan ook de Woorden Gods. Hij zegt: *"Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat."* Hij zegt "de mens" zal, enzovoorts, niet "de Zoon van God zal ...". Hij heeft immers Zijn goddelijke macht afgelegd en is de mens gelijk geworden. Kon Hij dan van stenen brood maken? Ik neem aan van wel, anders had de satan hem dit niet voorgesteld. Maar de Here Jezus gebruikt niet zijn macht, maar is gehoorzaam aan Gods Woord.

De satan probeert de Here Jezus hierna nog twee keer te verleiden, maar de Heer Jezus blijft gehoorzaam aan het Woord van God. Het Woord dat Hij zo goed kent. Hij bleef gehoorzaam tot in de dood, in de zekerheid dat God Hem uit de dood zou opwekken. (Hebreeën 12 : 2) Jakobus 4 : 7 zegt: *"Zo onderwerpt u dan Gode; wederstaat den duivel, en hij zal van u vlieden,"* (= vluchten). Dat is overwinning.

In Matthéüs 20 : 20-34 lezen we dat een moeder en haar twee zonen (twee leerlingen van de Here Jezus) bij de Here Jezus komen. Zij vraagt Hem of haar twee zonen elk aan een kant van de Here Jezus mogen zitten in Zijn koninkrijk.

Zij vraagt nogal wat. De Here Jezus vraagt dan ook of haar zonen de weg kunnen gaan, die Hij moet gaan. De zonen antwoorden dat zij dit kunnen. Dan zegt de Here Jezus dat zij die weg zullen gaan, maar dat niet de Here Jezus bepaalt wie naast Hem komt te zitten, maar dat Zijn Vader dat bepaalt. Daarna zegt Hij dat de leiders van de volken heerschappij en macht uitoefenen over de volken. Maar zo zal het onder de gelovigen niet zijn. Wil je de eerste, de voorganger, de leider zijn, dan moet je de dienstknecht (van het Griekse woord voor diaken) van de medegelovigen zijn. Dit wil zeggen: God dienen ten behoeve van de medegelovigen. Want, zegt de Here Jezus in:

Matthéüs 20 : 28

28 Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.

Het woord "rantsoen" betekent: "losgeld betalen om iemand vrij te kopen".

Jezus Christus diende God en had de opdracht om te sterven voor de mensheid, om zo de mensheid vrij te kopen. Of de mens hiervan gebruik wil maken, moet hij zelf beslissen. Wie gelooft in de Here Jezus, in wie Hij is en wat Hij doet of gedaan heeft, die zal door Hem vrijgemaakt worden.

De vraag is: Waarvan vrijgemaakt? De Bijbel leert dat de mens gevangen zit. Hij staat onder de macht van de duivel en hij is ten dode opgeschreven omdat hij zondigt. De Here Jezus is gekomen om de werken van de duivel te verbreken. (1 Johannes 3 : 8) De dood heerst wel over de mens, maar niet meer over de Here Jezus Christus. (Romeinen 6 : 9) De Here Jezus is opgestaan uit de dood en heeft de dood overwonnen. Hij sterft niet meer en is dus vrij. Deze vrijheid wil Hij aan ons geven. Wie in Hem gelooft heeft eeuwig leven. (Johannes 3 : 36) Je wordt Zijn eigendom en Hij geeft je Zijn Geest. Die Geest leeft eeuwig en dus jij ook. *"Wie oren heeft om te horen, die hore, wat de Geest tot de Gemeente zegt"*. (Openbaring 2 : 7) De Geest zal je dan leren om Christus Jezus in vrijheid te dienen.

De Here Jezus is onze Verlosser en Heer. Ook is Hij ons Voorbeeld. Dit wil niet zeggen dat wij precies hetzelfde moeten doen als de Here Jezus. Dit kunnen wij ook niet. De Here Jezus was zonder zonde en wij niet. (Romeinen 3 : 9-18 en Hebreëen 4 : 15) Maar de Here Jezus laat wel zien, en adviseert ons, hoe het leven van een gelovige het beste tot zijn doel komt.

Over Zijn relatie tot Zijn Vader zegt Hij in Johannes 5 : 19 dat Hij alleen maar kan doen, wat Hij Zijn Vader ziet doen. En wat de Vader doet, doet Hij (de Zoon) ook. In vers 30 zegt de Here Jezus: *"Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft."* De Here Jezus stelt Zich ondergeschikt op ten opzichte van Zijn Vader.

Dit blijkt ook uit Markus 14 : 36. Daar noemt de Here Jezus Zijn kruisiging en sterven een drinkbeker, die Hij moet drinken. Hij vraagt Zijn Vader of deze drinkbeker aan Hem voorbij mag gaan. Maar, zegt Hij: *"Niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt."* Als Zijn vriend Lazarus gestorven is (Johannes 11) gaat Hij naar het graf van Lazarus om hem weer levend te maken. Hij zegt in vers 41 en 42: *"Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort."* Hoe de Here Jezus dit wist, lezen wij in 1 Johannes 5 : 14. Daar staat: *"En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort"*. En we hebben gelezen dat de Here Jezus de wil van Zijn Vader deed.

Het is dus heel belangrijk om te weten wat de wil van God is. Hoe kun je Gods wil doen als je niet weet wat Hij wil. Dus is het bestuderen van de Bijbel heel belangrijk. De Here Jezus kende de Bijbel heel goed (De Bijbel bestond in de tijd van de Here Jezus alleen nog uit het Oude Testament). De Here Jezus was gehoorzaam aan God, Zijn Vader. (Filippenzen 2 : 8 en Hebreëen 5 : 8) Hij stierf, omdat Hij gehoorzaam was en God gaf Hem eeuwig leven (Hij stond op uit de dood). Wat vraagt God van ons? Om dit samen te vatten in één tekst, citeer ik:

1 Johannes 3 : 23

23 Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben.

Wij worden opgeroepen om elkaar te dienen door de liefde. En ons geloof, door de liefde werkende, heeft kracht. (Galaten 5 : 6, 13)

Eén van de laatste dingen die de Here Jezus, voor zijn dood, met de discipelen heeft gedaan, is het eten van het Pascha. Het Pascha was aan Israël gegeven toen zij uit Egypte verlost werden. (Exodus 12)

Tijdens deze maaltijd neemt de Here Jezus een linnen doek en een schaal met water. Dan begint Hij de voeten van Zijn discipelen te wassen. De Here Jezus doet dit werk, *"...wetende, dat de Vader Hem alle dingen in de handen gegeven had"*. (Johannes 13 : 3) De Here Jezus wist wat Zijn roeping in deze wereld was. Hij had Zijn godheid vrijwillig afgelegd en deed het werk dat God, Zijn Vader, Hem gegeven had om te doen. Hij is gehoorzaam geweest tot de dood aan het kruis, zegt Filippenzen 2 : 8.

Tijdens deze paasmaaltijd wil de Here Jezus Zijn discipelen leren de minste te zijn en elkaar te dienen. Dit is voor de mens heel moeilijk. De mens wil liever meer zijn dan de ander. Als de Here Jezus bij Petrus komt, zegt deze: *"Gij zult mijn voeten niet wassen in der eeuwigheid!"* De Here Jezus zegt: *"Indien Ik u niet wasse, gij hebt geen deel met Mij."*

Het dienstwerk dat de Here Jezus hier doet, is in opdracht van Zijn Vader. Wil je daar deel aan hebben, dan moet jij jouw voeten door Hem laten wassen; anders kan de Heer Zijn werk niet doen en blijf jij smerig. De Here Jezus dient Zijn Vader en wij dienen de Here Jezus door Hem Zijn werk aan ons te laten doen. Zo geeft de Here Jezus in Johannes 13 : 14 en 15 ons de opdracht om elkaar de voeten te wassen (elkaar te dienen).

Wat is "voeten wassen"? Je leeft in deze wereld, ook al hoor je er als gelovige niet meer bij. Je wordt er echter wel door besmet (je zondigt), zoals de voeten (bij ons zijn het de schoenen) smerig worden als je buiten loopt. Als iemand smerig wordt (zondigt), kom dan niet met verwijten, maar maak hem of haar schoon (vergeven), zoals de Here Jezus Christus ons gewassen en dus vergeven heeft. (lees Éfeze 4 : 32)

Hoewel de Here Jezus de Meester was, (Johannes 13 : 13) waste Hij toch de voeten van Zijn discipelen. Door elkaar te vergeven en voor elkaar te bidden dienen wij Christus en elkaar. Dit is het nieuwe leven, dat Christus ons heeft gegeven.

1 Petrus 2 : 13-16

- 13 Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende;
- 14 hetzij den stadhouderen, als die van hem gezondend worden, tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen, die goed doen.
- 15 Want alzo is het de wil van God, dat gij, weldoende, den mond stopt aan de onwetendheid der dwaze mensen;
- 16 Als vrijen, en niet de vrijheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten van God.

Lees Romeinen 13 : 1-7 en Titus 3 : 1.

Hier staat dat de regering en ook de lagere overheden, boven je gesteld zijn, en dat je hen onderdanig moet zijn. Je bent een onderdaan van het koninkrijk. De regering stelt de regels op, het volk moet deze regels gehoorzamen. Ben je een kwaaddoener, dus overtreed je de wet, dan word je gestraft en doe je goed, dan krijg je een goedkeuring. Het is de wil van God dat wij de overheden onderdanig zijn. Waarom? Omdat de wereld die nu kwaad van ons spreekt, op de dag van Gods oordeel onze goede werken zal erkennen. (1 Petrus 1 : 12) De wereld zal dan God de eer geven. Daarom zijn wij dus onderdanig.

Er staat: "Als vrijen". Het woord "vrijheid" spreekt ons erg aan. Dan mag je immers doen wat je wilt. Dan hoef jij je van God niet meer aan regels te houden. Als je dan straf krijgt van de overheid heb je pech gehad. Je zult de volgende keer wel zorgen dat je niet gepakt wordt. De Bijbel noemt je dan een boosdoener. Wat houdt die vrijheid dan in, als je toch niet mag doen wat je wilt? Als je bovenstaande teksten goed leest, dan staat het antwoord er al. Je bent vrij, maar niet om deze vrijheid te gebruiken als een dekmantel om maar alles te doen wat je wilt, of het goed is of niet. God heeft jou vrijgemaakt om Hem te dienen. En Hij wil dat je het goede doet, zodat God verheerlijkt wordt op de dag der bezoeking. (vers 12). Het woord "bezoeking" betekent "onderzoek", of "controle".

Het gaat niet om ons, maar om God. Als Hij wil dat wij de overheid gehoorzamen, zodat God verheerlijkt wordt, is dat ook onze wens. Hoe kan ik God dienen? Door te doen wat Hij zegt! Goed doen hoort bij de Geest. God heeft mij vrijgemaakt van de macht der zonde. Er is niemand die goed doet (Romeinen 3 : 12). Als ik - als gelovige - God kan gehoorzamen, dan ben ik vrij.

Als wij gezag tegenkomen denken wij eigenlijk altijd aan de wet. Of het nu de wetten in ons land zijn of de wet die Mozes aan Israël gaf. En als we denken aan vrijheid, denken wij dat we niets meer met gezag en wet te maken hebben. Niets is minder waar. Wat is wet? Wet is eigenlijk "onderwijs". En bij onderwijs is het de bedoeling dat je iets leert en dit in de praktijk brengt.

1 Thessalonicenzen 4 : 9

- 9 Van de broederlijke liefde nu hebt gij niet van node, dat ik u schrijf; want gij zelve zijt van God geleerd om elkander lief te hebben.

De Here Jezus zegt: *"Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkewijs Ik u liefgehad heb."* (Johannes 15 : 12; 1 Johannes 3 : 23) De Here Jezus geeft het voorbeeld en zegt ons Hem te volgen.

Door elkaar lief te hebben doen wij wat de wet vraagt. (Romeinen 13 : 8-10) Leven wij dan nog onder de wet? Gelukkig niet! Wij staan niet meer onder het gezag van de wet! Christus heeft hier een eind aan gemaakt. Want wij kunnen de wet niet houden. Daarom hebben wij van Christus, toen wij tot geloof kwamen, een nieuw leven gekregen. Omdat wij Christus willen volgen, die niet meer onder de wet staat, zijn wij ook niet meer onder de wet. De Bijbel noemt dit genade. Romeinen 6 : 14 zegt: *"Gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade"*. Dit wil zeggen dat wij niet geoordeeld worden en geen straf krijgen als wij de wet overtreden. Die straf heeft Christus al gehad toen Hij stierf aan het kruis voor de zonden voor de hele wereld, dus ook voor jou en mij. Wij zijn niet meer onder het gezag van de wet. Wij zijn nu gekomen onder het gezag van de genade.

Mogen wij nu maar raak zondigen? *"Beslist niet"*. (Romeinen 6 : 1, 2) Wij hebben genade gekregen omdat wij Christus willen volgen. Daar hoort zonde niet bij. Maar als wij zondigen, vallen wij onder het gezag van "de genade", dus krijgen wij vergeving. (1 Johannes 1 : 9) God vraagt van ons om deze genade ook aan onze medegelovige te geven als hij tegen ons iets verkeerd doet. Dit heet liefde. Elkaar niet benadelen wordt ook liefde genoemd. (Romeinen 13 : 8-10) Jakobus 2 : 11, 12 noemt dit de wet der vrijheid. Door genade kun je God en de naaste liefhebben en als je onder het gezag van de genade en de liefde kunt leven, dan ben je vrij, echt vrij. (Galaten 5 : 13)

Wij willen graag vrij zijn. Vrijheid kan alleen maar worden gegeven aan mensen die verantwoordelijkheid kunnen dragen. Verantwoording wil zeggen dat je een antwoord kunt geven op de vraag: "Waarom heb je zo en zo gedaan?" Je moet het kunnen motiveren. Op dit antwoord volgt dan een beoordeling. Kinderen handelen zoals het in hun opkomt. Zij doen de dingen gewoon omdat het leuk is; of ze slaan er op los omdat ze kwaad zijn. Maar ze kunnen de consequenties van hun doen en laten niet overzien. Dus zijn er ouders en onderwijzers die kinderen leren om volwassen te worden. Zolang het kind niet volwassen is, staat het onder de wet (voogdij) van de ouders. Lees onder andere Galaten 4 : 1-3.

Kinderen leren van de ouders hoe het leven in elkaar zit en hoe je in allerlei situaties moet of kunt handelen. Het kind vraagt: "Mag dit?" en "Hoe moet dit?" Van volwassenen wordt verwacht dat ze dit weten. Hebréeën 5 : 14 zegt dat volwassenen hun zinnen (het vermogen om te kunnen beoordelen) hebben geoefend, zodat ze goed en kwaad kunnen onderscheiden. Als je dit niet kunt ben je een kind. En een kind heeft regels nodig totdat hij goed en kwaad kan onderscheiden. Zo is het ook als je gelovig wordt. Je begint als kind (onder de wet). Je bent nog met je zelf bezig. Christus, inclusief de Gemeente, staat niet centraal. Het is de bedoeling dat je volwassen wordt en in de vrijheid komt te staan, zodat je Christus kunt dienen. Belangrijke teksten in dit verband zijn:

Johannes 8 : 32, 36

32 Gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

36 Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.

Lees ook 2 Korinthe 3 : 17.

Galaten 5 : 18

18 Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet.

Lees ook Romeinen 8 : 14. Volwassen en vrij zijn wil zeggen dat je de waarheid verstaat. Niet alleen weten, maar begrijpen. Als je begrijpt waar het om gaat, dan pas kun je vrij worden. Dit kan alleen als jij je door de Geest laat leiden. De Geest leidt je in al de Waarheid. (Johannes 16 : 13) De Geest maakt je vrij. Echte vrijheid is God dienen en wandelen in het nieuwe leven, dat wij uit genade van Christus hebben ontvangen.

In de tijd, na de opstanding van de Here Jezus Christus, ontstaan door de prediking van de apostelen en evangelisten (onder andere door Paulus en Timótheüs) diverse plaatselijke gemeenten. Paulus geeft aan Timotheüs de opdracht om oudsten in deze gemeenten aan te stellen. (Titus 1 : 5) Hebreëen 13 : 7 en 17 spreekt over de aanwezigheid van voorgangers.

Een voorganger is iemand die geestelijke leiding geeft aan gelovigen. Het Griekse woord dat vertaald is met "voorganger" betekent "de weg zoeken voor iemand", "de weg wijzen" of "leiden". Voorganger wil zeggen "voorgaan", zoals een herder voor zijn schapen uitgaat om hen naar het weiland of op de heide te brengen. De voorganger zoekt het beste voor zijn schapen en de schapen volgen de herder. En als de schapen achter blijven heeft de herder een stok, een slinger en een steen of een hond die de schapen bij de herder houdt.

In Éfeze 4 : 11 zien we dat de Here Jezus naast apostelen, profeten en evangelisten, de herders en leraren heeft aangesteld. Hebreëen 13 : 17 geeft aan dat wij als gelovigen de voorgangers zouden gehoorzamen en onderdanig zijn, omdat zij rekenschap moeten afleggen aan de Grote Herder der schapen. (vers 20)

Petrus noemt de herders "oudsten". Hij zegt tegen de oudsten: "*Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht.*" Zij moeten niet heersen, maar voorbeelden voor de kudde zijn.

Paulus zegt tegen de oudsten van de gemeente te Éfeze: "*Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.*" (Handelingen 20 : 28) Ook uit dit Bijbelgedeelte blijkt dat de oudsten "herders" zijn. Zij zijn door de Heilige Geest aangesteld om de Gemeente van God (schapen) te weiden. Dit wil zeggen dat de oudsten de gelovigen het goede voedsel geven (het Woord van God) en met hun leven voor hen instaan.

De gelovige hoeft alleen maar deze oudste of herder te volgen; behalve als deze een valse herder (leraar) blijkt te zijn. Van de gelovige wordt verwacht dat hij de herder onderdanig is en van de herder wordt verwacht dat deze de Grote Herder, Jezus Christus, onderdanig is. En zo is er éénheid in de Gemeente, tot lof van Christus.

Vandaag willen we even stilstaan bij de verhoudingen binnen de Gemeente van Jezus Christus.

In 1 Korinthe 11 : 3 staat dat God het hoofd is van Christus, Christus het hoofd van de man en de man het hoofd van de vrouw. Het gaat hier over een algemene rangorde in de Gemeente. Oudsten worden hier niet genoemd en ook de kinderen niet. Oudsten worden uit de broeders aangesteld om de Gemeente te dienen (zie 27 november).

In vers 9-11 staat dat de vrouw om de man geschapen is, maar dat zij "*in Christus*" niet zonder elkaar kunnen. Beide zijn zij nodig. Het gaat hier niet over het huwelijk, maar over de gelovigen in de Gemeente. In de Gemeente is God de hoogste, daarna Christus, daarna de man en daarna de vrouw. Kinderen hebben nog geen inbreng. Éfeze 5 : 21 zegt dat wij elkaar onderdanig zouden zijn. En in Filippenzen 2 : 3 staat dat wij de ander hoger zouden achten dan onszelf.

Het lijkt dat er nu een conflict ontstaat. De man staat boven de vrouw en toch zouden in Christus (de Gemeente) de mannen en de vrouwen elkaar onderdanig moeten zijn. Zij zouden elkaar hoger achten dan zichzelf. Niemand moet denken dat hij of zij beter is dan de ander. De gelovige moet zichzelf kunnen vernederen en luisteren naar de ander. Samen ben je één in Christus. Het maakt niet uit of je man of vrouw bent. Maar omdat de mannen door God boven de vrouwen gesteld zijn, zijn de mannen verantwoordelijk voor het wel en wee in de gemeente en is het aan hen om beslissingen te nemen. Uit de broeders worden plaatselijk de oudsten aangesteld. Oudsten zijn broeders die geestelijk het oudst zijn. Er wordt van de oudsten verwacht dat zij de plaatselijke gemeente kunnen leiden. Dit alles onder de leiding van de Heilige Geest (Christus). Een oudste is er om de gemeente te dienen, ook al is hij een voorganger. (Lukas 22 : 26)

De Bijbel roept de gelovige op om Christus te volgen en naar Hem te luisteren. Daarom hebben wij het Woord van Christus (de Bijbel). Het Woord leren kennen, is Christus leren kennen. Als je dan in de Gemeente van Christus denkt iets te moeten zeggen, laat dan Gods Woord spreken. Luister dan naar elkaar. De Gemeente wordt dan door Gods Woord (door Christus dus) opgebouwd.

Vandaag gaat het over de gezagsverhouding tussen ouders en kinderen.

De Bijbel leert dat het Gods wil is dat de kinderen de ouders gehoorzaam zouden zijn in alles. (Kolossenzen 3 : 20) Deze tekst geeft vaak problemen. Een voorbeeld: Jij maakt graag muziek en via een medegelovige word je gevraagd om in een praiseband mee te draaien. Drie keer in de week oefenen/optreden. Je ouders vinden dit niet goed, omdat je bijvoorbeeld nog studeert. Hoe los je dit conflict op?

Aan de ene kant moet jij je ouders gehoorzamen en aan de andere kant denk jij dat je de Heer moet dienen in de muziek. Jij kunt tegen je ouders ingaan en in de band gaan spelen, want jij hebt in Handelingen 5 : 29 gelezen dat jij God meer gehoorzaam moet zijn dan de mensen (in dit geval dus jouw ouders), of jij gehoorzaamt jouw ouders, zoals dit staat in Kolossenzen 3 : 20. Laat de Bijbel altijd het beslissende antwoord geven.

In Handelingen 5 : 29 wordt het de discipelen verboden om te getuigen van hun geloóf in Jezus Christus. In dat geval moet je God meer gehoorzamen dan mensen. Als je ouders jou dus zouden verbieden te geloven en je geloof uit te dragen, is dus de opdracht van de Here Jezus hoger. In het geval van de praiseband gaat dit niet op. Er blijft dan alleen gehoorzaamheid aan je ouders over. Als je zeker denkt te weten dat God jou wil gebruiken in de muziek en dat je ouders een foute keuze maken, dan kun jij dit alleen maar in gebed aan God voorleggen. Als het GODS WIL is dat jij Hem gaat dienen in de muziek, kan God er voor zorgen dat jouw ouders toestemming geven. Want als God jou iets zegt, dan kan Hij dit ook aan je ouders duidelijk maken. Dan weet je ook zeker dat de opdracht van de Heer komt.

De Bijbel zegt dat gehoorzamen beter is dan offeren. (1 Samuël 15 : 22) Als je de Heer wilt dienen, doe dit dan in overeenstemming met de Bijbel. Het gaat anders om jezelf en niet om de Heer. Het is dan niet Gods werk, maar jouw werk. Je kunt God alleen dienen door gehoorzaamheid. Hij wil jou daarin onderwijzen. Weet je niet wat je moet doen, vraag het aan de Heer. Hij wil je wijsheid geven om de juiste beslissing te nemen. Hij weet hoe je Hem het beste kunt dienen.

Laten wij tot slot nog even stilstaan bij het Bijbelboek Openbaring.

Wij zien in dit boek de macht en het gezag van onze Here Jezus Christus. Het begint al met de woorden: *"De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die spoedig geschieden moeten"*.

In vers 5 wordt de Here Jezus "de Eerstgeborene uit de doden" genoemd. Hij is dus de Eerste en dus de Hoogste van een nieuwe schepping, waar de dood is overwonnen. Vers 8 zegt: *"Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is, en Die was, en Die komen zal, de Almachtige"*.

In vers 17 zegt de Here Jezus dat Hij de Eerste en de Laatste is. Hij is er dan blijkbaar altijd geweest en in vers 18 zegt Hij dat Hij eeuwig leeft en de sleutels van het dodenrijk (hel) en dood heeft. Als je dit eerste hoofdstuk van het boek Openbaring leest, dan spreekt dit van de ontzaglijke macht van de Here Jezus Christus. Het is genade dat wij - als gelovigen - bij Hem mogen horen. Genade wordt gegeven door Iemand Die boven je staat. Wij mogen onze hand ophouden en zeggen: "Dank U wel". De Here Jezus heeft ons verlost van de zonde en de dood en Hij heeft ons eeuwig leven gegeven. Wij hebben niet meer te maken met Zijn vernietigende macht, zoals we in het boek Openbaring kunnen lezen, maar met de macht van Zijn liefde, Die vergeeft en eeuwig leven geeft.

We kunnen hier helaas niet het hele boek Openbaring behandelen. Dus gaan we nog even naar hoofdstuk 19 : 11-16. Daar zien we de Here Jezus op een wit paard en Hij wordt Trouw en Waarachtig genoemd. Ook wordt Hij "het Woord Gods" genoemd. Hij oordeelt de volkeren en Hij draagt ook nog de Naam: *"Koning der koningen en Here de heren"*. Uit de beschrijving van hoofdstuk 21 : 5 en 6 blijkt dat de Here Jezus op de troon zit. In Romeinen 14 : 11 en Filippenzen 2 : 10 staat dat elke knie zich voor de Here Jezus Christus zal buigen. Wij hebben een machtige Heer, voor Wie wij ons vrijwillig mogen buigen. Hij zegt in Openbaring 22 : 20: *"Ja, Ik kom haastig."* Laten wij Hem verwachten en Hem dienen tot die dag komt. Wij sluiten deze maand af met de laatste tekst uit de Bijbel.

Openbaring 22 : 21

21 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.